ஸ்ரீ:.

ஸ்ரீ𑌮𑌤𑍇 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀𑌨𑍃𑌸𑌿𑌂𑌹 𑌪𑌰𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇 𑌨𑌮𑌃.

வேதாந்த தீபிகை.

பத்ராதிபர்:—திவான் பகதூர் டி. டி. ரங்காசார்யர், பி.ஏ., பி.எல்.

ஸம்புடம் 5.] ராக்ஷஸஸ்ரீ கார்த்திகைமீ மார்கழிமீ [ஸஞ்சிகை 10 & 11.

𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑍁𑌵𑌨𑌕𑌮𑌨𑌂 𑌤𑌮𑌾𑌲𑌵𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌰𑌵𑌿𑌕𑌰𑌗𑍌𑌰𑌵𑌰𑌾𑌮𑍍𑌬𑌰𑌂
𑌦𑌧𑌾𑌨𑍇 - 𑌵𑌪𑍁𑌰𑌲𑌕𑌕𑍁𑌲𑌾𑌵𑍃𑌤𑌾𑌨𑌨𑌾𑌬𑍍𑌜𑌂 𑌵𑌿𑌜𑌯𑌸𑌖𑍇
𑌰𑌤𑌿𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌮𑍇𑌽𑌨𑌵𑌦𑍍𑌯𑌾 ॥ [ஸ்ரீ பாகவதம் 1-9-33.]

பத்ராதிபரின் குறிப்புகள்.

ஸபையின் ஐந்தாவது வருஷ ஸங்கம்.

நம்முடைய ஸபையின் மஹாஸங்கமெனப்பட்ட ஸம்வத்ஸரோத்ஸவம் நாளது மார்கழிமீ 13-14-15-ம் தேதிகளில் திருவெவ்வுளூரில் ஸ்ரீ வீரராகவன் ஸந்நிதியில் நடந்தது. பகு ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் அந்த ஸங்கத்தை அலங்கரித்தார்கள். ராவ் பஹதூர். ஸ்ரீமான். எஸ். ராமஸ்வாமி அய்யங்கார் ஸங்கத்தின் அத்யக்ஷதையை நிர்வஹித்தனர். ஸம்ப்ரதாயஸ்தர்களுக்குப் பரமோபகாரமாயிருக்கும் விலக்ஷணமான பல உபந்யாஸங்கள் அந்த ஸங்க திநங்களில் செய்யப்பட்டன. ஸங்கநிமித்தமாக எழுந்தருளின ஸ்வாமிகளுக்காகத் திருவெவ்வுளூர் ஸ்வாமிகள் அத்யத்புதமாகத் ததீயாராதநம் நடப்பித்தனர். ஸங்கத்தின் முடிவில் ஸ்ரீ வீரராகவன் திவ்யோத்ஸவம் கண்டருளினன்.

ஸங்க நிமித்தம் அந்தத் திவ்ய தேசத்தில் ஸேவைஸாதித்த ஸ்வாமிகள் மிகவும் ஸந்தோஷத்தை யடைந்தார்கள். இதைப் பற்றி விஸ்தாரமாகப் பின்னுல் எழுதப்படுகின்றது.

அஹோபிலமட ஸம்ப்ரதாய ஸபையென்று ஆரம்பிக்கப்பட்ட இந்த ஸபையானது, இந்த ஸம்வத்ஸர மஹாஸங்கத்தில் ஈஷத் விஸ்தாரத்தை அடைந்தது. ஸ்ரீ ஸந்நிதி ஸம்ப்ரதாயஸ்தர்கள் ஸ்ரீ ஸந்நிதியின் அநுகூலத்தை லக்ஷ்யமாயுடைய ப்ரயத்நங்களில் உத்யுக்தர்களா யிருக்கக் குறைவின்றியே, அநேகமாக ஸமாந தர்சநமெனத்தக்க ஸ்ரீநிகமாந்த மஹாதேசிகன் திருவுள்ள முகந்தபடி நிற்கும் பகவத் ராமாநுஜஸித்தாந்தத்தின் வ்ருத்தியைத் தேடுவதில், பாஷ்யகாரர் காலம் முதல் ஷஷ்டபராங்குசஸ்வாமி காலம் வரையில் ஒரே ஆசார்ய வம்சத்தில் தழைத்துநின்ற ஸம்ப்ரதாயத்தில் அபிமாநிகளனைவர்க்கும் ஸமாநயோக்யதை யிருக்கின்றபடியை ஆலோசித்து, அப்படிப்பட்ட ஸ்வாமிகளனைவரும் நம் ஸபையில் சேரவேண்டுமென்று நமக்குள் பகு ஸ்வாமிகளுக்கு ஒரு ஸம்வத்ஸரமாக ஓர் உத்கட இச்சையுண்டாயிருந்து, நம்முடைய ப்ரார்த்தனைக்கு அநுகூலமாகப் பல ஸ்வாமிகள் சித்தத்தில் ஆபிமுக்யம் தோன்றினபடியால், நமது அத்யவஸாயத்தை ஸங்கத்தார் முன் ப்ரஸ்தாவிக்க, இரண்டொரு ஸ்வாமிகள் நீங்க, மற்ற யாவரும் அதை அப்யுபகமம் செய்தார்கள். இதன் பலனுகப் பகவத் ராமாநுஜனுடைய திவ்யாஜ்ஞையானது வர்த்ததாமபிவர்த்ததா மென்னும்படி, மேன்மேலும் தழைத்தோங்க வேண்டுமென்று ரமாநாதனை ப்ரார்த்திக்கின்ருேம்.

நம் நாட்டிற்கு வந்த மஹான்கள்.

தர்பங்கா மஹாராஜரும், கனம்பொருந்திய பண்டித மதனமோஹன மாளவ்யரும் நம் நாட்டிற்கு விஜயம் செய்திருக்கின்ருர்கள். இருவரும் வைதிக மதாபிமாநிகள். ஒருவர் அந்த மதவிச்வாஸத்தைப் பச்சிம வித்யார்த்திகட்குள் நிலைக்கச்செய்யவந்தவர். மற்றவர் ஹிந்துகலா ஸங்கத்தின் பொருட்டு நம் நாட்டினருடைய அர்த்த ஸஹாயத்தை அபேக்ஷித்து வந்தவர். இருவரும் இரண்டு ப்ரயத்நங்களிலும் தத்பரர். வைதிக மதவிஷயமாக த்வேஷிகளெனவும் உதாஸீநரெனவும் அயிர்க்கத் தக்க பல பெரியமநுஷ்யர்கள், இருவருடைய அத்யவஸாயங்களை

யும் உகந்தவரென அவர் முன்பாக வர்த்தித்தார்கள். ‘தேவராஜ க்ஷாத்ர-ப்ரஹ்மாசரதீம்வகார’ எனும் வண்ணம், ஸன்மார்க்கத்தில் ப்ரவேசிக்கச்செய்வதற்கும், குமதிகளில் அதோநயநம் பண்ணுவதற்கும், ஐஹிகத்தில் பெருத்தவர் வேண்டுமென்றுகின்றது. ஆமுஷ்மிகத்தில் ச்ரேஷ்டர் தத்காலம் ஜநங்கள் லக்ஷ்யத்தில் விஷயமாகின்றுரில்லை. ஹிந்து கலாஸங்கம் ஓர் மதத்துக்கு ஆச்ரயமாகின்றபடியை ஸஹிக்காமல் அபிப்ராயத்தை வெளிப்படுத்திய ஹிந்து பத்ராதிபரும், அக்கலாஸங்கத்துக்குப் பொருளுதவி புரிந்ததுமன்றித் தம் பத்ரிகையிலும் மதனமோஹனருடைய ப்ரயத்நத்தை உகந்து மெழுதியிருக்கின்றனர். மன்மத மன்மதன் ஸாக்ஷாத்தாக ஆவிர்பவித்தானுகில் தர்சிப்பவருடைய சித்தாபஹாரம் செய்வது ஸஹஜமே.

வைதிக தர்மம் நீண்டகாலம் குலையாமல் நடந்த தக்ஷிணபதத்தில், அது குறைகின்ற ஸந்தர்ப்பங்களை நோக்கிச் சந்தாவர்க்கர் ஸந்தோஷிக்கின்றனர். அது இன்னும் நிற்கும் நிலையைக் கணிசித்து, அந்நிலையை ரக்ஷிக்க மதனமோஹனரும், மஹாராஜரும் மீண்டும் வாரார்களோ!

பம்பாய் ஸங்கங்கள்.

காங்க்ரஸ் முதலான ஸங்கங்கள் இவ்வருஷம் பம்பாயில் கூடின. முதலில் காங்க்ரஸ் வந்தது. அப்புறம் ஹிந்துக்கள் ஆசாரங்களைமாற்ற ஸங்கம் புறப்பட்டது. பின்னுல் கைத்தொழில் வ்ருத்தியின் பொருட்டு ஒரு ஸங்கம் ஏற்பட்டது. வர்த்தக வ்ருத்திக்கும் ஒரு ஸங்கம் முளைத்தது. இவற்றில் கூடும் ப்ரஹ்ம ஸமாஜத்தினர் தம் மதவ்ருத்திக்காக ஒரு ஸங்கம் உண்டாக்கினர். இவற்றுள் ஹிந்து மதத்திற்கும் ஆசாரங்களுக்கும் சத்ரு ஸங்கங்கள் அமைந்து நின்றும், இது போதாதென்று நினைத்து இவ்வருஷம் வர்ண சத்ருக்கள் ஸங்கமொன்று பம்பாயில் கூடிற்று. அதற்கு ப்ரேரகர் ஸர் பந்தார்கரும், ஸர் சந்தாவர்க்கருமாம். ஜாதிகளை அழிக்கவேண்டிய உத்கட இச்சையும் முயற்சியும் அவர்கள் தீர்மானங்களில் ப்ரகாசிக்கின்றன.

அதற்கு உபோத்காதாதிகாரமெனச் சந்தாவர்க்கர் ஒரு இங்கிலீஷ் பத்ரிகைக்கு எழுதுகின்றுர். 1912-ம் வருஷம் இப்பஙி

யொரு ஸங்கம் கூடி, அதன் முடிவில் ஜாதி வரம்பில்லாமல் 300 ஹிந்துக்கள் ஸஹபோஜநம் செய்தனராம். அவர்கள் பெயர் வெளிப்படவே, அவர்களை, ஜாதியார்கள் பஹிஷ்காரம் செய்தன ராம். 100 பெயர் ஜாதிகளுடன் சேர ப்ராயச்சித்தம் செய்து கொண்டனராம். இது ஜாதிநிஷ்டர்கள்செய்த க்ரூரக்ருத்யமாம். சில காலத்துக்குமுன் எல்பின்ஸ்டன் காலேஜில் படித்த ஹிந்துக் கள்பலர், ஜாதியை அழிக்க ரஹஸ்யமாகக் கூடினராம். தங்களுக் குப் பரமஹம்ஸரெனப் பெயர் வைத்துக்கொண்டனராம். கிறிஸ் தவர் ஸபர்சித்த ரொட்டியையும், துலுக்கர் தொட்ட ஜலத்தையும் புஜிப்பதாய் ப்ரதிஜ்ஞை பண்ணிக்கொண்டனராம். இரண் டொரு வருஷம் இந்த ஸபை இவ்வண்ணம் நடந்ததாம். பிறகு அவர்க்குள் ஒரு அயோக்யன் அவர் பெயரை வெளிப்படுத்திவிட் டானும். ஹிந்துக்களுக்குள் கலகம் உண்டாயிற்றும். ஸபை செத் ததாம். பிறகு அவர்க்குள் ஒருவரான பந்தார்கர் என்பவர், மதத் தை மாற்றுமல் ஜாதி அழியாதென்று நினைத்து ப்ரார்த்தனை ஸமா ஜம் உண்டாக்கினராம். அவர்க்குள் மற்றவர் ஒரு பார்ஸியின் உதவியால் அவன்வீட்டுப் பின்புறத்தில் ஜாதியை அழிக்கத்தக்க உணவுகளை ரஹஸ்யமாய்ப் புஜித்தனராம். இப்படிப்பட்ட ஜாதி யழித்தலை டாக்டர் வில்ஸன் துரை வெறுத்தனராம். யோக்யரான யார்தான் வெறுக்கமாட்டார்கள்? இவர்கள் ஜாதியிலிருக்கின்றதாக இவர் பந்துக்கள் எண்ணவும், அந்தப் பந்துக்களுடன் தங்கள் அதிக்ரமங்களை அவர்களுக்கு அறிவிக்காமல் இவர்கள் கலக்கவும், இது ஸரியென்று எந்த யோக்யன் சொல்லுவன்? டாக்டர் வில் ஸன் வெறுப்பைக்காட்டிய கடிதம் வெளிப்படவே, ஜட்ஜ டிலாங்கு, இப்படி ஹிந்துக்களுக்கு ஜாதியை அழிக்க யார் சொல் லிக்கொடுத்தாரென்று கேட்டனராம். இப்படிக் கேட்டது ந்யாய விரோதமென்று சந்தாவர்க்கர் சொல்லுகின்றூர். அவருடைய ந்யாய விசாரம் அவர்க்கே பொருந்தும். பிறகு ஒரு விதவாவிவாஹம் நடந்ததாம். அதற்குச் சிலர் மூஞ்சிகளை மூடிக்கொண்டு சாப் பிடப்போனூராம். அவரை அயலார் தெரிந்துகொள்ளாதபடிப் போலீஸ் உத்யோகஸ்தர் சேவகர்களை அனுப்பிக் காத்தனராம். ஆனுல் எப்படியோ சாப்பிட்டவர் பெயர் வெளிவந்ததாம். அவ ரைப் பஹிஷ்காரம் செய்தனராம். அவரில் சிலர் ப்ராயச்சித்தம் செய்துகொண்டனராம். மற்ரோர் கடிதத்தில் சந்தாவர்க்கர் ஜாதி

மர்யாதைகளை அழித்த மஹான்கள் நடத்தையைப்பற்றியும், நீண்ட காலம், கெடாதிருந்த நம்மிராஜதானியில் பார்ப்பாரெனப் பிறந்த பலர், ஜாதியற்றவருடன் புஜித்ததைப்பற்றியும் பேசுகின்றார்.

இப்படிப்பட்ட ருஜுமார்க்கத்தில் பிறந்து ஆர்ஜவத்தில் வளர்ந்த வர்ண சத்ரு ஸபையானது ஸங்கமாய்க் கூடினதாம். மூக்கரையன் கதை இப்படித்தான் ஏற்பட்டது. இங்க்லீஷ் வித்யா சாலையில் ஸம்ஸர்க்கதோஷம் அநிவார்யம். அதனால் கெட்டவர் அபோஜ்ய போஜநங்களையும் விசேஷ பாநங்களையும் அபேக்ஷிக்க அமையும். முதலில் தம்மினத்தார்க்குத் தெரியாமல் அவர்கள் இஷ்டப்ராப்தியை அடைந்தனர். தெரிந்தபின் சிலர் ப்ராயச்சித்தம் செய்துகொண்டனர். சிலர் செய்யாமல் முஷ்கரமாக நின்றனர். நின்றவர் தங்கள் வகுப்பை ஸர்வ முயற்சியாலும் பெரிதாக்கினர். அவர்க்குள் சிலர் தங்கள் இச்சைப்படி நடக்க ஸௌகர்யத்தைவேண்டிக் கிறிஸ்தவரானார். சிலர் ப்ரஹ்ம ஸமாஜத்தைச் சேர்ந்தார். சிலர் மதமென்பதைச் சிந்திக்காமல் நாஸ்திகராய் நின்றார். முன்காலத்தைவிட ஆசாரவிஷயமாக அக்ருத்ய கரணங்கள் இப்போது பெருகுகின்றன. ஜாதிக்கட்டுப்பாடும் குறைகின்றது. இதுவும் போதாமல் ஸங்கம் கூடுகின்றார்கள்.

பகுமாஸங்களாக வைதிக ஸம்ப்ரதாயங்கட்கு விரோதம் வளர்கின்ற வண்ணங்களைப்பற்றிச் சிந்தித்தோம். அவற்றிற்கு ப்ரச்சந்ந விரோதிகளும் உளர்; ப்ரகாசவிரோதிகளும் உளர்; அவர்க்குப் பாஹ்யசத்ருக்களும் உளர்; ஆந்தரவிரோதிகளும் உளர். யாவரும் வைதிக தர்மநாசத்தைக்குறித்து ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் ப்ரயத்ந பரர்களாய் விளங்குகின்றனர்.

ஆகையால் வைதிக தர்மரக்ஷணார்த்தம் ப்ரயத்நத்தை, அபிமாநிகளாயிருக்கும் சிலராவது செய்ய அமையாதோ? இவ்விராஜதாநியில் அபிமாநிகளாக நூறு பெயர் இருக்கமாட்டாரோ? இவர் ஏன் ப்ரயத்நபரர் ஆகக்கூடாது?

ஸர்வமதங்களிலும் கிளைகள்உண்டு. அவை பரஸ்பரம் த்வேஷிப்பதும் ஸஹஜம். ஆனால் அவர் யாவர்க்கும் மதபாஹ்யரால் அபாயம் ஸம்பவித்தால் அவர் ஸ்வரக்ஷணார்த்தம் ஒன்றாகக் கூடக் காண்கின்றோம். வைதிக தர்மங்களின் பேதங்களோ வென்றால்

பொதுவான அபாயம் பலமாய் ஸம்பவித்தபின்னும் ஒன்று சேர வேண்டிய சிந்தை யற்றிருக்கின்றன.

சிலர் ஆலோசனை என்னவென்றால் - ஆர்யஸம்ப்ரதாய பேதங்கட்குப் பொதுவாக விச்வஸிக்கத்தக்க அம்சங்கள் இல்லையென்பது தான். இது ஸரியல்ல.

பொதுவாக விச்வஸிக்கப்பட்ட வேதம் ஒன்றே. வேதம் என்றால் வேதாந்தமும் அதற்குள் அந்தர்க்கதம். இவற்றின் உபப்ரஹ்மணங்களாய்ப் பெருகின இதிஹாஸங்களும் புராணங்களும் யாவர்க்கும் பொதுவாய் இருக்கின்றன. இவற்றை ஆச்ரயித்து உண்டான தர்சனங்களில் ப்ரஹ்ம க்ஷத்ரிய வைச்ய சூத்ரரெனப்பட்ட வர்ணஸ்தர்கள் யாவரு மிருக்கின்றனர். யாவர்க்கும் பரமாசார்யனாய் க்ருஷ்ணத்வைபாயனர் விளங்குகின்றார். யாவரும் வேதபாஹ்யரால் தம் தர்சனங்கட்கு ஸமமாக ஸம்பவிக்கிற உபரோதங்களின் நிவர்த்தியின் பொருட்டு ஒன்றுகூட அமையாதோ?

ஒரு ஐரோப்யர், பாதிரிமார் முயற்சியைச் சிந்தித்தல்.

சென்னை ம்யூநிஸிபாலிடி எனும் நகரஸபைக்கு அத்யக்ஷரான மலோனிதுரை இந்தியன் ரிவ்யூவில் பாதிரிமார் முயற்சியைப்பற்றி எழுதுவதில் பின்வருகின்றபடி அங்கங்கு அபிப்ராயங்களை வெளியிடுகின்றனர். முதலில் பாதிரிமாரைக் கண்டனம் செய்யத் தான் எழுதவில்லை யென்று சொல்லுகின்றார். அவர் எழுதியதை வாசித்தாலும் அவர்களுக்கு அநுகூலராகத்தான் எழுதியிருப்பதாகத் தோன்றுகின்றது. கிறிஸ்தவமதத்தைச் சேரும் இந்தியர்க்குள், மற்றை எல்லா மதஸ்தர்க்குள்ளும் இருக்கின்றபடிப் பகு அயோக்யர்கள் இருக்கின்றனராம். தன் மதத்தை மாற்றுகின்றவன், ஹ்ருதயத்தில் பெருகுகின்ற விச்வாஸத்தாலும், ஸாராஸார விவேசநம்செய்து, முழுதும் பக்ஷபாதம் நீங்கிப் புதுமதம் உயர்ந்ததென எண்ணியதாலும், மதத்தை மாற்றவேண்டுமென்றால், கிறிஸ்தவரானவர்க்குள் மிகவும் பெரும்பாலர் அவ்வண்ணம் கிறிஸ்தவமதத்தில் ப்ரவேசித்தவரல்லர் என்கின்றார். ஒரு புதிய பாதிரி பொறுமையுள்ள தென்னிந்திய ஜநங்கள்மீது தனது மதஸம்பந்தமான ப்ரஸங்கத்தை ப்ரயோகிக்க யத்தநிக்கையில், அவரை ஜ்ஞாநமற்று மரத்தையும் கல்லையும் தொழுகின்றவரென எண்ணினனுகில் அதைக் காட்டிலும் பொய்யாக அவன் ஆலோசிக்கத்தக்கதில்லை யென்கிறார்.

கொஞ்சம் பழக்கத்தால் இந்த ப்ரமம் அவனுக்கு நீங்கி, இம்மாதிரி விவரணங்களே அவன் அச்சிடும் பத்ரிகைக்காக மாத்ரம் வைத்துக்கொள்கின்ருன் என்கிருர். ஆனுலும், அப்பாதிரிக்கு ஸ்வமதத்தின் உண்மையானது, இயற்கையானதும் மறுக்கக்கூடாததும் ஒப்புக்கொள்ளக் கூடியதுமான ஏற்றத்தை உடையதெனும் நம்பிக்கை ஸுலபமாய் நிவர்த்திக்க முடியாதது; விவேசநம் செய்து ஹார்த்தமாக நம்புகின்றவன் தன் நம்பிக்கையை த்யஜிக்கமாட்டான்; தன் நம்பிக்கை தான் நம்பத்தக்கதெனும் நம்பிக்கையையும் த்யஜிக்கமாட்டான்; ஆனல் மிகவும் ஆலோசித்தபிறகு தான் முதலாகவும் முடிவாகவும் உள்ள தத்வங்கள், பல சித்தங்கட்குப் பலவாருகப் புலப்படுமென்பதை, அறியப்பொருந்தும்; முடிவான நிஷ்கர்ஷங்களுடன் கூடிய ப்ரமாண க்ரந்தம் உண்டென்பது, மனிதர் அநுபவத்தில் மிகவும் ஆச்சர்யப்படத்தக்க வார்த்தை; அது உண்டென்று ஒப்புக்கொள்ளச் சொல்வதும் மிகவும் வியக்கத்தக்கதே; இன்னும் ஸார்வத்ரிகமாகத் தத்வவிசாரம்செய்ய நைஸர்கிகமான மக்தியும் இச்சையும் கொண்ட (இந்திய) ஜநங்களைக் (கிறிஸ்தவ மதக்ரந்தங்களைப்பற்றி) இப்படிக் கேட்க இயலாது; என்றிவ்வண்ணம் சொல்கின்ருர். தத்வவிமர்மிகள் சிலகாலம் எவ்வளவு தீவ்ரமாக வாதிக்கின்ருராயினும், அவர், ப்ராயேண அபிநிவேமமற்றவர்; ஒவ்வொரு ஹிந்துவும் பர்யவஸாநத்தில் தத்வவிமர்மியே; ஆதலால், பாதிரிமார் ப்ரஸங்கத்தையும் இஷ்டத்துடன் கேட்க அவன் காதுகொடுக்கின்றனன்; ஸாதாரண ஹிந்துவானவன் கிறிஸ்தவருடைய முத்தேவரையும், அவரில் ஒரு தேவன் கிறிஸ்துவாய்ப் பிறந்தாரென்பதையும் பற்றித் தர்க்கிக்கான்; மோஸஸ் புஸ்தகங்கள் விவரித்த ப்ரபஞ்சஸ்ருஷ்டி, மநுஷ்யபரம்பரை முதலானவற்றின் ஆபாஸத்தைப்பற்றிக் கிறிஸ்துவின் சரித்ரத்தின் ஸாரத்தை மறுக்கமாட்டான்; கிறிஸ்து மதத்திலும் தனது மதத்திலும் அஸம்பாவிதாம்மங்களேயும், மித்யாபாகங்களேயும் கழித்து, உண்மையாய் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடியதும், அவ்வண்ணம் ஒருவேளே இருக்கக்கூடியதுமான பாகங்களேயும், அவன் ஆலோசித்துப் பார்த்தால், தன்மதத்தை மாற்றிக் கொள்ளவேண்டியதற்காக மிகுதியான பாகம் (கிறிஸ்துமதத்தில்) அவனுக்கு யாதொன்றும் விளங்கமாட்டாது; கிறிஸ்தவனும் ஹிந்துவும், உயிர்ப்பையும் இறப்பையும், ஈச்வராஸ்தித்வத்தை

யும், அவனுடைய ஜகந்நியந்த்ருத்வத்தையும், ஸமமாக ஒப்புக் கொள்கின்றனர்; அதன்மேல், புத்திபூர்வமான காரணம் யாதேனு மொன்றுல், ஒரு ஹிந்துவைக் கிறிஸ்தவனுகச் சொல்லமுடியாது; என்றிவ்விதமாக எழுதுகின்ருர்.

உண்மையாகவே, ஹிந்து கிறிஸ்தவனுகக் காரணம், உலகத்தில் இன்னும் நன்ருகப் பிழைக்கக்கூடுமென்பதே; பகுபெயர், மதங்கட்கு ஆதாரமாயுள்ள உண்மைகளைப்பற்றி ஆலோசிக்கின்ருரில்லை; அந்த்யஜாதியர் தலைகளைத்தூக்கி மனிதரென நிற்கவும், இதுவரையிலும் கிடைக்காத படிப்பை அடையவும் உதவுகின்ற மதமானது அநேகரை வசியப்படுத்தும்; ஆராயத்தக்கவரும், கிறிஸ்தவமதம் நித்யவாழ்க்கைக்கு உதவுகின்ற வண்ணத்தால் ஆகர்ஷிக்கப்படுகின்றனர்; தத்யமான பழையஹிந்து மதப்படி அதன் தர்ம நிச்சயம் (Ethics) உயர்ந்ததே; ஆகிலும் தத்கால ஹிந்துக்கள் தர்மத்தை வெளிப்படையாய் அநுஸரிக்க ப்ரயத்நப்படுகின்ருரே யன்றி, அதனுல் தம் ஹ்ருதயங்களை பரிசுத்திசெய்கின்ருரில்லை; என்றிவ்விதம் ஆலோசிக்கின்ருர். பாதிரிகள் முயற்சி ஹிந்துக்கள் மட்டும் தான் பயன்படுகின்றது; துலுக்கர் விஷயத்தில் அதுபயன்படவில்லை யென்கிருர்.

ஒவ்வொரு திநமும் தர்மத்தின் தவருமையைப்பற்றிக் கிறிஸ்தவமதம் போதிக்கின்றது, நிர்ப்பந்திக்கின்றது; அதனுல் மற்ற மதங்கட்கு அது உயர்கின்றது; இந்த அம்சத்தில் மற்ற மதங்கள் இதைப்போன்ருல், கிறிஸ்தவமதம் பெருகமாட்டாது; என்கிருர்.

ஒரு பெரிய அமெரிக்கர் சொன்னுராம்:—ஒரு ஹிந்துவைக் கிறிஸ்தவனுக்கி வைத்துக்கொள்ள ஏராளமாய்ச் செலவுசெய்ய வேண்டியிருக்க, ஒரு ஹிந்து மதப்ரவர்த்தகர் ப்ரயாணசெலவு மட்டும்செய்துகொண்டு அமெரிக்காவுக்கு வந்து பகு ஶிஷ்யர்களை ஸம்பாதித்தார்; மேல்பார்வை வேண்டாமலே, அவர்கள் அவ்வண்ணமே இன்னும் இருக்கின்றனர் என்ருராம்.

இந்த விஷயங்களை ஆலோசிப்பதில் நாம் எண்ணியதை வரைகின்றனம். தத்கால வித்யையை அப்யஸித்தவர்க்குள் மேலே விவரித்தபடி ஆலோசனைகள் உண்டாவது ஸஹஜம். இந்த முடிவுக்குப் பாதிரிமார்கள் விலக்காகின்றனர்.

கிறிஸ்தவராகின்றவர் தத்வநிரூபணம் பிழையறச்செய்து நிச்சயம் பிறந்து அவ்வண்ணம் ஆகின்றாரில்லை. துலுக்கர் ராஜ்யத்தில் ஹிந்துக்கள் துலுக்கரானார். அவ்வண்ணமே இப்போது கிறிஸ்தவராகின்றார். டர்க்கி யாண்ட தேசங்களில் கிறிஸ்தவராய் இருந்தவர் துலுக்கராய்ப் போனதைப் பார்க்கவும். பைபில் கதைகள் நடந்த நாடுகளில் துலுக்கர்தாம் பெருகுகின்றார்; யூதரும், கிறிஸ்தவரும் மிதமாக வஸிக்கின்றனர். இதை, 'யதாராஜா ததாப்ரஜா:' என்று நம் பெரியோர் சொன்னார்.

அயோக்யர் ஸர்வமதங்களிலும் ஸமமாகத்தான் பெருகுகின்றனர். தர்மநிச்சயம் தெரிந்து அநுஷ்டிப்பவர் ஸமமாகத்தான் இருப்பர். தெரிந்து அநுஷ்டிக்காதவரும் ஸமமாகத்தான் இருப்பர். தெரியாமல் அநுஷ்டிப்பவர் தொகையும், அநுஷ்டிக்காதவர் தொகையும் அப்படியே. இதில் ஹிந்துக்கள் குறைகின்றாரென்பது மித்யை. அப்படி இருந்தாலும், 550 வர்ஷம் துலுக்கர் ஆளுகைக்குட்பட்டும், 150 வர்ஷம் ஆங்கிலேயர் ஆளுகைக்குட்பட்டும், பாரதந்த்ர்யம் அடைந்தவரை, ஸ்வாதந்த்ர்யம் ஒன்றும் தவறாதவருடன் ஒப்பிடலாமோ? ஆயிரக்கணக்காய்ச் சம்பளம் வாங்குகின்றவர், 20 ரூபாய்க்குத் தாளம்போடும் தைங்யரைப் பற்றி இவ்விதம் ஆலோசிக்கலாமோ? பாதிரிமார் பள்ளிக்கூடங்களில் பலவந்தமாய்ப் பைபில் படித்து, அவர் செய்யும் தேவப்ரார்த்தனையைப் பஹுமாநிக்க வேண்டியவரைத் தர்மநிச்சயப்படி அநுஷ்டிக்கக் கேட்கலாமோ? கிறிஸ்தியன் கலாசாலை கலக்கம் (Commotion) வந்தபடியும் முடிந்தபடியும் மலோனி துரை சிந்திப்பரோ? நமது நாட்டில் தத்காலப் படிப்பின் முறைகளில், தர்மநிச்சயத்திற்கும், அதன்படி அநுஷ்டாநத்துக்கும், அவகாசம் எம்மட்டும் உளது? டர்க்கியின் ஆளுகைக்குட்பட்ட பல்கரும், க்ரீக் தேசத்தாரும், மற்றவரும், ஹிந்துக்களைக் காட்டிலும் எம்மட்டும் தர்மாநுஷ்டாநசீலராயிருந்தனர்? ஹிந்துக்களுக்கு மதமென்றால், (1) நான் யாவன், (2) மரணாநந்தரம் அநுவர்த்திக்கின்றேனோ, (3) எனக்கேன் சரீரஸம்பந்தம் வந்தது, (4) எனது நிஜஸ்வ

ரூபமென்ன, (5) ப்ரக்ருதியின் ஸ்வரூபமென்ன, (6) ஈப்ஂவரன் ஸ்வரூபகுணங்களென்ன, (7) சித், அசித், ஈப்ஂவரன் - இவர்க்குள் பரஸ்பர ஸம்பந்தமென்ன, (8) மோக்ஷஸ்வரூபமென்ன, (9) அதை அடைய உபாயங்களின் ஸ்வரூபமென்ன, (10) அதை அடையத்தக்கவனாக இஹத்தில் நான் வர்த்திக்கும்படியென்ன, (11) ஜீவன்களின் பரஸ்பர ஸம்பந்தமென்ன, (12) மரணாநந்தரம் அவர்கள் கதியென்ன, என்று இந்த ப்ரப்ஂநங்களுக்கு யுக்தமான ப்ரத்யுத்தரம் அளிப்பதுதான். இவற்றிற்கு ப்ரத்யுத்தரங்கள் யோகிகளுக்கன்றி மற்ருேர்க்கு ப்ரத்யக்ஷத்தில் கிடைக்கா. யோகிகள் அநுபவமெனத்தக்க ஶாஸ்த்ரங்களில், எது இந்த வினுக்களுக்கு யுக்தமான விடைகள் அளிக்கின்றதோ, அந்த ஶாஸ்த்ரம் தான் ஹிந்துக்களுக்கு ப்ரமாணம். அது ஹிந்துக்கள் ப்ரமாண க்ரந்தமே. மற்றவர் ப்ரமாணக்ரந்தங்களில், மேற்குறித்த ஆலோசனைகள் இல்லை. அவற்றிற்கு விடையும் இல்லை. பூமியில் செம்மையாய்ப் பிழைக்க, மதம் வேண்டாம். பகுநாஸ்திகர்கள் (Agnostics) மற்ருேரெல்லாரையும் காட்டிலும் மிகுதியாகத் தர்மாசரணம் செய்தனர். மதமென்பது லோகாந்தரவிஷயம். லகுவான சொற்களால் லகுவான சில விஷயங்களை லகுவாய்ச்சொல்லி விட்டால் மதமேற்படுமென்பது மூடவசநம். பரமார்த்த விஷயங்கள் லகுவாய் ஏற்படமாட்டா. அவற்றைப்பற்றி ஆலோசிக்காமல் மனிதர் கிறிஸ்தவராகில், அது காலதேசவைகுண்யத்தைப் பொறுத்தது.

விவேகாநந்தர் அமெரிக்காவுக்குப் போய் அதிக செலவுசெய்யாமலே பகுசிஷ்யர்களை ஸம்பாதித்தனர். அவ்விதம் இதர ஹிந்துக்கள் முயன்ருல் நம் மதம் விஸ்தரிக்கும். அதற்கும் கிஞ்சித் உபபத்திவேண்டும். அதுவும் நமக்கில்லை. நமக்குள் ஒற்றுமையும் இல்லை.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீயை நம:.

ஸ்ரீ அஹோபில மடத்துச் சிஷ்ய ஸபை.

5-வது (திருவெவ்வுளூர்) மஹாஸங்கம்.

அக்ராஸநாதிபதியின் உபந்யாஸம்.

ஸ்ரீவைஷ்ணவ மஹாஸமாஜத்திற்கு விஜ்ஞாபநம் :

இவ்விடம் சேர்ந்திருக்கும் இந்தப்பெரும் ஸபையைப் பிரகாசிக்கவும் கௌரவிக்கவும், அதிக ஆதரவாலும் பூர்ணமான அன்பினாலும் எழுந்தருளி, இதில் நடக்கவேண்டிய காரியங்களில் மகிழ்ந்து உதவிசெய்து தலைக்கட்டிவைக்கத் திருவுள்ளம்பற்றி வீற்றிருக்கும் வித்வாங்கள், பரமைகாந்திகள், பாகவதோத்தமர்கள், பிரபுக்கள், அனைவர்களுக்கும், ஜ்ஞாநாநுஷ்டாந சீலவிருத்தம் முதலிய எவ்வகையிலும் பேதையும் அல்பனுமான அடியேன் நமஸ்கார வணக்கங்களுடன் கொஞ்சம் விஜ்ஞாபநம் செய்து கொள்ளத்துணிகிறேன். தாஸன் வார்த்தைகளுடையவும் அபிப்பிராயங்களுடையவும் பிழைகள் யாவற்றையும் பொறுத்து, அநுக்ரஹிக்கக்கூடிய அம்ஸங்களைத் திருவுள்ளம்பற்றப் பிரார்த்திக்கிறேன். இவ்விதம் ஸர்வோத்கிருஷ்டர்களான மஹாபுருஷர்கள் கூடிய ஸபையில் தேவரீர்களால் நியமிக்கப்பெற்ற அக்ராஸநத்தை வஹிக்க அநர்ஹதையால் மிகவெட்கத்தை அடைந்தும், தேவரீர்களுடைய நியமநத்தையும் ஸ்வாபாவிகமான கிருபையையும் க்ஷமையையும் பூரணம்பற்றி, அல்ப பதார்த்தத்தையும் சிறப்பிவிக்கிற தேவரீர்களுடைய ஸஹஜகல்யாணகுணாதிசயங்களைப்பற்றாக நம்பி, இந்த ஸ்தாநத்தைத் தேவரீர்கள் நியமநப்பிரகாரம் வஹிக்கிறேன். ஆபினும் இப்படிப்பட்ட சந்தர்ப்பத்தில் வழக்கமாக எதிர்பார்க்கிற விஷயங்களை அடியேனிடம் எதிர்பாராமலே,

"க்ரியதாம் ஸர்வ ஸர்வஸாக்ஷிந்"

என்கிற கீதாசாரியன் வாக்யத்தை அநுஸரித்து தேவரீர்கள் கிருபைகூர்ந்து ஸகலத்தையும் எல்லோரும் ஆநந்திக்கும்படி நடத்திவைத்து, த்ருணப்ராயமான அடியேனை வ்யாஜமாத்திரமாக்கி இந்த ஸபையில் முடிவுபெறவேண்டிய காரியங்களை எவ்விதக் குறைவுகள், விகல்பங்கள், மநோவிகாரங்கள், விக்நங்கள் உண்டாகாமல் முடிப்பித்து ஆநந்தித்தருள ப்ரார்த்திக்கிறேன். மிதபுத்தியான தாஸனை இவ்விதம் அநுக்கிரகித்தும் அபிமாநித்தும் இந்த ஸ்தாநத்தில் கௌரவித்ததற்கு தாஸனுடைய க்ருதஜ்ஞதையை திருவுள்ளம் பற்றவேணுமாய் ப்ரார்த்திக்கிறேன்.

ஸமாஜத்திற்கு திவ்ய தேசத்தின் ஔசித்யம்.

இந்த ஸபைகூடுவதற்கு ஸ்ரீமடத்துச் சிஷ்யஸபையார்கள் இந்தத் திவ்விய தேசத்தை நிர்ணயித்தது மிகவும் ந்யாயமாயும் உசிதமாயுமே தோன்றுகின்றது. இது ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களனைவர்களும் களிக்கவும், ஸ்ரீ அழகிய சிங்கரும் உகந்தருளவும் மிகப்பிராப்தமான இடம். இந்த ஸ்தலத்தில் ஸ்ரீமடத்து அழகிய சிங்கர்களில் அநேகர் பிரவிசித்தர்களாய் எழுந்தருளி இருந்ததுபற்றி இதை இந்நாட்டில் ஸ்ரீமடத்துக்குப் பிரதாந ஸ்தலம் என்றே சொல்லக்கூடும்.

இந்த ஸ்தலத்தில் ஸ்ரீ வீரராகவன் தேவஸ்தாநம் ஸ்ரீ மடத்தின் பரிபாலநத்தில் இருந்துவருவது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயமே. இந்தஸ்தலத்து எம்பெருமானை ஆழ்வார்களில் ப்ராசீநரான திருமழிசைப்பிரானும் கலியனென்கிற கவிச்ரேஷ்டராகிய திருமங்கைமன்னனும் மங்களாசாஸநஞ்செய்து க்ரந்தங்களில் பாடி இருக்கிறார்கள்.

"நீலமார்வண் டுண்டுவாழும் நெய்தலந் தண்கழனி
ஏலநாறும் பைம்புறவி லெவ்வுள் கிடந்தானே"

என்கிற பாசுரத்தில் இந்நாட்டு வளமும்,

"மூத்தநம்பி முக்கணம்பி யென்றுமுனிவர்தொழு
தேத்தும் நம்பி" என்பதால் ஸ்ரீமந்நாராயணனே ப்ரஹ்மருத்ராதி ரூபனென்றும்,

"வேதம் விரித்துரைத்த புனிதன்" என்றும், "தன்னடியார்க்கினியன்" என்றும்,

"பாவை பனிமலராள் வந்திருக்கும் மார்பன்" என்று மிப் புடைகளில் பகவானுடைய பரத்வ ஸௌலப்யங்களும் ஸஹக்ஷீக ஞயிருப்பதும், நாராயணனென்னும் நாமத்தையே நாடி யவதரித்த கலித்வம்ஸனுல் விசதமாய் அநுஸந்திக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த "எவ்வுள்கிடந்தானை" ச்சரணமடைந்து அடியேன் இதரவிஷயங் களைப் பிரஸ்தாவிக்கிறேன்.

நிகழும் ஐரோப்பா யுத்தத்தில் நமது சக்கரவர்த்திக்கு ச்ரேயஸ் ஜயப்பிரார்த்தநம்.

இப்பொழுது ஐரோப்பாவில் நமது சக்கரவர்த்திக்கும் நம் ஆங்கிலேய தேசத்துடன் மித்திரபாவமுள்ள பிரான்ஸு, ருஷ் ஷியா, ஸர்வியாதேசஸ்தருக்கும் ஜர்மேனி சக்கரவர்த்திக்கும் நடந்துவரும் பயங்கரமான யுத்தவிஷயத்தைச் சிறிது பிரஸ்தா விப்பது யுக்தமாயிருக்கும். துஷ்டநிக்ரஹமும் சிஷ்டபரிபாலநம் பண்ணுவதும் ராஜாக்களுக்குமுதன்மையான தர்மம் என்று உத்தே சித்தும், தருமமாயும் நீதியாயும் உள்ள ராஜாக்களுடைய பரஸ் பரம் அநுபந்தங்களையும் உடன்பாடுகளையும் க்ஷேமத்தையும் எவ் விதமும் பாதுகாக்கவேண்டிய விதிகளையும் அநுசரித்தும், நமது ஸார்வபௌமரான சக்கரவர்த்திக்கு இப்பொழுது இந்த யுத்தம் நேர்ந்திருக்கிறது. துர்யோதநாதிகளைப்போல அஸூயையினுலும் பொருமையினுலும் ராணுவப்பயிர்ச்சியின் கர்வத்தாலும் ஜர் மேனி அரசன் காரணமின்றி நமது ஆங்கிலேய தேசத்துடன் ஒற்றுமையாயும் ஸ்நேகமாயுமுள்ள பிரான்ஸ் தேசத்திற்கு இடஞ் சல்செய்து, அதன்மூலமாய் நமது சக்கரவர்த்திக்கும் ஆங்கிலேய ராஜ்யத்தினது பெருமைக்கும் விருத்திக்கும் ஹாநிசெய்யக்கருதி, அதற்காக அநியாயமாய் நிரபராதியான நடுவில் இருந்த ஒரு சிறு ஸம்ஸ்தாநத்தை ஆக்ரமிக்க முயன்றனர். இவ்விதமான கஷ்டங் களை நிவர்த்திசெய்யவும், சக்கரவர்த்திகளானுலும் தன் பராக்கிர மமே பெரிதென்று கர்வப்படாமல் லோக தர்மங்களிலும் நீதி களிலும் பரஸ்பர ராஜதர்மங்களிலும் எல்லைகடவாமல் நடப்பது தான் ராஜநீதிக்கும் ஈச்வர ஆஜ்ஞைக்கும் உரியதென்று அகங் காரங்கொண்ட ஜெர்மேனியாருக்குக் காட்டிக்கொடுக்கவும், நமது சக்கரவர்த்தி இந்த யுத்தத்தில் பிரவேசிக்கும்படி நேர்ந்தது. இந்த ப்ரஸக்தியில் நமது தேசத்தவர்களுடைய ராஜபக்தி அதிக்

பலமாய் வேரூன்றிக் கிளைகிளைத்து ஓங்கி பக்குவதசையை அடைந்து வருகிறதென்று நமது தேசப்பொருளுதவியாலும் ஆதரவாலும் நமது ஜநசரீர உதவியாலும் இன்னும் பலவாறாகவும் ஸர்வஜந ஸாக்ஷிகமாய் வெளியாகிவருகிறது. அவ்வாறே நமது சக்கரவர்த்தியும் அவரது முதன்மையான மந்திரிகளும் நமது ஆங்கிலேய நேசர்களும் நம்மிடம் வைத்திருக்கும் அன்பும் மதிப்பும் அளவற்றதென்று விசதமாய்ப் பிரகாசிக்கின்றது. அன்றியும் நம்முடைய தேசஸ்தர்களாசயத்தை கிரகிக்காமல் கொஞ்சம் ஸந்தேகமாய் வர்த்தித்த சில ஆங்கிலேய பிரபுக்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் நம்மிடத்தில் விசேஷ விச்வாஸமும் ஸஹோதரபாவமும் விர்த்திசெய்யப்பட்டு வருகிறது. மேலும் இந்தயுத்தம் நமக்கு விசதமாயும் ஸஹஜமாயுமுள்ள உறுதியான ராஜவிச்வாஸத்தின் ஊக்கத்தை அறியாமல் தடுமாறி குருட்டெண்ணம் வைத்திருந்த நமது சத்ருக்களின்புத்தி மாந்தியத்தையும் தெரிவித்து, அவர்களை தலைகுனியும்படி செய்துவிட்டது. இந்திரஜித் யுத்தத்தைப்போல் அதர்மமான யுத்தம் செய்துவரும் ஜர்மேனி தேசத்தார்கள் சீக்கிரத்தில் பராஜயத்தை அடைந்து, அவர்களுடைய ராணுவப்பயிர்ச்சியினாற்கொண்ட இறுமாப்பு வேரறுந்து, நமது சக்கரவர்த்தியும் நமக்கு ஒற்றுமையாய் ஏகமநஸ்கராய் நமது ஸைந்யங்களுடன் யுத்தத்தை நடத்திவரும் பிரான்ஸ், ருஷ்ஷியா தேசத்தவர்களும் விஜயத்தை யடைந்து, வீரர்களாயும் தர்மரக்ஷணார்த்தம் ஸகலவிதமான ஆபத்துகளையும் அடைந்து தைரியமாக யுத்தம் செய்து தற்காலம் தமது நாட்டையும் ஒருவாறு இழந்துள்ள பேல்ஜியர்கள் தம்தேசத்தை பூர்ணமாக வடைந்து, விசேஷலாபமும், யசஸ்ஸும், ஸர்வஸுகமும் பெருகும்படி பக்தஜநாபீஷ்டபூரண துரந்தரனான நமது ஸ்ரீ வீரராகவன் கிருபைசெய்ய நாம் எல்லோரும் இந்தசபையின் உபக்கிரமத்திலேயே எம்பெருமானை பிரார்த்திக்க வேண்டியது அவசியம்.

ஸ்ரீ அஹோபிலமடத்துச் சிஷ்ய ஸபை.

இந்த மகாஸங்கத்தைச் சேர்த்துவைத்திருக்கும் சிஷ்யஸபை ஸாதாரண வருஷம் சித்திரை மாஸம் ஏற்படுத்தப்பட்டு அது முதல் நடந்துவருகின்றது. ஸ்ரீ ஸந்நிதிசிஷ்யர்களில் ஜ்ஞாநாநுஷ்டாநங்களில் சிறந்தவர்களும் ஸ்ரீ ஸந்நிதிக்கு உண்டாகும் ஏற்றத்தில் சந்தோஷத்தையும் குறைவுகளில் சோகத்தையும் அடைகிற

வர்களும் ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸம்பிரதாயம் விர்த்திபெற்று புகழ்ச்சியடைந்து நாநாதேசங்களில் பரவியோங்குவதில் விசேஷ சிரத்தையும் ஊக்கமும் உண்டாக ஸதா சிந்தையுள்ளவர்களுமான சில பிரபுக்களால் சிஷ்யஸபை ஆதியில் சேர்க்கப்பட்டு அவர்களால் இயன்றவரையில் உத்தேச கார்யங்களுக்கு அநுகுணமான நடவடிக்கைகள் நடத்தப்பட்டு வருகின்றன.

ஸபை பிரவர்த்தகர்களின் உபகார ஸ்மரணம்.

அப்படி நடத்திவருகிறவர்களில் முக்கியமாக ஒருவரையும் நிர்த்தேசித்துக் கூறுவது அசாத்தியமாயினும், தங்கள் காலத்தையும் ஜ்ஞாநத்தையும் சரீரப்பிரயாஸத்தையும் மிகவு முதாரமாக இந்த விஷயத்தில் செலுத்திவருகிறவர்களில் முதன்மையாக உ. வே. ஸ்ரீ திவான் பகதூர் டி. டி. ரங்காசாரியர் ஸ்வாமியையும், உ. வே. ஸ்ரீ டி. ராஜகோபாலாசாரியர் ஸ்வாமியையும், உ. வே. ஸ்ரீ வாஸுதேவாசாரியர் ஸ்வாமியையும், காரியதர்சி, உ. வே. ஸ்ரீ. வி. ராஜகோபாலாசாரியர் ஸ்வாமியையும், க்ருதஜ்ஞதையுடன் நாம் நினைக்கவேண்டியதா யிருக்கிறது. இதல்லாமல் வெளி ஜில்லாக்களிலும் கிராமங்களிலும் உ. வே. ஸ்ரீ டி. கோதண்டராமய்யங்கார் முதலான தனவான்களும் பிரபுக்களும் பரமைகாந்திகளும் இந்த ஸபாவிஷயத்தில் நிரம்பவும் ச்ரத்தைவைத்து பற்பல ஆகாரங்களால் உபகரித்து வந்திருக்கிறார்க ளென்பதும் இந்த மகாஸபையோர்க ளனைவருக்கும் விசதமாயே இருக்கலாம்.

சிலமாஸங்களாக சிஷ்யஸபையாருக்கும் அசேஷ ஸ்ரீ வைஷ்ணவகோஷ்டிக்கும் மறக்கவொண்ணாததும் மறுபடி பூரிக்க ஒண்ணாததுமான கஷ்டமொன்று நேர்ந்திருக்கிறது. ரிஜிஸ்ட்ரார் ஜனரல் அவர்களுக்கு அஸிஸ்டான்டாகவும் பிறகு ஜாயின்ட் ஸ்டாக்கு கம்பெனி ரிஜிஸ்ட்ரராகவும் லௌகீக நிர்வாகங்களை வஹித்து தமது சீலம் அநுஷ்டாநம் கொள்கை முதலியவற்றால் எல்லோருக்கும் பூஷணமாக விளங்கிய உப. ஸ்ரீ, வ. ராகவாசாரியார் நித்தியஸூரி பதவியைக் கைப்பற்றி அருளினதால் இந்த ஸபையும் ராஜாங்கத்தாரும் இதரர்களும் அந்தப் புண்ணிய புருஷன் ஸகாயத்தை இழக்கும்படி நேர்ந்துவிட்டது. இதன் விஷயமாக நமது வியாகுலத்தையும் அந்த ஸ்வாமியினிடத்தில் நமது க்ருதஜ்ஞதையையும் தேவரீர்கள் நியமநத்தை புரஸ்கரித்து அடியேன் வெளியிடுகின்றேன்.

ஸ்ரீ அழகியசிங்க ரநுக்ரஹ அபிமாந ப்ரார்த்தநை.

ஸம்பிரதாய காரியங்களில் பரஸ்பர அபிப்பிராய பேதங்கள் உண்டாவது ஸஹஜமே. அக்காரணத்தால் மாத்திரமே ஒருகால் சிஷ்யஸபையாரின் உத்தேசங்கள் பிரகாசியாமல் இதுவரையில் ஸ்ரீ அழகியசிங்கர்களின் திருவுள்ளத்தில் ஸ்வல்ப அதிசங்கை இருந்திருந்தபோதிலும் இப்பொழுது ஸ்ரீ ஸந்நிதியை அலங்கரிக்கும் மகாநுபாவனும் ஜ்ஞாநாநுஷ்டாந ஸெவதியுமான அழகியசிங்கர் சிஷ்யஸபையாரை அபிமாநித்து புத்திரவாத்ஸல்யத்திற்கு அதிகமான சிஷ்யவாத்ஸல்யத்தை வைத்தருளி விசேஷ அன்பும் ஆதரவும் பாராட்டுவாரென்று நம்புகிறேன். உத்தரோத்தரமும் இந்தஸபையின் அபிப்பிராயங்களும் தீர்மானங்களும் ஸ்ரீராமாநுஜ ஸித்தாந்தத்திற்கும் ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸம்பிரதாயத்திற்கும் ஸ்ரீ ஸந்நிதிக்கும் பெருமை மேல்மேலும் அபிவிருத்தியை செய்யத்தக்கவை யென்று திருவுள்ளம்பற்றி, ஏதேனும் ஸ்வல்பம் அப்யுபகமம் பண்ணத்தகாதவைகளை யதாஸுகம் யதோசிதம் சீர்திருத்தி எல்லோருக்கும் ஹிதகரமான காரியங்களை பிரவர்த்திப்பித்து ஸபையை அபிமாநித்து அதன் காரியங்களை அநுஷ்டாந பரியந்தம் நிறைவேற்றி கௌரவப்படுத்தி கடாக்ஷிக்கும்படி ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸம்பிரதாய ஸம்ரக்ஷகர்களான ஸ்ரீ அழகியசிங்கரையும் இதராசார்யர்களையும் பரமைகாந்திகளையும் அநேக ப்ரணும பூர்வகமாகப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

சிஷ்யஸபை வ்ருத்தாந்தம்.

சிஷ்யஸபையின் சென்ற காலவ்ருத்தாந்தங்களையும் இனி பின் நடக்கவேண்டிய ப்ரகாரங்களையும் சிஷ்யஸபை பிரஸிடெண்டு உபய. ஸ்ரீ. டி. ராஜகோபாலாசாரியார் விஸ்தரித்து ப்ரஸ்தாவிக்கக் கூடியதால் அடியேன் அது ஸம்பந்தமாக விஜ்ஞாபிக்கத்தக்க விஷயங்கள் அதிகமாய் இங்கு ஒன்றுமில்லை.

ஸபையை விஸ்தரிக்கத்தக்க ஆலோசனைகள்.

இந்த ஸம்வத்ஸரம் இந்த சிஷ்யசபையின் கார்யங்களில் ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸமுதாயம் முழுவதும் அந்வயிக்கும்படி அதன் பெயரைமாற்றி சில ஏற்பாடுகளைப் நூதநமாய் செய்யவேண்டியதாய் ஸ்ரீவைஷ்ணவப் ப்ரபுக்களான சிலர்களால் ஆலோசிக்கப்பட்டு

அதுவிஷயமும் இந்தஸங்கத்தில் பிரஸ்தாவிக்கப்படும். எந்தமட்டும் காரியங்களை ஸௌகரியமாய் ஸ்பர்த்தைக்கிடமன்றியில் நிறைவேறுவதற்கு உசிதமாக விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்பது இந்தமஹாஸங்கத்தில் விமர்சிக்கவேண்டிய அம்சம்.

தென்கலை வடகலை ஆகிய உபயஸம்பிரதாயதஸ்தர்களும் ஒன்றாகச்சேர்ந்து ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸபையை நடத்துவதுமிகவும் உசிதமே. ஆகிலும் முதலிலேயே அவ்வளவு பிரபலமாக விஸ்தரிப்பதற்கு பூர்வபீடிகையாக உபயஸம்பிரதாயஸ்தர்களிலும் பெரியோர்களையும், மஹநீயர்களையும் ஆலோசித்து அவர்களுடைய அபிமாநத்தினுடைய அவலம்பத்தை அடைந்து இந்த வருஷத்தில் ஸமீகரணம்செய்ய ஏற்பாடுகளை முன்னாலேயே ஆராய்ந்து இந்த மகாஸங்கத்தாருக்கு விஜ்ஞாபிக்கப்போதுமான சாவகாசமில்லாமல் போய்விட்டது. ஆகிலும் அது ஸம்பந்தமாகவும் எவ்விதமான ஏற்பாடுகள் தென்கலை வடகலை அனைவர்களான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களையும் ஓர் ஐக்கியஸபையார்களாகச்சேர்க்க உசிதங்களென்பது இந்த ஸதஸ்ஸில் நிர்ணயிக்கப்படுமானால் அவ்வாறு இந்த ஸபையின் நியமநத்தைப்பெற்றவர்கள் பிரவர்த்தித்துத் தமது மநோரதங்களை பூரணம்செய்ய முயலக்கூடும். இது ஸங்கதி எப்படியானாலும், வடகலை ஸம்பிரதாயஸ்தர் முழுவதும் சேர்ந்து அப்பியுபகமம் பண்ணும்படியான விதமாய் சிஷ்யஸபையை விஸ்தரித்து அதற்குசிதமான பெயரையிட்டு அதுவிஷயமாய்த் தகுந்த ஆலோசனைகளையும் தேவரீர்கள் அனைவர்களும் ஸாதரமாயும் நிர்மத்ஸரமாயும் ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸமுதாய க்ஷேமத்தையும் நன்மையையும் உத்தேசித்து ஸம்பிரதாய வ்ருத்திக்கு அநுகுணமான பரிசீலனையை ஏகமநஸ்ஸாய்ச்செய்து நிர்ணயிக்கும்படி ப்ரார்த்திக்கிறேன்.

ஸம்பிரதாயத்தின் மேன்மை.

நமது ஸம்பிரதாயத்தின் மேன்மையையும், உயர்த்தியையும், ஸாதாரணமாக இஹத்திலும் பரத்திலும் மநஸ்ஸுக்கு சாந்தியையும் சந்தோஷத்தையும், உண்டாக்கக்கூடிய அதின் தன்மையையும், பாரமார்த்திகமாய் ஸித்தாந்திதமான யாதாத்ம்யார்த்தங்களுக்கு விரோதமன்றியும் குறைவன்றியும் பகவதாஜ்ஞாநுஜ்ஞா ரூபமான தர்மாநுஷ்டாநங்களுக்கு ஒற்றுமையாயும்

இருக்கும் தன்மையையும், ஸம்பிரதாயார்த்தங்களில் ச்ரவணத்தாலாவது மநநத்தாலாவது பரிசீலநத்தாலாவது தேர்ச்சி அடையாத மந்தப்பிரஜ்ஞனை தாஸன் விவரிக்கத்துணியவில்லை. துணிவதும் ஸாஹஸகிருத்யம். அந்த அம்சங்களை இந்த ஸதஸ்ஸில் நடக்கப்போகிற பரமைகாந்திகளான ஸ்ரீ வைஷ்ணவாக்ரேஸரர்களின் உபந்யாஸங்களையும் வாக்கியார்த்தங்களையும் மஹாமநஸ்கர்களான ஸப்யகோஷ்டியுடன் ஸஹ்ருதயமாய்க்கேட்டு ஸந்தோஷத்தை அடையப் பிரதீக்ஷிக்கிறேன்.

ஸம்பிரதாயத்தின் தற்காலநிலைமை.

நமது ஸம்பிரதாயச் சிறப்பையும் ஏற்றத்தையும் மிக்கவுணர்ந்திருக்கும் ஸபையார்களுக்கு, தத்காலநிலைமையை உத்தேசித்து, இந்த ஸபையை விஸ்தரிக்க வேண்டுவது அவசியமென்பது தெளிவாக இருக்கும். நமது ஸம்பிரதாயங்களில் ஆசாரிய பரம்பரையைப்பற்றியும் நமது ஸம்பிரதாயங்களுக்குள் அவாந்தர அபிப்பிராய பேதங்களால் அந்தந்த ஆசாரிய பரம்பரையை அநுஸரித்தவர்களுக்கு சிற்சில ஆசாரங்களிலும் அநுஸந்தாநக்கிரமங்களிலும் உண்டாயிருக்கும் வ்யத்தியாஸங்களைப் பற்றியும், ஆதுநிகர்களான சிலர்களும், பாச்சாத்தி யாநுஷ்டாநங்களையும் நடையுடைபாவனை ஆஹாரக்கிரமங்களையும் அநுவர்த்திக்கு மவர்களும், பலவாறாக எண்ணி நமது ஸம்பிரதாய பரிபாடியைப் பரிவதித்தும் ஹேளநம்செய்தும், இனி மேன்மேலும் ஸம்ப்ரதாய போஷணத்திற்குக்காரணமான நம்சிறுவர்களுக்கு ஸாமாந்யமாய் திருஷ்டாதிருஷ்டார்த்தங்களை ஸாதிக்கவல்ல நமது ஸம்ப்ரதாயங்களில் திருஷ்டவிருத்தமில்லாத அம்சங்களில்கூட பிராமாணிக மாந்த்யத்தை உண்டுபண்ணி வருகிறார்கள். இதனால் சிஷ்டாநுஷ்டாநங்களில் நம்முடையவர்களுக்கு மேன்மேலும் அவிச்வாஸமும் அகௌரவமும் ஔதாஸீந்யமும் ஏற்பட்டிருப்பது தெரிந்தவிஷயமே.

அநாதியாக வேதோபநிஷத்துக்களால் அநுக்கிரஹீதமாயும், இதிஹாஸபுராண ஸ்ம்ருதிவாக்கியங்களால் உத்கோஷிக்கப்பட்டும், பாஞ்சராத்ர ஸம்ஹிதைகளில் பிரஸித்தியடைந்தும், டங்க போதாயன திரமிடாத்யாசாரிய ஸூக்திகளால் உபஜீவிக்கப்

பட்டும், ஸ்ரீபாஷ்யகாரரால் ஸ்தாபிக்கப்பட்டும், ஸ்ரீ நிகமாந்ததேசிகனால் ஸம்ரக்ஷிக்கப்பட்டு முள்ள இந்த அத்புதமான ஸம்ப்ரதாயமும் ஸித்தாந்தமும் வளர்ந்து வ்ருத்தியடைய ஜ்ஞாநாநுஷ்டாந வைசத்யமுள்ள ஆசாரிய பரம்பரைகள் ஏற்பட்டன. அதை அநுஸரித்து க்ருஹஸ்தாச்ரமிகளாய் எழுந்தருளியிருந்த ஆசாரியர்களுக்கு, லோகத்தில் ஸஹஜமாய் ஸம்பவிக்கக்கூடிய துர்த்தசைகளும் கஷ்டங்களும் தன்மூலமான ஸ்கலநங்களும் அதனல் சிஷ்யர்களுக்கு அவிச்வாஸமும் ச்ரத்தைக் குறைவும் காண, ஸம்பிரதாய ரக்ஷணார்த்தம் ஸ்ரீ மடங்களும் ஏற்பட்டன. அந்த ஆஸ்தாநங்களில் சிஷ்யர்களுக்கு விசேஷபிரதிபத்தியை உண்டு பண்ணி ஸித்தாந்தத்தை ஸ்திரீகரணம்செய்ய துரீயாச்ரம ஸ்வீகாரம்செய்துகொண்டு கேவலம் வைராக்ய ஜ்ஞாநாநுஷ்டாநங்களுடன் எழுந்தருளியிருக்கும் பாகவதோத்தம ஸ்வாமிகள் பூர்ண க்ருபையுடன் நிர்வாகம் செய்தருளினர்கள். சிஷ்யமநோரஞ்சநார்த்தமாயும், அந்தந்த மஹாஸந்நிதிகளைக் கடாக்ஷித்தருளிய எம்பெருமான்களின் ஆராதநார்த்தமாகவும், காலக்ஷேபங்களாலும், தமது சிஷ்டாசாரங்களினலும்; ஜ்ஞாநத்தாலும், உலகத்திற்கு வழிகாட்டி, சிஷ்யர்களுக்கு ஸம்பிரதாயங்களிலும் கர்மாநுஷ்டாநங்களிலும் தேர்ச்சியை உண்டாக்க ப்ராப்தமான பரமைகாந்திகளை ஆதரிக்கவும், சிஷ்யர்களுக்கு ப்ராதாந்யமாய் ஜ்ஞாநகர்மாநுஷ்டாந ஸாதநங்களாயும் ஆநுஷங்கிகமாக சரீரதாரணமாயும் வ்ருத்தி ஸாதநமாயுமுள்ள அர்த்தங்களையும் வித்யைகளையும் அந்தந்த இடங்களில் போதிப்பதற்காகவும், விசேஷமாக த்ரவ்யங்களும் பூமிகளும் ஏற்பட்டன. இவைகளினல் ஸம்பிரதாயம் சிறந்து விருத்தியையும் தேர்ச்சியையும் அடைந்து வந்தது. மறுபடியும் இந்த விதமான லௌகிகஸம்பந்தங்களினல் சில சைதில்யங்கள் ஸ்ரீ ஸந்நிதிகளில் ஏற்படுவதாய் அதிசங்கை உண்டாயிற்று. இதனலும், அல்லாமலும் சில அபிப்பிராய பேதங்களாலும், சில அநுஷ்டாந பேதங்களாலும், முநித்ரய மென்கிற சில ஸ்தாநங்கள் ஏற்படும்படி நேர்ந்தது. இவ்விதம் இந்த ஸம்பிரதாயத்தில் பிந்நமான கிளைகள் ஏற்பட்டதின் மூலமாய், தத்தத் காலதேச ஸம்ஸர்காநுகுணமாக அஸூயையினலேயோ, த்ருஷ்டப் பிரயோஜனங்களினலேயோ, மாத்ஸர்யத்தாலேயோ, ஸ்வாபாவிகமாகவே அனேக தோஷங்களும் குறைவுகளும் ஏற்பட்டு அவை

களைப் புரஸ்கரித்து அந்யர்களும் ஸ்வகீயர்களுமே வஸ்துவிசாரம் செய்யாமலும், செய்ய ஸாத்யமில்லாமலும், ஸம்பிரதாயத்தையும் ததேகசரணர்களான பரமைகாந்திகளையும், அவர்களநுஷ்டானங்களையும் தூஷிக்கவும் உதாஸீநம் செய்யவும் அநாதரிக்கவும் நேர்ந்து, ஸம்பிரதாயங்கள் விசேஷமான துர்த்தசையையடைந்து வருகிறதை நாம் பிரத்தியக்ஷமாகக் கண்டுவருகிறோம். நம் ஸம்பிரதாயஸ்தர்களுக்குள்ளேயே மடங்கள் ஆலயங்கள் முதலான ஸ்தலங்களில் தந்தம் ஆசாரிய ஸம்பிரதாயங்களை அநுஷ்டித்து, தந்தம் ஆசாரியர்களைப் பிரகாசிப்பிக்கும் வகையில் பிரகாரபேதங்களும் வேறுபாடுகளும் ஏற்பட்டிருப்பதற்கும், அவரவர்களின் அகங்கார ஆக்கிரகங்களே முக்ய காரணங்கள். இதுபற்றி நியாயஸ்தலங்களில் நம் ஸம்பிரதாயஸ்தர்கள் அடிக்கடி போகும்படிக்கும், பிறர் முன்னிலையில் பரஸ்பரம் நமது பரமைகாந்திகளானவும் நித்தியஸூரியம்சர்களானவுமான ஆசார்யர்கள் பக்கல் அபசாரங்களைச்செய்து ஒருவரை ஒருவர் ப்ரத்வேஷித்து, தந்தம் கொள்கைகளுக்கு அநுகூலமாய் முறையிட்டுக்கொள்ள வேண்டிவருகிறது. அப்பொழுது நம் ஸித்தாந்தத்திலுள்ள ஸூக்ஷ்மார்த்தங்களை அறியாத நியாயாதிபதிகள் செய்யும் நிர்ணயங்கள் மறுபடியும் வைஷம்யங்களை வ்ருத்திசெய்ய ஹேதுக்களாகின்றன. மற்ற ஸித்தாந்திகளும், பாஶ்சாத்திய சாஸ்த்ரங்களே மேன்மையுள்ளவைகளென்று நம்பும் நம்மவர்களும், ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களிலுள்ள ஸ்பர்த்தைகளைப்பற்றிப் பரிஹஸிக்கவும் நேரிடுகிறது. நம்முடைய வைஷம்யங்கள் இப்படி இருக்க, பிறரிடம் நாம் தோஷாரோபணம் செய்ய இடமில்லை.

இதற்குப் பரிஹாரம்.

இவ்விதமான துர்க்கதியையும் துக்கத்தையும் நிவர்த்திக்கத் தக்க வழிகளைத் தேடவும், நம்முடைய ஸம்பிரதாயஸ்தர்கள் எல்லோருமே ஒருமைப்பட்டு ஸம்பிரதாயங்களுக்கு அஸாதாரணமான தத்வயாதாத்ம்யம், உபாயம், பலம் ஆகிய தத்வத்ரயம், அர்த்தபஞ்சகம் முதலான முக்கிய விஷயங்களில் ஐகமத்யமாய் நிர்வாஹங்கள் செய்யவும், ஆசார்யபக்தி விஶ்வாஸங்களைப் பிரகாசித்துக் கொண்டாடவேண்டியதான ப்ரஸக்திகளில் ஒரு ஸம்ப்ரதாயத்திற்கு மற்றொன்று விகாரமும் விரோதமும் பகவத் பாக

வதாபசாரமு மில்லாமல் பொதுஸ்தலங்களில் நடந்துவரவேண்டியதற்குத் தக்க யோசனைகளைச்செய்யவும், மற்ற ஏகதேச ஸ்தலங்களில் அவரவர்கள் அபிருசிப்படி மற்றொரு ஸம்பிரதாய பாகவதர்களுக்கு அபசாரமின்றி நடக்கும்படியான ஏற்பாடுகளை யோசித்து அநுஷ்டாநத்திற்கு கொண்டுவரவும், இந்த ஸபையே முக்கியமான உபகரணமாயிருக்கக்கூடியது.

இந்தக் கார்யத்தைத் தலைக்கட்ட ஸம்ப்ரதாயங்களின் க்ஷேமத்தைக் கருதியும், தம் தம் சீல வ்ருத்தங்களாலும், க்ஷமை ப°மம் முதலிய ஸாத்விகமான ஆத்மகுண பூர்த்தி பொருந்தியும், “ஸம்[illegible]” என்று சொல்லுகிற கணக்கில் பரஸ்பரம் ஸமரஸம் செய்யும் தன்மையும், தம் தம் ஸம்ப்ரதாயஸ்தர்களுடைய கௌரவத்தையும் நம்பிக்கையையும் விப்°வாஸத்தையும் அடைந்திருப்பவர்களான ஜ்ஞாநநிஷ்டையையுடைய ப்ரபுக்கள் அடங்கிய உள் ஸபைகள் முதலியவற்றை ஏற்பாடுசெய்து, அவர்கள் மூலமாய் வேண்டிய ஸாதநங்களைத் தேடுவதும், இன்னும் இதர மார்க்கங்களையும் நாம் சிந்தித்தும், தீர்மானிப்பது உத்தமமாய் இருக்கும்.

சீர்திருத்த ஸபைகள்.

தத்காலம் சீர்திருத்த ஸபைகள் என்று சொல்லப்படுகிற வர்ணாப்°ரமதர்மங்களுக்கு வினை விளைவிக்கும் ஸபைகள் அனேகம் ஏற்பட்டு அனேக பிரபுக்கள் அவைகளை யதாருசி ஆதரித்து வருகிறது நம் ஸம்ப்ரதாயஸ்தர்களுக்குப் பரலோக பாதகங்களாய் இருப்பது மல்லாமல் ஐஹிகத்தில் பல அநர்த்தங்களுக்குக் காரணங்களாகவு மாகின்றன.

இவைகளால் நம் சிறுவர்கள்மனம் மாறி, அவர்கள், சிஷ்டாசார ஸம்பிரதாய வாஸனைகளும் சிஷ்டாக்ரேஸரர்களுடைய ஸம்ஸர்க்கங்களும் இல்லாமல், வர்ணாப்°ரமத்திற்கு அத்யந்தாவப்°யகமான நித்தியகர்மங்களில் கூட க்ஷணகாலம் மனம்செல்ல இடமின்றியில், லௌகிகரீதிக்கும் அந்யமதஸ்தருடைய ஆதரவுக்கும் முக்கியமென்று பிரமித்து அநுஷ்டிக்கும் அம்சங்களுக்கு உரியதான படிப்பை மாத்திரம் பாடசாலைகளில் அப்யஸித்து, அவ்விடத்திய

ஸம்ஸர்க்கத்தினுலுண்டாகிற வர்ணுப்ᵃரமவிருத்தமான ஆசாரம், நடை, உடை பாவனைகளிலேயே த்ருடப்படுகிறுர்கள். அங்கும் நமது வேதங்களையும் சாஸ்திரங்களையும் மதிக்காத போதகர்களின் உபங்யாஸங்களில் ஈடுபட்டுப் பகுத்தறிவில்லாத சிறுவர்கள் நமது ஸம்பிரதாயத்தில் அப்ᵃரத்தையையும் அப்ராமாண்ய புத்தியையும் பெறுவதுடன் வர்ணுப்ᵃரம தர்மாநுஷ்டாநத்தை முற்றிலும் இழந்து விடுகிறுர்கள்.

ஸ்த்ரீகளில் வர்ணுப்ᵃரம தர்மத்தில் ப்ᵃரத்தைக் குறைவு.

இவ்வித விபத்துக்கள் ஸாமாங்யமாக புருஷர்களிடம் மாத்திரமே விப்ᵃரமித்து நிற்கவில்லை. விசேஷமாக சலிக்கும் புத்தியுள்ள ஸ்திரீகளுக்குள்ளும் இவைகள் புகுந்தேறி யிருக்கின்றன. பிரதாந நகரங்களில் பிரபுக்களுடைய க்ரஹங்களிலும், ஸ்த்ரீ பாடசாலைகளிலும், வைதிகாநுஷ்டாநங்களை அபஹஸித்து த்வேஷிக்கிறவர்களுடைய ஸகவாஸத்தாலும், ஆஸ்திக்யத்திற்கும் சாஸ்த்ர ப்ராமாண்யத்திற்கும் ஆசாரங்களுக்கும் விருத்தங்களாயுள்ள நாஸ்திக யுக்திகளோடு பரமஹிதம்போல் உபங்யஸிக்கப்படும் வ்யாஸங்கள் அடங்கிய பத்திரிகைகளாலும், குழந்தைகளாய் செல்வமாய் வளர்ந்துவரும் ஸ்த்ரீகளுக்கும், தமது வர்ணுப்ᵃரம தர்மங்களிலும், அதற்கு அநுரூபமான ப்ராசீன நடை உடை பாவனை அடக்கம் இவைகளிலும், வாஸனைகள் குறைந்து, ஐஹிக விஷய ஸுகோதர்க்கங்கள்போல விளங்கும் பயிற்சிகளிலும் அநுஷ்டாநங்களிலும் ப்ரீதி ஜநித்துவருகிறது.

இன்னும் நாவல்கள் என்று பெயர் விளங்கிய பாப்ᵃசாத்திய கிரந்தங்களின் பரிபாடியை அநுஸரித்தும், அநுவதித்தும், அத்தேசத்தார்களின் நீதிப்படி, சிறந்ததாயும் நிக்ருஷ்டமாயும் எண்ணப்படும் ஸ்திரீகளின் ஆசாராநுஷ்டாநங்களையே பிரகடனம் செய்தும் வர்ணுப்ᵃரம தர்ம நீதிப்படி த்யாஜ்யோபாதேய அனுஷ்டானங்களுக்குப் பிரகடனமும் பிரகாசமும் வெளிப்படுத்தாமலும், சில சமயங்களிலும் சில வியக்திகளிடம் காணப்படும் கர்ஹிக்கக் கூடிய சில காரியங்களை ஸாமாங்யாசாரம்போல் அதிவாதம் செய்தும் எழுதப்பட்டுவரும் சில கிரந்தங்களுடைய ப்ரசாரத்தாலும் இவ்விதமான புத்திபேதம் ஸ்திரீகளுக்கு உண்டாகக்கூடிய அவகாச மிருக்கிறது.

இவ்வித விபரீதங்களுக்கு அநுகூலமாகவே பிந்தியகாலம் இக்குழந்தைகள் வர்த்திக்கவேண்டிய க்ரஹஸ்ததர்மங்களில், குடும்பங்களின் ஒற்றுமைக்கு அநுகுணமான நடத்தைகளை விருத்தி செய்ய வேண்டியதை யோசியாமல், அவர்களுக்கு நவீனமான ஆசரணையில் ருசி அபிவிருத்தியாகும்படியான கல்விகளைக் கற்பித்தும், அவைகளை நாம் அநுமோதித்தும் வருவது எவ்வளவுமட்டும் நம்முடைய தேசாசாரங்களின் மகிமைக்கு ஒற்றுமை என்பதை தேசாபிமானிகள் நிரம்பவும் சிந்திக்கவேண்டியது. நமது சாஸ்திரங்களிலும் புராணப்பிரஸித்தங்களான கதைகளிலும் ஸ்த்ரீகளைக் கௌரவித்து ஸம்மாநித்துப் புருஷர்கள் வர்த்திக்கவேண்டிய விதிகளையும் ஆசாரங்களையும் ஸ்திரீகளுக்குக் கற்பிக்கக்கூடிய பயிற்சிகளையும் விமர்சிக்கு மிடத்தில், நம்முடைய அநுஷ்டாந ஆசாரங்களும் ஸ்திரீ பயிற்சிகளும் மற்ற நாகரிகமடைந்து ஸம்பத்துடனிருக்கும் பிறதேச அநுஷ்டாந ஆசாரங்களையும் கல்வியையும் காட்டிலும் குறைவுபட்டவை யல்லவென்று வ்யக்தமாக ஏற்படக்கூடியது.

நமது தேச ஸ்திரீகளின் ஸாத்விக குணங்களும் அவர்களுக்குப் பர்த்தாவினிடமுள்ள அநுராகமும், விச்வாஸமும் ஸ்திரீகளுக்கு விசேஷ உத்கிருஷ்டமும் மதிக்கத் தக்கதுமான லஜ்ஜை, அடக்கம், மானம் முதலிய குணங்களும் மற்ற தேசஸ்திரீகளிடத்தில் காட்டிலும் எவ்விதத்திலும் குறைவல்ல வென்றும், நாம் நமது ஸ்திரீகளின் குணங்களைக் கொண்டாடத்தக்கது நியாயமென்பதில் ஸந்தேகமில்லை. கிரகஸ்த தர்மங்களுக்கும், கிரகஸ்தாச்ரமத்துக்குரிய ராஜஸ தாமஸகுணங்கள் குறைந்து ஸாத்விகம் மேலிட்டு இருக்கும் ஸ-ஜகங்களுக்கு அனுகூலமான நாகரிகம் பெற்ற பயிற்சிகள் ஸ்வாபாவிகமாய் ஸம்ஸர்க்கத்தாலும் ஸகவாஸத்தாலும், அந்தந்த குடும்ப பிராசீந அநுஷ்டான வாஸனைகளாலும் ஸ்திரமாக நமது ஸ்திரீகளிடம் இருக்கின்றன வென்று நம் யாவருக்கும் தெரிந்தவிஷயமே. ஜ:ஸ்தியாய் அக்ஷராப்யாஸர்களாய் நமது கிரகஸ்த ஸ்தரீகள் இல்லை யென்று ஒரு கால சொல்ல அடுக்கும் அக்ஷராப்பியாஸமும் இதரதர்மாநுஷ்டாநுகுணமாகவும் ஸ்தரீ ஜாதிகளுக்கு அத்யந்தம் ஆவசிகமான மற்ற குணாநுரூபமாகவும் கற்பிக்கவேண்டியது மிகவும் நியாயமே. ஆயினும் கேவலம் கிரந்த ரசந ஸாமர்த்யத்தாலாவது, ஸதஸ்ஸில் உபந்யாஸம் பிரஸங்கம்

செய்யத்தகுந்த வல்லமையினுலாவது கிரந்தாவலோகநம் செய்யக்கூடியமகிமையினுலாவது மனுஷ்யர்களுக்குப் பயிற்சி உண்டாக வேண்டும் என்கிற நியமமும் இல்லை. இவைகள் அவ்வயபசரிதமாக பரஸ்பர ஸத்காரிகளாயும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. படிப்பு குணப்பயிற்சிக்கும் அபிவிருத்திக்கும், ப்ரதாநமான காரணம் என்பதில் ஸந்தேகமில்லை யாயினும், அது ஸ்திரீகளுக்கு ஸ்வரூப லக்ஷணமான பிரதான குணங்களுக்கு ஸங்கோசம் வர எவ்வித ப்ரகாரங்களாலும் அவகாசமில்லாதவாறு, ஸ்திரீ ஸ்வரூப ஸ்வபாவமான ஸ்வதர்மங்களில் சிரத்தையும் அபிமானமும் ருசியும் உண்டாகும் விதமும் அவைகளுக்கு லோபகந்தமு முண்டாகாதவிதமாயும் கல்விகற்பிக்க வேண்டியதென்று விஜ்ஞாபிக்கின்றேன்.

வேதாந்த தீபிகை.

இப்படிப்பட்ட அநிஷ்டங்களை நிவர்த்திக்கத் தகுந்த உபாயங்களைத் தேடி வரவேண்டியது நம் ஸபையின் முக்கிய தாத்பர்யமாக இருக்கவேணும். இந்த மஹாகார்யத்தை நடத்த வேண்டியதின் பொருட்டு சிஷ்யஸபையார் உபக்ரமத்திலேயே "வேதாந்த தீபிகை" என்று பெயர்பெற்ற ஒரு மாஸ ஸஞ்சிகையை பிரஹித்தம் செய்துவருகிறார்கள். அதில் காயிக மாநஸிக ப்ரமங்களையும், த்ரவ்ய லோபங்களினுல் ஏற்படும் கஷ்டங்களையும் ஸந்தோஷமாக ஸஹித்து, மஹா மநஸ்விகளான உஹய. ஸ்ரீ. திவான் பகதூர். ரங்காசாரியர், ராஜகோபாலாசாரியர், வாஸுதேவாசாரியர் முதலான லௌகிக வைதிக ஜ்ஞாநத்தையுடைய ப்ரபுக்களும், மற்றும் சில பண்டிதர்களும் விசேஷ உபகாரங்களைச் செய்து வருகிறார்கள். இதில் ஸர்வர்களுக்கும் ஹ்ருதயங்கமமாயும் விஷய கௌரவத்தாலும் மாதுர்யத்தாலும் ஸுந்தரமாயுமுள்ள வாக்ஜரிகளாலும் அநுமோதிக்கும்படியான வ்யாஸங்கள் விசேஷமாக ப்ரஹித்தம் செய்யப்பட்டு வருகின்றன. ஸ்ரீமத் ஆசார்ய விபவங்களையும் ஸ்ரீ வைஷ்ணவாநுஷ்டாந உத்கர்ஷங்களையும் ஆசார்ய சரித்ரங்களையும் யாவரும் அறிந்து ஆநந்திக்கும்படி விவரணங்கள் செய்யப்படுகின்றன. இந்தப் பத்ரிகையை வெளிப்படுத்தும் ஸ்வாமிகளுக்கு நமது க்ருதஜ்ஞதையை அளிக்க வேண்டியது நமதுகடமை. இந்த க்ரந்தத்தில் ஸாரதமமான

சில அம்சங்கள் ஸாமாந்யஸ்திரீபாலர்களுக்கும், ஸம்ப்ரதாய வாஸனையில்லாத சில பாஶ்சாத்ய கலாவ்யுத்பந்நர்களான ப்ர புக்களுக்கும் கொஞ்சம் துரூஹமாயிருக்கலாமென்று சிலர் அதி சங்கை செய்கிறார்கள். ஆகையால் அப்படிப்பட்ட விஷயங்க ளில் கொஞ்சம் மணிப்ரவாளரீதியை ஸங்கோசித்துச் சற்று லளித மான ரசனையுடன் வ்யாஸங்கள் ஏற்பட்டால் யாவருக்கும் உப யோகமாக இருக்கும். மேலும் ஸ்வதந்த்ரமாக ஸம்ப்ரதாய விஷயமாய் சில வ்யாஸங்கள் ஆங்கிலேயபாஷையிலும் ஏற்படுமே யானால் அவை ஆங்கிலேய காலேஜுகளில் வித்யாப்யாஸம் செய் யும் பிள்ளைகளுக்கும், கற்பிக்கும் உபாத்தியாயர்களுக்கும், மிக உப யோகமா யிருக்கும். ஆகையால் இந்த பத்திரிகையை மேன் மேலும் விருத்தி செய்வித்து சந்தாதாரர்களையும் ஆயிரக்கணக் காய் சேர்த்து வ்யாஸங்கள் மூலமாய் சாஸ்திர சிஷ்டாசாரங்களை ப்ரசாரப்படுத்துவது நமது பாகவதோத்தமர்களுக்கு உரித்தான வும் பகவந்முகோல்லாஸகரமுமான வ்ருத்தியாகும்.

ஸ்ரீ மடாதிபதிகளும் கோவிலதிகாரிகளும் செய்யக்கூடியது.

இது நிற்க, இந்த விஷயத்தில் நமது ஸ்ரீ ஸந்நிதி மடங்களி லும் தேவாலயங்களிலும் நிர்வாஹகர்களானஆசார்யர்களும் மற்ற வர்களும் ஸம்ப்ரதாய வ்ருத்திக்கு உபகரிக்கக்கூடிய பிரகாரங் கள் அநேகம் உள்ளன. சாஸ்த்ர ஜ்ஞாநோபயுக்தமாயும் லௌ கிக வ்ருத்திக்கு உபயோகமாயு மிருக்கும் கீர்வாண பாஷையை யும், ரிஷிகளாலும் ஆழ்வார் ஆசார்யர்களாலும் ஸகலபாவநமாய் பரிக்ரஹிக்கப்பட்ட தமிழ்பாஷையையும், லௌகிக வ்ருத்திக்கும் தேசவ்ருத்திக்கும் மேன்மைக்கும் காலாநுகுணமாய் அத்யந்தம் அவஶ்யமான ஆங்கிலேய பாஷையையும்சேர்த்து நமது தேசத்த வர்களுக்குக் கற்பிக்கவேண்டிய வித்தியாசாலைகளை ஸ்தாபித்தும், ஆசாரங்களிலும் அநுஷ்டாநங்களிலும் சிக்ஷிக்கத்தக்க ஸ்வயம் நிஷ்டையையுடைய மஹாங்களை அங்கங்கு ஏற்படுத்தியும், இப் பொழுது உண்டாகும் அதிக்ரமங்களை க்ரமேண குறைக்க முயல வதுதான் முக்கியமாக ஸ்ரீ வைஷ்ணவாசார்யர்கள் செய்யவேண் டிய கார்யம். அவ்வாறு ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸம்ப்ரதாய வ்ருத்தி க்கு ஏற்ற பாடசாலைகளை ஊர்ஜிதப்படுத்தி அதற்கு சிஷ்டர்

களை நியமித்து ஸர்வகாலமும் பாடசாலைகளில் கற்கும் சிஷ்யர்களை வர்ணாச்ரமாநுஷ்டானங்களில் வர்த்திக்கும்படி செய்வது மேன்மையாகவிருக்கும். ஸ்ரீ ஸந்நிதியின் வருமானங்களில் ஒரு பாகம் இந்த விஷயத்தில் விநியோகப்படுத்தப்பட்டால், ஸந்நிதிக்கு விசேஷ மேன்மையும் ஸ்ரீந்ருஸிம்ஹன் உகந்தருளவும், ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸம்ப்ரதாய பரமைகாந்திகளுக்கு வ்ருத்தியுபாயமாயும், ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸம்ப்ரதாயம் தழைக்கவும் ஹேதுவாயிருக்கும்.

இப்படி பல கார்யங்களுக்கு அநுகூலமான இந்த ஸபை, ஸ்ரீ அழகிய சிங்கர் ஸந்நிதியிலும் இன்னும் ஆசார்யர்கள் ஸந்நிதியிலும் ஸவிநய ப்ரணமங்களுடன் உசிதமான விண்ணப்பங்களைச் செய்து ஸம்ப்ரதாய ரக்ஷணத்துக்குவேண்டியவிதமாய் முயற்சிகள் செய்ய, பல்லாண்டு பல்லாண்டாக அபிவ்ருத்தியடைந்துவர கடாக்ஷித்தருளும்படி இந்த மஹா ஸதஸ்ஸைப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

இது விஷயத்தில் விஜ்ஞாபிக்கக்கூடிய அம்சங்கள் இன்னும் எவ்வளவோ இருந்தும், விசேஷ ஜ்ஞானவைசத்யம் பெற்ற ஸூக்ஷ்மதர்சிகளான ஸதஸ்யர்களுக்கு அல்பஜ்ஞனை தாஸன் அவைகளை விஸ்தரிக்கவேண்டியது அநாவச்யம். ஏதோ ஸ்தாநாநுகுணமாக விஜ்ஞாபநம் செய்கிறது என்கிற ஸம்ப்ரதாயத்தை அநுஸரித்து அடியேன் ப்ரஸ்தாபிக்கப்புகுந்த விஷயங்களில் குறைவான அம்சங்களைப் பூர்ணம்செய்துகொண்டும், தோஷமான அம்சங்களைத் தள்ளி, அவைகளில் குணாவிஷ்கரணங்களைச் செய்தும், குழந்தையின் மழலைச்சொல்லை மாதாக்கள் அபிநந்திக்கிறது போல் அடியேன் அதிப்ரஸங்கங்களை க்ஷமித்தருளப் பிரார்த்திக்கிறேன். இவ்வளவு காலம் அடியேனுடைய ஸம்பாஷணங்களைப் பொறுத்துத் திருச்செவிசாற்றி அடியேனைக் கௌரவப்படுத்தினதை எப்பொழுதும் மறவாமல் வர்த்திக்கிறேனென்று திருவுள்ளம் பற்றப் பிரார்த்திக்கிறேன்.

ராவ் பஹதூர் எஸ். ராமஸ்வாமி ஐயங்கார்.

ஸ்ரீ:

𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀𑌨𑍃𑌸𑌿𑌂𑌹𑌪𑌰𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇 𑌨𑌮𑌃.

ஸபையின் நோக்கங்கள்.*

𑌕𑌲𑍍𑌯𑌾𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌤𑌵𑌾𑌞𑍍𑌛𑌿𑌤𑌸𑌮𑍍𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌨𑍇-
[illegible] ।
[illegible]
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑍀𑌰𑌰𑌾𑌘𑌵 [illegible] 𑌨𑌮𑌾𑌮𑌿 ॥

[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌯𑌤𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍 ॥

ஸப்யர்களுக்கு வந்தநம். இங்கு ஸபைசேர்ந்திருக்கும் அசேஷ வித்வாங்களுக்கும் மஹாங்களுக்கும் ப்ரணாம பூர்வகமான விஜ்ஞாபநம். இந்த ஸபை ஆரம்பித்த 5-வர்ஷத்துக்கு மேற்பட்ட காலத்தில், இந்த ஸபையார் செய்ய உத்தேசித்து ஒருவாறு நிறைவேறிவந்திருக்கிற அம்சங்களையும், இனி இந்த ஸபையாருக்குக் கர்த்தவ்யமான அம்சங்களையும் பற்றிக் கிஞ்சித் உபந்யஸிக்க வேண்டி, ஸ்ரீ அக்ராஸநாதிபதியின் இனிமையான உபந்யாஸத்தைக் கேட்ட தேவரீர்களுக்கு ஒருகால் அருசிகரமா யிருக்குமாகிலும், ப்ரக்ருதத்துக்கு உசிதமாகுமென்று தோன்றுவதால, ஸபையின் கார்ய நிர்வாஹகர்களுக்காக அடியேன் சில விஜ்ஞாபநங்களைச் செய்யத் துணிகிறேன். முதலில ஸ்ரீ அக்ராஸநாதிபதி பிரஸ்தாவித்த

* இது, சென்ற மார்கழி மாஸத்தில ஸ்ரீ திருவெவ்வுளூரில் நடந்த ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸபையின் ஐந்தாவது வார்ஷிகோத்ஸவத்தில ஸ்ரீ. உ.வே. டி. ராஜகோபாலாசார்யரால் செய்யப்பட்ட உபந்யாஸம்.

இரண்டு விஷயங்களை அடியேனும் கொஞ்சம் அநுவதிக்க நிய மநத்தை ப்ரார்த்திக்கிறேன். முதலாவது,

தத்கால யுத்தம்.

ஸமவஹிவீஷ்வூயால் பூபாரந் தீரவேணுமென்று எண்ணி உண்டானதுபோலிருக்கிற தாத்காலிக மஹா யுத்தம், நாம் கேள்விப்பட்ட மஹாபாரத யுத்தத்தைக் காட்டிலும் மிகவும் பெரியது. முன் யுத்தத்தில் 18 - அக்ஷௌஹிணீகள், அதாவது சுமார் 36 - லக்ஷம் யோதர்களும் ரதகஜதுரகங்களும் சண்டையிட்டன. இப்போது நடக்கும் யுத்தத்திலோ, ஒரு திறத்திலேயே இங்கிலீஷ்காரர்களுக்குச் சுமார் 30 - லக்ஷமும், ப்ராஞ்சுக்காரர்களுக்குச் சுமார் 40-லக்ஷமும், உருஷியர்களுக்குச் சுமார் 50 - லக்ஷமும் வீரர்கள் சேர்ந்திருக்கிறார்கள். எதிரிகளில் ஜர்மானியர்களுக்கு 60 - லக்ஷமும், ஆஸ்த்ரியர்களுக்கு 30 - லக்ஷமும் சேர்ந்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. இப்படி இருதிறத்திலும் 200-லக்ஷத்துக்கு மேற்பட்டு பரஸ்பர ஜயத்துக்கு உத்யுக்தர்களாயிருக்கிறார்கள். இந்த பயங்கரமான யுத்தத்தில் ஜீவநாசகர ஸாமக்ரீ முற்காலத்து யுத்தத்தைக் காட்டிலும் பஹுமடங்கு அதிகமாயிருக்கிறது. வெடிமருந்து சேர்ந்த பெரிய யந்த்ரங்கள் 20,25 - மயில் தூரத்திற்கு அப்பால் உள்ள கோட்டை கொத்தளங்களை இடிப்பதும், சல்ய வர்ஷணங்களான Bombs என்னும் லோஹ கோளங்கள் ஏககாலத்தில் ஆயிரம் பேர்களை ஹதமாக்குவதும், மோஹகரமான Asphyxiating gas என்னும் ஆவியால் பூர்ணமான பஸ்த்ரிகைகள் போர்வீரர்களுக்கு மதிமயக்கத்தையும் ஹிம்ஸையையும் ஜநிப்பிப்பதும், ஆகாசயாநங்களில் ஸஞ்சரிப்பவர்கள் யதேச்சையாய் யுத்தாநர்ஹமான ஸாது ஜநங்களையும் ஹிம்ஸிப்பதும், ஸமுத்ரங்களில் வ்யாபாரார்த்தமாய் ப்ரவர்த்திக்கும் கப்பல்களையும் அதிலுள்ள ஜநங்களையும் அகஸ்மாத்தாய் க்ஷணத்தில் Sub marine என்னும் அந்தர்ஜ்ஜலகோராயுதங்கள் க்ஷணத்தில் முழுக அடித்துக் கொல்வதும், இன்னமும் இதுபோன்ற பல அகருத்யங்களும் இந்த யுத்தத்தில் நடந்துவருவதை நினைத்தால்,முன் மாயிகளான அஸுரராக்ஷஸாதி சத்ருக்கள இதிஹாஸ புராணங்களில் செய்ததாகச் சொல்லப்படுகிற கூடயுத்த ஸாஹஸங்கள் மிகவும் அல்பங்களாயும் பொறுக்கக்கூடியவைகளாயும் ஆகவிடுகின்றன. மேலுமமுன் யுத்தத்தில மநு யாஜ்ஞவல்க்யாதி ஸம்ருதிக

ளிலும், சுக்ராசார்ய கௌடில்ய காமந்தகீயாதி சாஸ்த்ரங்களிலும், அதர்மயுத்தத்தை நிந்தித்திருப்பதுபற்றி தர்ம யுத்தமே ப்ராயிகமாய் நடந்துவந்தது.

"தர்ம்யாத்தி யுத்தாச்ச்ரேயோ(அ)ந்யத் க்ஷத்ரியஸ்ய ந வித்யதே"

என்று கீதாசார்யன் சொல்லியிருக்கிறார். மேலும்,

"தவாஹம்வாதிநம் க்லீபம் நிர்ஹேதிம் பரஸங்கதம் ।
ந ஹந்யாத் விநிவ்ருத்தம் ச யுத்தப்ரேக்ஷணகாதிகம் ॥"

என்று மநுயாஜ்ஞவல்யாதிகளும்,

ந பாநீயம் விவஸநம், ந ஸம்ஜ்ஞாநம், நேபாநபாநஸ்ய வ்யஸநம், நாவதீர்ணம் ஸவதீர்ணோ, ந ஸுப்தம், ந கரேணும், ந வாதிநம், ந ஸாரதிம், ந தூதம், ந ராஜமாத்ராஜா, ஹ ந்யாத்"

என்று சங்கரும், இப்படிப் பல மஹர்ஷிகள் அதர்ம யுத்தத்தை நிந்தித்திருக்கிறார்கள். இந்த யுத்தத்தில் நம்முடைய சத்ருக்களோ அதர்ம யுத்தமே பீதிகரமாய் ஜயாவஹமாகு மென்று கருதி, அதை விடாமல் செய்துவருகிறார்கள். அவர்களை யடக்க, நம் ராஜாக்கள் அது போன்ற யந்த்ராதிகளை உபயோகித்தாலும், தர்மசிந்தை யுள்ளவர்களாகையால், அக்ரமமான கார்யங்கள் ஒன்றையும் செய்யவில்லை. இப்படி தர்மயுத்தம் செய்து லக்ஷம் லக்ஷமாய் சரீரங்களை யுத்தத்தில் விடுகிற வீரர்கள் நல்ல கதியை யடைவார்கள் என்பதில் ஸந்தேஹமில்லை. ஆனால் ப்ராயேண இந்த யுத்தத்தினால் அவயஹாநி இல்லாமலும் பொருள் நஷ்டமும் தேசஹாநியும் அடையாத நம்போன்றவர்கள் செய்யவேண்டிய காரியம் ஒன்றுண்டு. தர்மயுத்தம் செய்துவரும் நம் ஆங்கிலேயர்களும் அவர்களுக்கு உதவியான ப்ராஞ்சு ருஷியா தேசத்தவர்களும் சீக்ரம் விஜயம் பெற்று இந்தக் கோரயுத்தத்தை முடிக்கவேணுமென்று தேவாஸுர ஸமரவிஜயியான பகவான் நாராயணனை நாம் நிரந்தரம் ப்ரார்த்திக்க வேண்டும். தநவ்யயத்தையும் ப்ராணவ்யயத்தையும் கணக்குப பாராமல் ரக்தத்தையும் தங்கத்தையும் ஜலம்போல் வாரி இறைக்கும் மஹாமதிகளான நம் அரசர்களுக்கு நம்முடைய உறுதியான விச்வாஸத்தையும் க்ருதஜ்ஞதையையும் யதாசக்தி தரவ்யோபகாரத்தையும் பூர்ணமாய்

வெளியிடவேணும். இந்த யுத்தத்தில் ஜயமுண்டாகும் வரையில் உத்ஸாஹம் குறையாமல் யுத்தம்செய்து சத்ருக்களின் கர்வத்தை அடக்கினுலொழிய, இதர தேசங்கள் உஜ்ஜீவித்து க்ஷேமத்தை அடைய மார்க்கமில்லை யாகையால், இந்த மஹாயுத்தம் நிற்கும் வரையில், நாமும், நம்மைப்போன்ற இதர தேசத்து ஆங்கிலேய ப்ரஜைகளும், ஜாகரூகர்களாய் நம் சரீரம் நீங்கலாக மற்றெல்லா தநங்களையும் ராஜவசமாக்கியாவது இந்த யுத்தத்தில் ஜயத்தை ஸாதிப்பது ஸ்வதர்மமாயும் ஆத்மஹிதமாயும் அநிவார்யமாயும் எண்ணப்படவேணும். இந்த விஷயத்தில் நாம் ஏகோபித்து ராஜாங்கத்தாருக்கு நம்முடைய விச்வாஸத்தையும் உறுதியையும் வெளிப்படுத்தி ஒரு தீர்மாநத்தைச் செய்து அனுப்பவேண்டியது ஆவச்யகம்.

சென்ற வர்ஷத்தில் நம் ஸபைக்கு முக்ய ஸுஹ்ருத்தா யிருந்து பரமபதத்தை யடைந்த ஸ்ரீமாந் ராகவாசார்யரின் குணங்களைக் கொஞ்சம் ஸ்மரிப்பது இந்த ஸபைக்கு யுக்தமாகிறது. ஐந்து வர்ஷகாலமாக் அந்த மஹாநுபாவருடன் அடியோங்கள் ப்ராத்ரு துல்யமாய்ப் பழகினேம். அவருடைய மதி வைபவத்தை யும், பகவத்பக்தியையும், அக்ருத்ருமமான பாகவத விச்வாஸத் யும், அங்யாத்ருசமான உத்ஸாஹத்தையும், அசைக்கக்கூடாத தைர்யத்தையும், குறைவற்ற பொறுமையையும், தீர்க்கதர்சித்வத் தையும், ஸர்வரஞ்சகதையையும், கர்த்தவ்யங்களில் அந்தகாமி த்வத்தையும், ஸௌலப்யத்தையும் இன்னும் அடியேனுடைய வாக்குக்கு அகோசரமான குணதிசயங்களையும் எண்ணி, அடியே னும் அடியேனைப்போன்ற மற்ற ஸபை கார்யாதிக்ருதர்களும் அங்கத்தினர்களும் அடைந்திருக்கும் துக்கம் ஏராளமானதாகவே இருக்கிறது. இரண்டு வர்ஷங்களுக்குமுன் ஸ்ரீ அஹோபிலத்தில் ஸபை சேரும்படிசெய்து, நம்மில் அநேகர் அந்தத் தூரதேசத்துக் குப் போய் ஸ்ரீந்ருஸிம்ஹனை ஸேவிக்கும்படி செய்த பரிச்ரமத் தையும் உதஸாஹதநையும் நினைத்தால், ஸ்ரீ ராகவாசார்யரின் மஹோபகாரததை நம் காலம் உள்ளவரையில் நாம் மறக்க இட மில்லை. ஆகையால பகவந்நியமநம் இப்படி இருந்ததை ஸஹி த்து, நாம் இந்த ஸமயம் அவர் வியோகத்தால இந்த ஸபைக்குண் டான சோகத்தையும், அவரால் நாமடைந்த பரமோபகாரங்களை யும், அவைகள் நம் சிந்தையிலிருந்து ஒருகாலும் மாறுதென்பதை

யும் விவரித்து, அவருடைய ஸமீப பந்துக்களுக்கு நம் தங்கள் நிவே தநத்தை ஒரு தீர்மாநரூபமாகச் செய்யவேணும் என்றும் ப்ரார்த் திக்கிறேன்.

ஸபையின் உத்தேசங்கள்.

சென்ற ஐந்து வர்ஷங்களில் இந்த ஸபை இரண்டு நோக்கங்களை முக்யமாய் வஹித்திருந்தது. அதாவது, யதாசக்தி ஸ்ரீஅஹோபில மடத்தின் லௌகிக ஸாம்ப்ரதாயிக கார்யங்கள் சரிவர நடக்க வேண்டிய விஷயமாய் ஸ்ரீ அழகிய சிங்கர்களுக்கு தத்தத்காலோசிதமாக விஜ்ஞாபநம் செய்யவேணு மென்றும், ஸ்ரீ பகவத்ராமாநுஜ ஸம்ப்ரதாயத்தின் வ்ருத்தியை யதாசக்தி தேடவேண்டு மென்றும் ஆகிய இந்த இரண்டு விஷயங்களே. இவைகளில், ப்ரதம விஷயத்தில் இந்த ஸபையின் வ்யக்ரதை ப்ராயேண தெரிந்த விஷயமே. ஸாதாரண வர்ஷம் சித்திரை மாஸத்தில் ஸபை சேர்ந்து, அந்த வர்ஷம் அக்டோபர் மாஸத்தில் ஸ்ரீ அழகிய சிங்கருக்குத் திருமேனி தளர்ந்த ஸமயத்தில் ந்ருஸிம்ஹபுரத்துக்குச் சில பேர்கள் போய்க் கூடி ஸ்ரீ அழகிய சிங்கரிடம் சில விஜ்ஞாபநங்கள் செய்தோம். பிறகு நடந்த பரிணமத்தால் அந்த விஜ்ஞாபநங்கள் ஸபலங்களாகவே யாயின. பிறகு அந்த வர்ஷத்திலும் மறு வர்ஷங்களிலும் தஞ்சாவூர், நீடாமங்கலம், மதுராந்தகம் முதலான இடங்களில் வார்ஷிக ஸங்கங்கள் சேர்ந்து ஸந்நிதி விஷயமாய்ச் சில சீர்திருத்தங்கள் செய்வது உசித மென்றும், அவைகளை ஸ்ரீ அழகிய சிங்கர் செய்துவைக்க வேணு மென்றும் ப்ரார்த்தித்தோம். இந்த அம்சம் இன்னும் நிஷ்பத்தி யாகாவிட்டாலும் இந்த ப்ரார்த்தநை யுக்தமாகையாலும் த்ரவ்ய ரக்ஷணம் எல்லாருக்கும் அபீஷ்டமாகையாலும் இதில் பலம் விளம்பித்தாவது கிடைக்குமென்று நம்பியிருக்கிறோம்.

“ 𑌨𑍇𑌹𑌾𑌭𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌨𑌾𑌶𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌵𑌾𑌯𑍋 𑌨 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 ”

என்கிற ந்யாயம் இதற்கும் அநுகுணம். ஆனால் ஸ்ரீ ஸந்நிதி சிஷ்யர்கள் அநேக ஆயிரங்கள் இருந்தபோதிலும், அதில் ஸ்வல்பமானவர்கள் நம் ஸபையில் சேர்ந்து மடத்தின் ஸொத்துக்களும் த்ரவ்யங்களும் வ்யர்த்தமாகக்கூடாது என்கிற எண்ணம் பிரபலித்து, உத்கோஷத்துடன் அர்த்த பரிபாலநத்துக்கு யுக்தமான அம்சங்களை ஒருமித்து ஸ்ரீ அழகியசிங்கரிடம் விஜ்ஞாபநம்செய்தால், அது

பலிக்காமல் போகாது. ஆனல் சில சிஷ்யர்கள் விசேஷமான ஆலஸ்யத்தினலோ, ந்ருஸிம்ஹன் த்ரவ்யங்களை ந்ருஸிம்ஹனே பார்த்துக்கொள்ளட்டும் என்கிற அநாதரவினலோ, ஸ்ரீ அழகிய சிங்கர் திருவுள்ளம் த்ரவ்ய ஹாநியில் தாத்பர்ய முள்ளதாயிருக்கும் என்கிற ப்ரமத்தால் அது விஷயத்தில் ப்ரவர்த்திக்க அநிஷ்டத்தாலோ, அல்லது எப்படி ஸ்ரீ அழகிய சிங்கருக்குத் திருவுள்ளமிருந்தாலும் அது தங்களுக்கு ப்ரமாணமென்கிற அபிநிவேஶத்தாலோ, ஆசார்ய பக்த்யதிசயத்தை உசிதத்துக்கும் தத்கால ரீதிக்கும் அநநுகுணமான விதமாய்க் காட்டி, இந்தக் காரணங்களினல் அடியோங்களின் பிரயத்நங்களில் சிலர் உதாஸீநர்களாயும் சிலர் தோஷக்ராஹிகளாயும் இருந்துவருகிருர்கள். இது யுக்தமான கார்யமல்ல. விசேஷமான பூமிகளையும் த்ரவயங்களையும் ஸ்ரீ அழகிய சிங்கர் துரீயாஶ்ரம மடைந்தும் பரிபாலிப்பது ஸம்ப்ரதாய வ்ருத்திக்காகவும் சிஷ்யவர்க்கங்களுடைய ஆமுஷ்மிக ஶ்ரேயஸ் ஸாதநங்களான கார்யங்களை ஸம்பாதிக்கவும் தான். இந்த உத்தேசங்களுக்கு அநுகுணமில்லாத த்ரவ்ய வ்யயங்களும், ஶிஷ்யர்கள் அபிஸந்தியையும் நன்மையையும் உபேக்ஷிப்பதும் ஸ்ரீ ஸந்நிதிக்குக் குறைவாகவே முடியும். ஆகையால் இந்த விஷயத்தில் இந்த ஸபையார் செய்து வந்ததும் இனிச் செய்யப்போகிறதும் பஹு ஶிஷ்யஹிதமானதாகவே எண்ணிச்செய்கிற கார்யம். ஸ்ரீ அழகிய சிங்கர் ஸ்தாநத்தில் எழுந்தருளுகிறவர்கள் ஜ்ஞாநாநுஷ்டாந வைராக்ய ஸம்பந்நர்களாயிருப்பதே ஸ்ரீ ஸந்நிதியின் கௌரவத்துக்கும் ஶ்ரேயஸ்ஸுக்கும் தகுந்தது. ஆகையால் இந்த விதமான ஸ்வாமிகள் எழுந்தருளவேணுமென்றும், அதற்குப் பூர்வாங்கமாக ஶிஷ்ய ஜநங்கள் அபிப்ராயத்தைப் புது நியமந காலங்களில் ஸ்ரீ அழகியசிங்கர்கள் கலக்கவேண்டுமென்றும் உத்தேசித்து, இந்த எண்ணம் ஸித்திக்க 2 - வருஷங்களுக்கு முன் ஸிவில் கோர்ட்டில் இந்த ஸபையாரில் அநேகர்கள் முயற்சியால், சிலர் வாதிகளாய் நின்று, தாவா செய்யப்பட்டது. இதற்கு முன் எழுந்தருளியிருந்த மன்னர்குடி அழகியசிங்கர் திருநாட்டை அலங்கரிக்கவே, ஸ்ரீ ரங்கநாத ஶடகோப யதீந்த்ர மஹாதேசிகனுகிய இப்போது எழுந்தருளியிருக்கும் அழகியசிங்கர் ஆஸ்தாநத்தை வஹித்து வருகிருர். இந்த ஸ்வாமி ஜ்ஞாநத்தாலும் அநுஷ்டாநத்தாலும் வைராக்யத்தாலும் ஆஸ்திகதையாலும் ஶிஷ்

யர்களிடத்தில் ஹித புத்தியாலும் பகவத் பக்தியாலும் மிகவும் அபிவந்த்யராயும் ஸ்ரீ ஸந்நிதிக்குப் பூஷணமாயும் இருந்துகொண்டு தத்காலம் மேற்கு ப்ரதேசத்தில் யாத்ரையாய் எழுந்தருளியிருக்கிறார். இந்த அழகியசிங்கர் திருவுள்ளத்தில், ஸ்ரீ ஸந்நிதியின் அபிவ்ருத்தியே தமக்கு உத்தேச்யமாகவும், ஶிஷ்யர்கள் ஆநுகூல்யமே தன் க்ருத்யமாயும் நினைத்து வருவதாலும், ஸ்ரீ ஸந்நிதி ஸம்பந்தமாயுள்ள வ்யாஜ்யங்கள் அநிஷ்டமாயிருப்பதாலும், மேற்சொன்ன வ்யாஜ்யமும் இன்னமும் இரண்டொரு வ்யாஜ்யங்களும் ஸ்ரீ அழகியசிங்கரின் திருவுள்ளத்தையும் ஔசித்யத்தையும் அநுஸரித்து ஒருவாறாக ராஜி செய்யப்பட்டன. இனி சேஷமாய் நிற்கிற வ்யாஜ்யங்களும் ஔசித்யத்தை நாடி ராஜி செய்யப்படவேண்டுமென்றும், இதில் செலவாகிற தநத்தைத் திருப்பணிகளில் செலவழிப்பதில் தமக்குப் பூர்ணஸம்மதம் என்றும் அடியேனுக்கு நேரில் நியமநமானதுடன், ஸமீபத்தில் அடியேனுக்குக் கிடைத்த ஸ்ரீ முகத்தினாலும் விளங்குகிறது. உசிதஜ்ஞராயும் உபசாந்தராயும் ஸௌலப்ப பூர்த்தியும் ஶிஷ்யர்களிடத்தில் க்ருபையும் பொருந்தின அழகியசிங்கர், இனி இந்த ஸந்நிதியின் லௌகிக கார்யங்களையும், ஸபையின் முந்திய வர்ஷத்திய விஜ்ஞாபநங்களையும், இனி நாம் செய்யப்போகிற விஜ்ஞாபநங்களையும் செவிசாத்தி அப்யுபகமம் செய்து அநுக்ரஹித்து, பஹு ஸம்வத்ஸரங்கள் ஆஸ்தாநத்தில் எழுந்தருளி இருந்து, ஆதிவண்ஶடகோபஸ்வாமி, ஷஷ்ட பராங்குஶஸ்வாமி, ஶடகோப மஹாதேசிகன், பிள்ளைபாக்கம் ஸ்வாமி முதலானவர்கள்போல ஜ்ஞாநத்தாலும் விஜயயாத்ரைகளாலும் ஸ்ரீ ஸந்நிதியின் வைபவத்தை உத்தரோத்தரமாய் வ்ருத்திசெய்து ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸம்ப்ரதாயத்தை வளரச் செய்யவேணும் என்று பகவானை நாம் எல்லோரும் ப்ரார்த்திக்க வேண்டும்.

ஸம்ப்ரதாய வ்ருத்தி.

அடியேன் ப்ரஸ்தாவித்த இரண்டு உத்தேசங்களில் ஸம்ப்ரதாய வ்ருத்தி என்னும் அம்சவிஷயமாய் இந்த ஸபையார் செய்து வந்தது, வருஷாந்தங்களில் அங்கங்கே ஸதஸ்சேர்த்து பண்டிதர்களால் உபந்யாஸங்களை ஏற்பாடு செய்ததும், 'வேதாந்த தீபிகை' என்னும் பத்ரிகையை ப்ரசுரம் செய்துவருவதும் தான். நம்மில் அநேகர் ஸம்ப்ரதாய விஷயங்களில் ஜ்ஞாந ஸம்பாதநத்

துக்கு அவகாசமில்லாமலும், ஆசார்யர்களிருந்தும் அவர்களிடம் போய்க் காலக்ஷேபாதிகள் செய்ய ஸௌகர்ய மில்லாதவர்களாயும் சிலர் ச்ரத்தை மாந்த்யத்தால் இந்த விஷயத்தையே மநஸ்ஸில் வைக்காதவர்களாயும் இருக்கிறார்கள். இவர்கள் தந்தம் ஆசார்யர்களிடத்தில் க்ரந்தோபதேசங்கள் பெற்றாலும், அதற்குச் சிந்தநாரூபமாயும், அப்படி ஆசார்யோபஸதநம் செய்யாதவர்களுக்கும் இதரர்களுக்கும் ப்ரரோசநையை உண்டுபண்ணுவதற்காகவும் இந்த உபந்யாஸங்களும் பத்ரிகைகளும் உபகாரகமாகும். இதில் ச்ரத்தையுள்ளவர்கள் த்ரவ்யோபகாரத்தை விசேஷமாய்ச் செய்யும் பக்ஷத்தில், இந்த ஸங்க காலங்களில் வித்வத் ஸதஸ்ஸுகளும் பண்டித ஸம்மாநங்களும் ஏற்பாடு செய்வதுடன், நிரந்தரமாய் 2,3 - வித்வான்களை ஸபையின் உபந்யாஸகர்களாய் ஏற்பாடுசெய்து, அங்கங்கு க்ராமங்களில்போய் ஸம்ப்ரதாய ப்ரவர்த்தநம் செய்யும்படி செய்யலாம். இதை உத்தேசித்தே சென்ற வர்ஷத்தில் திருவல்லிக்கேணி ஸ்ரீ அஹோபிலமடத்தில் ஸ்ரீ சேட்லூர் நரஸிம்ஹாசாரியர் ஸ்வாமியை அடியோங்கள் ப்ரார்த்தித்து, பகவத்விஷயம் முதலான அம்சங்களை ப்ரதிவாரம் ஒருநாள் உபந்யஸிக்கும்படி ஏற்பாடு செய்தோம். இப்படிப்போன்ற இன்னும் சில ஸ்வாமிகளும் பற்பல விடங்களில் உபந்யஸித்து வருவார்களாகில், பஹுஜநங்களுக்கு உபகாரகமாயிருக்கும். இப்படிப்பட்ட ஸம்ப்ரதாய ப்ரசாரத்தைப் பூர்ணமாய்ச் செய்ய த்ரவ்யம் முக்யமாய் வேண்டும். ஆகிலும் தத்கால மிருக்கும் பண்டிதர்களுக்குப் பிறகு இந்த வைதிக ஸம்ப்ரதாயத்தை யார் ப்ரவர்த்திப்பிப்பார்களென்று நினைத்தால் மிகவும் சோககரமாயிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட துரவஸ்தை வராமல் ஸம்ப்ரதாயத்தைப் பாதுகாப்பது இந்த ஸபைக்கும் ச்ரத்தாளுக்களான ப்ரபுக்களுக்கும் முக்யமான கடமை.

வேதாந்த தீபிகை. 'வேதாந்ததீபிகை' என்னும் பத்ரிகை விஷயமாய் ஏற்கெனவே அக்ராஸநாதிபதி சொல்லி யிருப்பதாலும், நேரிலும் இங்கு எழுந்தருளி யிருக்கும் ஸ்வாமிகளுக்கு அதைப்பற்றித் தெரிந்திருக்கு மாகையாலும் அதிகமாய் அடியேன் அதுவிஷயம் விஸ்தரிக்க வேண்டுவதில்லை. இந்தக் காலத்தில் ப்ராசீந க்ரந்தங்களை

விட்டுப் படித்தவர்கள் எல்லோரும் பத்ரிகைகளையே சரண மாய்ப் பற்றி யிருக்கிறார்கள். நாம் ப்ரதிதிநம் பத்ரிகைகளை ப்ர தீக்ஷித்து ஸமாசாரங்களை அறிய ச்ரமப்படுகிறதுபோல், நம்மு டைய அவச்யமான நித்யகர்மங்களிலாவது போஜநாதிகளிலாவது அவ்வளவு ச்ரத்தை வைக்கிறதில்லை. இப்படி அவச்யமாயிருக்கிற பத்ரிகை மூலமாகவே ஸர்வ ஜ்ஞாநங்களும் நம் மநஸ்ஸுகளில் ஏறவேண்டியது காலாநுகுணமாய் விட்டது. அநேக கேவல தேச ஸமாசாரங்களில்லாத விஷயங்களிலும் ஸாப்தாஹிகமாயும் பாக்ஷிகமாயும் மாஸிகமாயும் த்ரைமாஸிகமாயும் பத்ரிகைகள் ஏற் பட்டுவிட்டன. இந்த ரீதியை அநுஸரித்துத் தந்தம் உத்தேசங் களை ப்ரகடநம் பண்ணவும், தந்தம் விஷயங்களில் சர்ச்சைகள் செய்யவும் பத்ரிகைகளே இக்காலத்தில் அவச்யமாகிவிட்டன. இந்த அநுஷ்டாநத்தை அவலம்பித்தே கொஞ்சம் அநுசிதமானா லும், பஹுஜந ஸௌகர்யத்திற்காக வேதாந்ததீபிகையிலும் ஸாம் ப்ரதாயிக விஷயங்கள் எழுதப்பட்டு வருகின்றன. பத்ரிகாரோபித மான விஷயங்களை நாம் ஸௌகர்யப்பட்ட ஸமயங்களில் பார்க்க லாம். விஷய விமர்சத்தை த்வரைப்படாமல் செய்யலாம். நாமிருந்த விடத்திலேயே இருந்து செய்யலாம். தபால் மூலமாய்ப் பஹு ஜநங்களுக்கு ஏககாலத்தில் விஷயம் ஹ்ருதயங்கமமாகும். இந்த ஸௌகர்யங்களை உத்தேசித்து ஏற்பட்டிருக்கும் பத்ரிகைகளில் ஒன்றான வேதாந்ததீபிகை, நம் ஸம்ப்ரதாயத்தில் ஒன்றே இது வரையில் இருக்கிறது. ஐந்து வர்ஷமாய் இது நடந்துவந்தபோதி லும், இன்னும் நூற்றுக்கணக்காய்ச் சந்தாதாரர்கள் ஏற்பட்டால், இன்னும் இதை விஸ்தரித்துச் செவ்வையாய் நடத்தலாம். ஆகை யால் இது விஷயத்தில் எல்லோரையும் க்ருபை செய்யும்படி ப்ரார் த்திக்கிறேன். மேலும் பத்ரிகை விஷயத்தில் பண்டிதர்களுக்கு ஒரு விசேஷ விஜ்ஞாபநம். நம் பண்டிதர்கள் தீபிகைக்கு எழுதும் விஷ யத்தில் நிரம்பவும் ஸங்கோசிகளாய் இருக்கிறார்கள். ஒரு கால் பத்ரிகையில் வரும் ஸரளமான விஷயங்கள் தங்கள் புத்திவ்யாபா ரங்களுக்கு அநர்ஹங்களென்றோ, அல்லது, ரஹஸ்யவிஷயங் களை ப்ரசுரம்செய்வது அநுசிதமென்றோ, அல்லது பத்ரிகையில் விந்யாஸ க்ரமம் அவர்கள் அப்யாஸத்துக்கு ஒத்துக்கொள்ளவில் லையோ, வேறு ஏது காரணமோ, இதுவரையில் பத்ரிகைக்கு விஷய ப்ரதாநம் செய்த ஸ்வாமிகள் மிகவும் ஸ்வல்பர்கள்தான்.

உ௯. ஸ்ரீ. சேட்லூர் நரஸிம்ஹாசாரியர், உ௯. ஸ்ரீ. இஞ்சிமேடு ரங்கநாதாசாரியர், உ௯. ஸ்ரீ. புத்தங்கோட்டகம் ஸ்ரீநிவாஸாசாரியர் ஆகிய இந்த சில ஸ்வாமிகளைத் தவிர, மற்ற ஸ்ரீ வைஷ்ணவ பண்டிதர்களின் அநுக்ரஹம் இந்தப் பத்ரிகைக்கு இதுவரையில் விசேஷமாய்க் கிடைக்கவில்லை. இது ஆரம்பித்தது முதல் உ௯. ஸ்ரீ. வாஸுதேவாசாரியரும், பிந்தி இரண்டு வருஷகாலமாய்த் திவான் பஹதூர் ரங்காசாரியர் ஸ்வாமியும் இந்த பத்ரிகைக்கு ஹஸ்தாவலம்பம் கொடுத்திராதபக்ஷத்தில், இதை ஏற்படுத்தின ஸபையார், இதை மேல்நடத்தும் விஷயத்தில் அபக்தர்களாய் ஶோகார்ணவ மக்நர்களாகவே போயிருப்பார்கள். இந்த பத்ரிகை விஷயத்தில் க்ருபைசெய்து, அஶேஷ ஸ்ரீ வைஷ்ணவ வித்வாங்களும் இனி யதாசக்தி விஷய ப்ரதாநம் செய்யவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கிறேன்.

ஸபையைப் போது வைஷ்ணவ ஸபை யாக்குதல்.

ஸ்ரீ மடத்தின் சீர்திருத்தத்தில் தத்காலம் எழுந்தருளி யிருக்கும் அழகியசிங்கர், சிஷ்ய விஜ்ஞாபநங்களுக்கு இசைந்து அநுக்ரஹிப்பார் என்கிற நம்பிக்கை இருப்பதினாலும், ஸம்ப்ரதாய வ்ருத்தியையே முக்ய நோக்கமாகக் கொண்டுள்ள இந்த ஸபையின் அபிப்ராயத்தில் ஸ்ரீ மடத்துச் சிஷ்யர்கள் மாத்ர மல்லாமல் எல்லா ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களும் ஸமமான ஆஸ்தையும் அபிஸந்தியுமுள்ளவர்களாகையாலும், இந்த ஸபைக்கு "ஸ்ரீ அஹோபில மடத்துச் சிஷ்ய ஸபை" என்கிற நிர்த்தேசத்தை மாற்றி "ஸ்ரீ விஶிஷ்டாத்வைத ஸித்தாந்த ஸபை" என்றாவது "ஸ்ரீ ராமாநுஜ ஸித்தாந்த ஸபை" என்றாவது பெயர் வைத்து, இப்போதுபோல் மடத்துச் சிஷ்யர்கள் மாத்ரமே யல்லாமல் எல்லா ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களும் அங்கத்தினர்களாய் இருக்கக் கூடிய மாறுபாட்டையும், அதற்கு அநுகுணமான விதிகளின் மாறுபாட்டையும் செய்யவேணுமென்று இரண்டுவருஷ காலமாய் சில ஸுஹ்ருத்துக்களுக்கும் ஸபையின் நிர்வர்த்தகர்களுக்கும் அபிப்பிராயம் உண்டாயிருந்தது. இதை அநுஸரித்து இந்த வர்ஷத்தில் இந்த மாறுபாட்டைச் செய்யலாமென்று நிச்சயித்து, அதற்கநுகுணமாய் விதிகளையும் அமைத்து, நாளைக் காலையில் அங்கத்தினர் ஸபையில் விஜ்ஞாபநம் செய்ய உத்தேசித்திருக்கிறோம். இப்படி விஸ்தரிக்க வேண்டியதில் ஆவஶ்யகதையை ஸ்ரீ அக்ரா

ஸநாதிபதியே எடுத்துச்சொல்லியிருப்பதால் அதில் வக்தவ்யம் அதிகமாயில்லே. மடம் முநித்ரயம் என்கிற ஸம்ப்ரதாயங்களில் சில பேதங்கள் அமுக்யமான விஷயங்களில் இருந்தாலும், ஸ்ரீ தேசிக ஸம்ப்ரதாயம் எல்லாம் அபிந்நமானதாலும் ஸம்ப்ரதாய பேதங்களில் ஆக்ரஹம் ஸர்வஜ்ஞர்களுக்கு விசேஷமாயிராதாகை யாலும், எல்லா மறிந்த ஸப்யர்களான ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்கள் ஐக மத்யத்தையே ப்ரதாநமாய்க்கொண்டு இந்த ஸபையில் இரண்டு ஸம்ப்ரதாயஸ்தர்களும் ஒன்றுசேர்ந்து இதை மேல் நடத்திவரும் படி நிர்ணயிப்பார்களென்று நம்புகிறேன். ஒவ்வொரு ஸம்ப்ர தாயத்திலும் ஆசார்ய பரம்பராபேதம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதைக் கொண்டு ஸ்வாசார்யனே பூஷிப்பதுடன் இதராசார்யரை தூஷிப்ப தும் அநாதரம் செய்வதும் ஸ்ரீ வைஷ்ணவ தர்மமில்லேயே! ஆகை யால் இரண்டு ஸம்ப்ரதாயஸ்தர்களும் ஸ்வாசார்யத் தனியன்களே ஸ்வக்ரந்த காலக்ஷேபாவஸரங்களில் அநுஸந்தித்தாலும் பரஸ் பரம் ஸம்பந்தாதிகள் செய்து ஸ்நேஹ ப்ரவ்ருத்திசெய்வதுபோல் ஸம்ப்ரதாய வ்ருத்தியிலும் அதற்காக ஏற்பட்ட ஸபையிலும் ஒன்றுசேர்ந்து ஸபையின் உத்தேசங்களே ஏகமுகமாய்ச் செய்ய யத்நிக்க வேணும்.

இப்படி இரண்டு வடகலே ஸம்ப்ரதாயங்களேயும் ஒன்று சேர்த்து ஸபை ஸம்பந்தப்பட்ட விஷயங்களில் ப்ர்வர்த்திக்கச் செய் வது மாத்ரமே போதாத கார்யம் என்றும், ஸ்ரீ பகவத் ராமாநுஜ ஸித்தாந்தத்தை அநுஸரித்த தென்கலே வடகலே என்னும் இரண்டு ஸம்ப்ரதாயஸ்தர்களேயும் ஒன்று சேர்ப்பதுதான் உத்தமமான காரியம் என்றும், அந்த நிஷபத்தியில் சில ப்ரமங்களிருந்தாலும் துஸ்ஸாத்யமான தொன்றுமில்லே யென்றும், அப்படிச் செய்தால் ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களின் ஐகமத்யம் பரிபூர்ணமாகி இதர மதஸ்தர் களுக்கும் ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களிடம் கௌரவம் விசேஷிக்குமென் றும், தத்காலத்தில் நாம் ஒரு ஆளுகையில் வர்த்திப்பதன் மூலமாய் ஸர்வஜ நாநுகூல்ய புத்தியுண்டாவதற்குப் பேதங்கள் வரவரக் குறைய வேண்டியது அவசியமென்றும், இந்தப் பேதங்கள் இருப் பதாலும் தத்ப்ரயுக்தமான மாத்ஸர்யங்கள் ஏற்படுவதாலும் நமக் குள் விவாதங்கள் உண்டாகவும், ஸ்ரீ அக்ராஸநாதிபதி விவரித்த வண்ணம் நாம் பரிபவப்படவும், இதரர்கள் நம்மை ஹேளநம் செய்யவும் ஆஸ்பதமாயிருக்கிறதென்றும், நாம் இந்த பேதங்களேக்

குறைக்க முயல்வதே யுக்தமென்றும், அதற்காக இந்த ஸபையை ஸகல ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களுக்கும் பொது ஸபையாகச் செய்வதற்கு இதுதான் தருணமென்றும், எல்லா ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸம்ப்ரதாயங்களிலுள்ள சில ஸுஹ்ருத்துக்கள் அபிப்ராயப்பட்டுச் சொல்லுகிறார்கள். ஆகையால் தேவரீர்களுக்கு விஜ்ஞாபநம் செய்யப்போகிற விதிகள் அப்படிப் பொது ஸபைக்கு அநுகுணமாகவே இருக்கும். இந்த ஸபையில் எழுந்தருளி யிருக்கும் வடகலை தென்கலை ஸ்வாமிகளுக்கு இது யுக்தமென்றும், இங்கு எழுந்தருளியிராத இதர ஸ்வாமிகளும் அபிநந்திக்கக்கூடியதாயிருக்கும் என்றும், ஸாமாந்யமாய் ஸம்ப்ரதாய பேதங்கள் இருந்தாலும் பொதுவாய் ஸாத்யமான அம்சங்கள் அநேக மிருக்குமென்றும், மாத்ஸர்யம் விரோதம் முதலானவை இல்லாமல் ஸபையைப் பொதுவாக்கலாமென்றும் எண்ண முண்டானல் அந்தப்படிச் செய்வதில் அடியேனுக்கும் இஷ்டம். அப்படிச் செய்வதினுல் உடனே வடகலையார் ஸ்ரீ நிகமாந்ததேசிகனையாவது தென்கலையார் மணவாள மஹாமுனியையாவது த்யஜிக்க வேண்டிவரும் என்கிற ப்ரமம் வேண்டாம். அவரவர்கள் ஆசார்யர்களிடத்தில் பக்திக்கும் ப்ரதிபத்திக்கும் குறைவொன்று மில்லாமலிருக்கச்செய்தே இதராசார்யர்களிடத்தில் அத்வேஷமும், அவர்கள் வைபவச்ரவணத்தில் ஸஹநமும், அவர்கள் உத்ஸவாதிகளில் அகேதமும் பொதுவான ஆழ்வார்கள், எம்பெருமானுர், பகவாந் - இவர்களிடத்தில் க்ரஹங்களிலும் தேவாலயங்களிலும் வர்த்திப்பதில் ஸமமான வ்ருத்தியும் பாத்யங்களும் அநுஷ்டித்து இந்தப்படி ஸாம்யபுத்தியைப் பாவிக்க வேணும். இப்படி ஸாத்யமானல் இப்போது ஏற்பட்டிருக்கும் திவ்யதேசோபப்லவரூபமான விவாதங்கள் முடிவுக்கு வரவும் கூடும். ஆனல் ஏற்கெனவே பஹுதூரம் பரவியிருக்கிற பண்டித பாமர ஸாதாரணமான கலாபேத ப்ரயுக்த த்வேஷங்கள் எவ்வளவு தூரம் ஸமாதாநமாகக்கூடுமென்றும், அதற்கு நம்மில் சிலருடைய ஐகமத்யம் ஏற்பட்டாலும் அதை எவ்வளவு ஸாதிக்கக் கூடும் என்றும் நாம் அதிசங்கை பண்ணலாம். இந்த கலாபேத த்வேஷம் பயங்கரமான ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களைப் பிடித்த பிசாசமாக ஆய்விட்டது. இதை உச்சாடநம் செய்து விடுவிக்க ஆஸ்திகர்களனைவரும் முயலவேண்டியது அவசியம். அதற்கு இதை த்வாரமாக எண்ணி இப்போது இந்த ஸபையை விஸ்தரித்து ஏற்பாடு

செய்ய எல்லாரும் நிச்சயித்தால் அது உத்தமம்தான். அது ஸாத்ய மில்லை யென்றும் தீர்க்க விரோதங்கள் ஶமநமாகி ஒத்து வர்த்திப் பது கூடாதது என்றும் அபிப்ராயப்பட்டால் முன் சொன்னபடி வடகலை ஸம்ப்ரதாயஸ்தர்களுக்குள்ளாவது ஐகமத்யம் ஏற்பட்டு இந்த ஸபையை நடத்துவது அவசியம்.

பின் செய்ய வேண்டிய கார்யங்கள்.

இப்படி ஸபையை யதோசிதம் விஸ்தரித்து இந்த ஸங்கத்தின் முக்யோத்தேசத்தைப் பூர்த்தி செய்தால், பிறகு ஸபையார்கள் செய்யவேண்டிய கார்யங்கள் ஸபையின் விதிகளில் அநுக்ரமித்திருக்கிற உத்தேசங்களடங்கிய விதியினால் விளங்கும். பஹுதூரம் ச்ரவணம்பண்ணி கின்னர்களாயிருக்கக்கூடிய தேவரீர்களுக்கு கேதத்தை அதிகமாக்காமல் இனி இரண்டொரு விஷயங்களை மாத்ரம் விஜ்ஞாபநம் செய்து இந்த வ்யாஸத்தை உபஸம்ஹரிக்கிறேன்.

முதலாவது :—நம் ஸித்தாந்தம் ஸ்ரீ நாதமுனிகள் காலம் முதல் இதுவரையில் முக்யாம்சங்களில் ஏகவிதமா யிருந்தபோதிலும், நமக்குள் அநுஷ்டாந பேதங்கள் பல வுண்டாயிருப்பது விரோதங்களுக்கு ஹேதுவாயிருப்பதால் அவைகளை யதாஶக்தி ஸமீகரணம் செய்ய நாம் பிரயத்நம் செய்யவேண்டும்.

இரண்டாவது : — கர்மாநுஷ்டாந விதிகள் சென்ற 3,000 வர்ஷங்களாய் ஏகரீதியாய் இருந்தன வென்று பரீக்ஷகர்கள் எண்ண மாட்டார்கள். ஆதியில் ச்ரௌதவிதிகளே முக்ய தர்மமாயும், ச்ரௌதாநுகாரியான ஸ்மார்த்த தர்மங்கள் வரவர ப்ரபலித்தும், சிலகாலம் இரண்டும் ஸமப்ரதாநமாயும், பிறகு, ச்ரௌதாநுஷ்டாநங்களுக்கு லோபமும், சிற்சில ராஜாக்கள் காலங்களில் அவைகளுக்குப் புநःப்ராசுர்யமும், பலவாறாகச் சில யாகங்களுக்கும் வ்ரதங்களுக்கும் அநுஷ்டாந ஹாநியும் உண்டாயிருக்கிறது. இனி, முன்போல் விஹிதமான ஷோடஶ ஸம்ஸ்காரங்களையும் ஷண்ணவதி ச்ராத்தங்களையும் பூர்ணமான மந்த்ரஜபங்களையும் செய்ய வேண்டியது அவசியமென்று எண்ணினால், அதற்கு அதிகாரிகள் ப்ராயேண எவரும் ஏற்படமாட்டார்கள். ஆகையால் இப்படிப்பட்ட அநுஷ்டாநங்களில் காலாநுகுணமாய் முக்யாம்ஶத்தை

நிஷ்கர்ஷித்து அதில் ஜ்ஞாநத்தையும் ச்ரத்தையையும் நம் சிறுவர்களுக்கு உண்டுபண்ண வேணும்.

மூன்றாவது :—விதிப்படி செய்யும் நித்யகர்மங்களிலும் துரூஹமான ஜக்குக்களே விசேஷமாய் இருப்பதால் பக்திவர்த்தகமான புராண ச்லோகங்களோ, ஜ்ஞாதாக்களால் புதிதாய்க் கல்பிக்கப்பட்ட ச்லோகங்களோ எவையாவது கேவலம் ஸ்வல்ப வ்யுத்பத்தி யுள்ளவர்களுக்கும் அர்த்தம் ஸ்புரிக்கக்கூடிய விதமாய் மேற்படி மந்த்ரங்களுக்குப் பதிலாகவோ அதிகமாகவோ அநுஷ்டிக்கப்படவேணும். இப்பொழுது ஜபகாலங்களில் வாசிக க்ரியைக்கும் மாநஸ வ்ருத்திக்கும் ஏற்பட்டிருக்கும் அஸம்பந்தத்தாலே ப்ராயேண ஜபங்களில் விசுவாஸம் குறைந்திருக்கிறது. இதை நிவ்ருத்திசெய்ய முயலவேணும்.

நான்காவது :— நம்மில் லௌகிகர்களுக்கு ப்ராயேண தேவாலயகமநமும் அர்ச்சாவதார ஸேவையும் அநபிமதங்களாகவே ஆகிவிட்டன. இதற்கு ஒருவாறு தேவஸ்தாநங்களில் விவாதங்கள் காரணமானாலும், அந்த ஸ்தாநங்களில் பக்திவ்ருத்திக்கும் ஸம்ப்ரதாய ஜ்ஞாநத்தும் உபகாரகமான உபந்யாஸாதி ஆகர்ஷகங்கள் இல்லாததே முக்ய காரணமென்று தோன்றுகிறது. ஆகையால் தேவாலயங்கள் சரிவரப் பரிபாலிக்கப்பட்டு யதாகாலம் ஆராதநாதிகள் செய்து வருவதையும், விசேஷமான ஏகாதசி முதலான ஹரிதிநங்களில் ஜ்ஞாநபக்தி ஜநகங்களான உபந்யாஸங்கள் செய்துவருவதையும் ஏற்படுத்த இந்த ஸபையார் யதாசக்தி யத்நிக்கவேணும்.

ஐந்தாவது :— நம் அழகிய சிங்கர் ஸந்நிதியிலும் இதர ஆசார்யர்கள் ஸந்நிதியிலும் விஜ்ஞாபநம்செய்து, அவர்கள் மூலமாயும், வேறுவிதமாய் நேரிலும், இந்த ஸபையார் வித்வான்களைக்கொண்டு பலக்ராமங்களிலும் நகரங்களிலும் வேதாந்த ப்ரவர்த்தநமும் உபந்யாஸங்களும் விசாரங்களும் நடக்கும்படியான உபாயங்களைத் தேடவேணும்.

ஆறாவது :— இனி ஸம்ப்ரதாய ரக்ஷணத்திற்கு முக்யமான ஒரு உபாயமுண்டு. அதாவது நம் சிறுவர்கள் பாஷாந்தரப் பயிற்சிக்குப் பாதகமன்றிச் சில காலத்தை ஸம்ஸ்க்ருத சிக்ஷணத்திலும் அவச்யாநுஸந்தேயமான ஸ்தோத்ரங்களின் மநநத்திலும் உபயோகிக்கும்படி செய்யவேணும். உபயுக்த வேதபாகங்களின் அத்ய

யங்கும் பால்யாவஸ்தையில் செய்தாலொழியப் பிறகு ஸாத்ய மில்லை.

கடைசியாகப் பண்டிதர்கள் விஷயமாய் விஜ்ஞாபநம் செய்ய வேண்டியது ஒன்றிருக்கிறது. தத்காலம் நம் ஸித்தாந்தத்தில் கௌரவபுத்தியுள்ள பாச்சாத்யர்களும் படிப்பில் தேர்ந்த நம் தேசத்திய ப்ரபுக்களும் நம் இதிஹாஸ புராணங்கள் விஷயமாகக் கொண்டிருக்கும் அபிப்ராயங்களை, நம் பண்டிதர்கள் அறியவேண்டும். இவர்களைக் கேவல நாஸ்திகர்க ளென்றாவது அஸஹ்ருத்துக்க ளென்றாவது ஒதுக்கிவிடுவது யுக்தமல்ல. இது கேவலம் கலிப்ராசுர்யத்தால் உண்டான தோஷமன்று. பாச்சாத்ய வித்யையின் பலமாக நிரூபண சக்தியும், அபூர்வ க்ரந்த பரிசயங்களினால் உண்டான விவிதஜ்ஞாந ப்ரபாவபலமாக விஷயவிமர்சமும் அந்யாத்ருசங்களாய்த் தத்காலம் உண்டாயிருக்கின்றன. இவைகளை உபேக்ஷித்தல் பண்டிதர்களின் பாண்டித்யத்திற்கும் கௌரவத்திற்கும் குறைவாகும். நம் வேதங்களிலும் புராணங்களிலும் இதிஹாஸங்களிலும் சொல்லி யிருப்பதெல்லாம் ஸ்வார்த்த விஷயத்தில் யதாவச் ப்ரமாணமென்று நம் மீமாம்ஸாதி சாஸ்த்ரங்களில் சொல்லப்படவில்லை. ‘ஸ வனஸ்பதி யஜமானோ ஜீவந்நா ஸுவர்கம் லோகம் ஏதீதி’’ இத்யாதி வாக்யங்களில் ப்ரத்யக்ஷ விரோதத்தைப் பார்த்து அப்ராமாண்யத்தை சங்கிப்பவர்களுக்கு, ‘‘ தத, சுபரோக்ஷய த்வாரோக்ஷ்வ சருதாவி ப்ரவ்ருத்தஹ் பாய ஸாக்ஷாத் ’’ ‘‘ தாத்பர்ய விஷய ஸத்யஸத்யாஸ்ய விரோத ’’ என்று ஸ்ரீ நிகமாந்த மஹாதேசிகன் ஸேச்வர மீமாம்ஸையில் அநுக்ரஹித்திருக்கிறார். உபநிஷத்துக்கும் ஸ்வார்த்த ப்ரமாண்யத்தை ஸித்தாந்திக்கிற நம்மாசாரியர்கள், முக்யார்த்த பாதக மில்லாத இடங்களில் தான் அப்படி நிர்ப்பந்திக்கிறார்கள். இதை ஆசார்யன்,

‘‘ வ்ருத்திக்ஷாதி விரோதஸ்த்வ ப்ரவ்ருத்தேர் யத்ருச்யதே ।
தத்ர ஸ்வார்த்தே ப்ரவ்ருத்தஸ்ய தத்பரத்வம் ஸதா ॥
யத்ர ஸந்நிதிமாத்ரேண தாத்பர்யம் தத்விவக்ஷணாத் ।
ப்ரவ்ருத்த ப்ரவ்ருத்தவிவக்ஷா யத்ர ஸத்யா விவக்ஷிதா ॥ ’’

என்று ஸங்க்ரஹித்திருக்கிறார். ஆகையால் ஸர்வபுராண நிர்த்திஷ்டமான அம்சங்களும் ஸ்வமுக்யார்த்தத்தில் ப்ரமாணங்களென்று ப்ரமித்து நிர்ப்பந்திப்பது சரியல்ல. இந்த ந்யாயம் ஆதுநிகமான கவிசரித்திரங்களிலும் கேவலம் ஐதிஹ்ய பரம்பராவகதமான ஆழ்வாராசார்யர்கள் சரித்திரங்களிலும் உண்டு. இதற்குச் சில உதாஹரணங்கள் சொல்வது உபயுக்தமாகும். ப்ரஸித்தங்களான ஸூர்யசந்த்ரோபராகங்கள் ராஹு கேது ரூபமான அஸுரர்களுடைய ஆக்ரமணங்களினால் உண்டாகின்றன வென்கிற புராண ஸமாதாநம் அதத்யமென்றும், ஸூர்ய ரச்மியின் திரோதாநத்தினால் உண்டாகின்றன வென்றும், ஆர்யபட்டரின் க்ரந்தங்களாலும் நவீநதந்த்ரங்களாலும் ஆதுநிகர்களுக்கு நன்றாய்த் தெரிந்த விஷயமே. புராணங்களில் புவநநிர்மாண வர்ணநங்களும் பூகோளஸந்நிவேசாதி வர்ணநங்களும் ப்ரத்யக்ஷ த்ருஷ்டமான தத்யத்துக்கு விபரீதங்களென்பதும் பிரஸித்தம் தான். ராஜவம்சாது சரிதங்களில் புராண பாரத ராமாயணாதிகளின் பரஸ்பர விரோதங்களையும் அஸம்பாவிதமான காலபரிமாணங்களையும் நம் பண்டிதர்கள் விமர்சிக்கவேண்டியது அவச்யமாயிருக்கிறது. ப்ராசீநர்களான காளிதாஸன் போன்ற கவிகளும், அர்வாசீநரான தண்டி பவபூதி முதலானவர்களும் ஸமகாலீநர்கள் என்னும் போஜசரித்ரத்தின் கட்டுக்கதைகளையும் தத்யமென்றே நம்பிவருவது சரியல்ல. நம்மாழ்வார் வரையிலுள்ள ஆழ்வார்கள் ஸ்ரீ க்ருஷ்ண பகவானுக்கு ஸமகாலீநர்களென்றும் சிலர் ப்ராசீநர்களென்றும் சொல்லுகிற ஐதிஹ்யங்களின் தத்யம், பல அநுபபத்திகளால் பராஹதங்களென்பதை நம் பண்டிதர்கள் அவதாநிக்கவேண்டும். நம்முடைய வேதாந்ததீபிகையில் உபய ஸ்ரீ. திவான் பஹதூர் - ரங்காசாரியர் ஸ்வாமி ஸமீபத்தில் நிர்த்தேசித்திருக்கிற ஓர் ஸம்சயமுண்டு. அதாவது, ஸ்ரீ பாஷ்யகாரர் காலம் முடிவுவரையில் துருஷ்கர்கள் ஸிந்து நதீ ப்ராந்த்யத்துக்குக் கிழக்கில், டில்லி முதலான ஸ்தாநங்களை ஆக்ரமிக்க வில்லையென்று சரித்ரத்தினால் நன்றாய்த் தெரிவதால், அந்தக் காலத்தில் டில்லியில் துருஷ்க சக்ரவர்த்தி ப்ரஸ்தாவத்துக்கும், ஸம்பத்குமாரனை டில்லிக்குக் கொண்டுபோன ப்ரஸ்தாவத்துக்கும், ஸ்ரீ பாஷ்யகாரர் டில்லிக்கு எழுந்தருளி ஸம்பத்குமாரனை மீட்டுவந்ததாய்ச் சொல்லும் ஐதிஹ்யத்துக்கும், மூலங்கள் ம்ருக்யங்களென்றே எண்ணவேண்டி

வருகிறது. இன்னும், ஸ்ரீ நிகமாந்த மஹாதேசிகன் காலத்தில் ப்ரபோத சந்த்ரோதய கர்த்தாவாகிய ஸ்ரீ க்ருஷ்ணமிச்ரர் என்கிற அத்வைத வேதாந்தி ஸ்ரீரங்கத்துக்கு எழுந்தருளினதாகவும், அவரை நம்மாசார்யன் ஸங்கல்ப ஸூர்யோதயம் செய்து ஜயித்தாரென்றும் சொல்லி யிருக்கும் ஐதிஹ்யமும், க்ருஷ்ணமிச்ரர் என்பவர், நம் ஆசார்யனுக்கு 190 வருஷங்களுக்கு முன் இருந்த கீர்த்திவர்மசண்டிலன் என்னும் (சேதிதேசத்தில்) களஞ்சரபட்டணத்து ராஜாவின் வித்வான் என்று தெரிகிற சரித்திராம்சத்தினுல் அஸம்பத்தமாய்க் காணப்படுகிறது. நம் பாஷ்யகாரர் மைஸூரில் ஜைநர்களைக் கல்காணமாட்டிவைத்த கதைகள், ஸ்ரீ பாஷ்யகாரர் ப்ரஸித்தியை அதிகப்படுத்த வேணுமென்றவர்களின் புத்தி கல்பிதங்களென்றும், உண்மையில் நடந்தவைகளல்ல வென்றும் நன்ருய் விளங்குகிறது. இப்படிப் புராண சரித்ரங்களிலும் ஆசார்ய சரித்ரங்களிலும் பல அம்சங்கள் விமர்சிக்கப்படவேண்டியவைகள் இருப்பதை மேற்படி புராணுதிகளாலேயே தத்தோத்தரங்களாய் எண்ணுமல், பூர்வபக்ஷிகளின் அபிப்ராயங்களையும் அவர்களின் யுக்திகளையும் விமர்சிக்க வேண்டியது நம் பண்டிதர்களின் கடமை. இந்த விதமாய் நம் பண்டிதர்களின் புத்தி செலவழிந்தால் சாஸ்த்ரஜ்ஞாநமும் சாஸ்த்ர விசாரங்களும் லோபிக்குமென்று சிலர் சங்கிக்கலாம். ஆகிலும் தத்காலம் ப்ரஸரிக்கும் அப்ராமாண்ய புத்தியை ஒருவாறு நியமித்து ப்ரதாந தத்வாம்சங்களை ரக்ஷிப்பதும் அவச்யகரணீய மாகையால் இந்த விஷயத்தையும் இங்கே ப்ரஸ்தாவித்தேன்.

நிகமநம். இப்படிப் பல விஷயங்களிலும் கர்த்தவ்யங்க ளிருப்பதை அடியேன் சொன்னது தேவரீர்களுக்குத் தெரியாத விஷயம் என்று சொன்னதல்ல. இவைகளை நாம் இத்தருணத்தில் அவதாநிக்க வேண்டியதற்காக மாத்ரம் ஜ்ஞாபகப்படுத்தினேன். எங்கெந்த அம்சங்களில் எவ்வளவு ஸாத்யமோ, எவ்வளவு தூரம் த்ரவ்யத்தினுல் ஸஹாயம் கிடைக்கிறதோ, அதை அறிந்து, மேல்நடக்க வேண்டிய கார்யங்களை நிர்ணயித்து அநுக்ரஹிக்கும்படி எல்லா ஸ்வாமிகளையும் ப்ரார்த்திக்கிறேன். அடியேனுடைய வசநங்களைப் பொறுமையுடன் ச்ரவணம் செய்த விஷயத்தில் க்ருதஜ்ஞனய் எல்லா ஸ்வாமிகளுக்கும் வந்தநம் செய்கிறேன்.

394

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹபரப்ரஹ்மணே நம:.

ஸதஸ்யர்களுக்கு ஸ்வாகதம். *

இந்த ஸதஸ்ஸில் எழுந்தருளியிருக்கிற ஸ்வாமிகளுக்கு விஜ்ஞாபநம் :—

ஸ்ரீ அஹோபில மடம் ஸ்ரீ லக்ஷ்மீந்ருஸிஹ்மன் சோள தேசத்தைச் சேர்ந்த ந்ருஸிஹ்மபுரத்தில் எழுந்தருளியிருந்த காலத்தில், ஸந்நிதி ஸம்ப்ரதாயஸ்தர்களுடைய நன்மையைக் கருதி 'ஸ்ரீ அஹோபில மடத்துச் சிஷ்ய ஸபை' என்கிற ஒரு ஸபை ஏற்படுத்தப்பட்டு அதன் ஸம்பந்தமாகச் சென்ற சில வர்ஷங்களில் தஞ்சாவூர், நீடாமங்கலம், ஸ்ரீ மதுராந்தகம், ஸ்ரீ அஹோபிலம், இந்த இடங்களில் மஹா ஸங்கங்கள் கூட்டப்பட்டு, அவ்விடங்களில் ஸ்ரீமந் நிகமாந்த மஹா தேசிகன் ஸித்தாந்தத்தின் அபிவ்ருத்திக்கு உபகாரகமாக வித்வத் ஸதஸ்ஸுகளும் உபந்யாஸங்களும் நடைபெற்றுவந்தன. இந்த மடத்துக்குக் காரணபூதரான ஸ்ரீ மதாதிவண்சடகோப யதீந்த்ர மஹாதேசிகன் காலம் வரையில், ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ ந்ருஸிஹ்மன் எழுந்தருளியிருந்த ஸந்நிதியாயும், அது முதல் நாளதுவரையில் அவனுடைய ஆதீநத்திலிருக்கிறதாயுமுள்ள மேல் அஹோபிலம் கீழ் அஹோபிலத்துக் கோயில்கள் மண்டபங்கள் - இவைகளின் ஜீர்ணோத்தாரணத்தை உத்தேசித்து ஒரு மஹா ஸங்கம் கடந்த வர்ஷம் ஸ்ரீ அஹோபிலத்திலேயே கூட்டப்பட்

* இது சென்ற மார்கழி மாஸத்தில் ஸ்ரீ திருவெவ்வுளூரில் நடந்த ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸபையின் ஐந்தாவது மஹாஸங்கத்தில் ஸ்ரீ. உ.வே. ஈக்காடு. ராகவாசார்யரால் செய்யப்பட்ட ஸ்வாகத உபந்யாஸம்.

டது. இவ்வர்ஷமும் ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ ந்ருஸிம்ஹனுடைய ஆதீநத்திலி ருக்கிற திருவெவ்வுளூர் ஸ்ரீ வீரராகவன் ஸந்நிதியிலே ஸ்ரீ அஹோ பில மடத்துச் சிஷ்ய ஸபையின் ஆதரணையில் இந்த மஹா ஸங் கம் கூடும்படியாகவும், ஸித்தாந்த விஷயமாய் வித்வான்களால் செய்யப்படும் உபந்யாஸங்களைக் கேட்டு ஆநந்திக்கவுமாக, சிஷ்ய ஸபையின் அங்கத்தினருடைய ப்ரார்த்தனைக் கிணங்கி எழுந்தரு ளியிருக்கிற பாகவதோத்தமர்களுக்கு, இந்த ஸ்தலவாஸிகளுடைய நியமநத்தை முன்னிட்டுக்கொண்டு யதாவத்தாய் அளிக்கும் நல்வர வைத் திருவுள்ளம்பற்ற வேண்டுமாக ப்ரார்த்திக்கிறேன்.

இந்த ஸ்தலமாஹாத்மியத்தில் சொல்லியபடி, அகஸ்திய ருடைய ஆச்ரமத்தில் உண்டாகி, நடுவில் விந்த்ய பர்வதத்துக்குத் தென்முனையிலிருக்கும் வெள்ளிமலையை அடைந்து, புண்யகர மான வெள்ளத்தினால் நிறைந்து பால்போல நீரை யுடையதாகிய க்ஷீர நதி என்னும் மஹாபுண்ய நதிக்கு வடபுறத்திலிருக்கும் தேவநிர்மிதமான ஒரு மடுவின் தீர்த்தமானது, தர்சநத்தினாலும் ஸ்பர்சத்தினாலும் ஸ்நாநத்தினாலும் ப்ரஜைகளின் மநஸ்ஸிலுண் டாகிய ஸகல தாபங்களையும் ஒழிக்கத்தக்கதானதால், 'ஹ்ருத் தாபநாசநீ தீர்த்தம்' என்று புகழ்பெற்ற புஷ்கரிணி ஒன்று இந்தத் திவ்யதேசத்திலிருக்கிறது. முன் க்ருத யுகத்தில் புண்யகரமான பதரிகாச்ரமத்தில் புரு புண்யரென்கிற ஒரு பிரஸித்தமான தப ஸ்வீ, தான் புத்ரனை அடைய வேண்டுமென்ற சிந்தையினால் சாலி யஜ்ஞம் செய்து அடைந்த சாலிஹோத்ரர் என்று பெயர்பெற்ற புத்ரனும் தபஸ் பண்ணிக்கொண்டிருந்து, சிலகாலம் கடந்தபின் விஷ்ணு ஸாயுஜ்யத்தை அபேக்ஷித்து, ஹ்ருத்தாபநாசநீ கரையில் தபஸ்செய்ய நிச்சயித்து, இந்த க்ஷேத்ரத்தை அடைந்தார். இந்த க்ஷேத்ரத்தில், ஸிம்ஹம் புலி முதலிய துஷ்ட ம்ருகங்களால் பயங்கரமாகிய மஹாவநம் இருந்தபடியாலும், அதில் முனிவர்க ளின் யஜ்ஞங்களுக்கு அநுகூலமான யஜ்ஞவிருக்ஷங்கள் முத லானவைகள் இருக்கப்பெற்று, தபஸ்ஸுக்குத் தகுந்தபடி இருந்த தபோவநத்தில் பகவான் ஸுலபமாக மனிதருடைய கண்களுக்குத்

காணப்படுகின்றபடியால் 'வீக்ஷாரண்ய' மென்று ப்ரஸித்தமாகச் சொல்லப்படுகின்றது. ஒருதரம் செய்த புண்யமானது பலவிதமாகப் பலிக்கும் தேசமாகையால் 'புண்யாவர்த்த' மென்னும் பெயரும் பெற்றதாயிற்று. அப்போது தெய்வ யோகத்தினுல் தை அமாவாஸ்யை வர, அந்தப் புண்ய காலத்தில் ஹ்ருத்தாபநாசநீ தீர்த்தத்தில் ஸ்நாநம்செய்ய வருகிற ப்ருஹ்மாதி ச்ரேஷ்டர்களேயும், ப்ருகு முதலிய ரிஷிகளேயும், அருந்ததி முதலான தேவிமார்களேயும், அப்ஸ்ரஸ் ஸ்திரீகளேயும், நாரதாதி மஹாயோகிகளேயும், மநுஷ்யர்களேயும், மநுஷ்யஸ்த்ரீகளேயும், ஆகாசத்திலும் பூமியிலும் நாலாபக்கத்திலும் கண்டு, சாலிஹோத்ர ரிஷி ஆநந்தித்து, அதுமுதல் தாமும் தபஸ்ஸைச் செய்ய ஆரம்பித்தார். அடுத்த தை அமாவாஸ்யையில் எம்பெருமான் ஸாக்ஷாத்தாக எழுந்தருளி சாலிஹோத்ர மஹர்ஷியினிடத்தில் பசிதீர த்ருப்தியாய் ப்ரஸாதம் பெற்று மறைந்து விட்டார். அதற்கு அடுத்த தை அமாவாஸ்யை திநம் முன்போலவே முதிர்ந்த வயதுடையவராய் எழுந்தருளி, சாலிஹோத்ர மஹர்ஷியை 'அந்நம் தேஹி ஜலம்தேஹி' என்று கேட்டு த்ருப்தியடைந்த பிறகு, நித்ரை செய்ய இடம் கொடுமென்று கேட்டபடி கொடுக்க, ஸ்ரீபதியான ஸர்வேச்வரன் சேஷசயநத்தில் ஸுகமாக சயநித்துத் தமது வலக்கையை ரிஷியினுடைய திருமுடியில் ஆதரித்து வைத்தருளி, தமது நாபீகமலத்தில் வஸிக்கிற சதுர்முகனுக்கு ப்ரணவத்தின் பொருளே உபதேசிப்பதற்காக ஜ்ஞாநமுத்ரையை இடது கையில் வைத்துக்கொண்டு, ஸகல ப்ரபஞ்ச ரக்ஷணத்தில் விழித்துக்கொண்டிருப்பதாகிய யோகநித்ரையைச் செய்தருளினர். அதுமுதல் இதற்குக் 'கிங்க்ரஹபுரம்' என்றும், ஸ்தலாதிபதிக்கு 'எவ்வுள்கிடந்தான்' என்றும் பெயர்கள் உண்டாயின. ஒரு காலத்தில் மது கைடபர்களே ஸம்ஹாரம் செய்த இடமானதால் இந்த ஸ்தலத்திய விமாநத்திற்கு விஜயகோடிவிமாநமென்னும்பெயர் உண்டாயிற்று. மற்ருேர் காலத்தில் இந்த க்ஷேத்ரத்தைச் சேர்ந்த தர்மஸேநபுரம் என்னும் பட்டணத்து ராஜாவின் கந்நிகையாகிய கநகவல்

லித் தாயாரை மணம் புரிந்து ஸ்ரீ வீரராகவன் எழுந்தருளி யிருக்கிருர். ஸேவித்தவர்களுக்குப் புண்யத்தைத் தருவதாகிய எம்பெருமானுடைய திருக்கோயிலும் புண்ய தீர்த்தமும் லோகத்தைப் பரிசுத்தமாக்கவல்லதாகிய தபோவநமும் இந்த க்ஷேத்ரத்தில்தான் மேற்சொன்னபடி சேர்ந்திருக்கின்றன. இப்படிப்பட்ட பெருமை பெற்றதாயும், ஸ்ரீமந் நிகமாந்த மஹா தேசிகன் ஸம்ப்ரதாயத்துக்குத் தக்கபடியும் உள்ள ஸ்வச்சமான இந்த வடகலை திவ்ய தேசம், ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ ந்ருஸிஹ்மனுடைய ஆளுகைக்கு உட்பட்டதாகவே இருப்பதால், ஸ்ரீ அஹோபில மடத்துச் சிஷ்ய ஸபையின் மஹா ஸங்கத்தைத் திருவெவ்வுளூரில் நடப்பிப்பது அவச்யமாகத் தோன்றி, வைதிக லௌகிக ச்ரேஷ்டர்களான தேவரீர்கள் எழுந்தருளும்படி ப்ரார்த்திக்கப்பட்டது. இந்த மஹா ஸங்கத்துக்காக எழுந்தருளின ஸ்வாமிகளுக்கு ஷோடச உபசாரமும் செய்து நன்ருய் ஆதரிக்கவேண்டுமென்கிற பரிபூர்ணமான இஷ்டம் இந்த ஸ்தலவாஸிகள் யாவருக்கும் இருக்கிறது. ஆனபோதிலும் சக்திக்கு இயன்றமட்டில் திருவெவ்வுளூர் ஸ்ரீ அஹோபில மடத்தில் நடக்கிற ததீயாராதநத்தை க்ருபையாய்த் திருவுள்ளம்பற்றி, ததீயாராதநத்தில் நேரிடும் ஏற்றக்குறைவுகளையெல்லாம் பராமர்சியாமல், இதர இடங்களில் நடைபெற்ற மஹாஸங்கங்களின் மாதிரிக்குக் குறைவில்லாமல், இதைப்போன்ற ஸதஸ்ஸுகளை இனி மேலும் வர்ஷந்தோறும் அநேக இடங்களில் நடத்தவேண்டுமென்கிற அபிஸந்தி ஜநிக்கும்படியாகவும், இந்த ஸதஸ்ஸை மூன்று நாளும் சரிவர நடப்பிக்கும்படிக்கும் மிகவும் வணக்கமாய் ப்ரார்த்திக்கிறேன்.

398

ஸ்ரீ:

ஸ்ரியை நம:

ஸ்ரீமதே லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹ பரப்ரஹ்மணே நம:

ஐந்தாவது வார்ஷிக மஹாஸங்கம்.

பரம காருணிகனான ஸ்ரீ லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹனுடைய அநுக்ரஹத்தினால், ஸ்ரீ அஹோபில மடத்துச் சிஷ்ய ஸபையின் ஆதரணையில் ஐந்தாவது ஸ்ரீ வைஷ்ணவ மஹாஸங்கம், ஸ்ரீ திருவெவ்வுளூரில் நாளது 1915-ம் ஸூ டிஸம்பர் மாஸம் 28,29,30-ம் தேதிகளில் பூர்வமே நிர்த்திஷ்டமான க்ரமத்தை அநுஸரித்து மிகவும் சிறப்பாகவும் எல்லாருக்கும் ஆஹ்லாதகரமாகவும் நடைபெற்றது. இந்த ஸபையின் கார்யதர்சிகளுள் அந்யதரரான ஸ்ரீமான் சித்தூர் வி. ராஜகோபாலாசார்யர், நாலு நாள் முன்னதாகவே திருவெவ்வுளூருக்கு எழுந்தருளி, அவ்விடத்தில் இந்த மஹாஸங்க நிர்வாஹார்த்தம் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ள கமிடியாருடைய ஸஹாயத்தை அவலம்பித்து, ஸங்க நிஷ்பத்திக்கு அபேக்ஷிதமாயுள்ள பூர்வாங்கங்களெல்லாவற்றையும் எவ்வித குறைவுமின்றிக்கே நடத்திவந்தார். அந்தக் கமிடியாருள் அங்கதமர்களான ஸ்ரீ. உ.வே. ஈக்காடு ராகவாசார்யர் ஸ்ரீ. உ.வே. டி. பி. ஸ்ரீநிவாசாசார்யர் ஸ்ரீ. உ.வே. வேதாந்தாசார்யர், ஸ்ரீ வீரராகவன் ஸந்நிதிக்கு ஏஜண்டாக ஸ்ரீ ஸ்வாமியினால் நியமிக்கப்பட்டுள்ள ஸ்ரீ உ.வே. தேரழுந்தூர் ரங்காசார்யர், இன்னும் ஸ்ரீ திருவெவ்வுளூர் நிவாஸிகளான சில ஆஸ்திகாக்ரேஸரர்கள், இவர்களின் பரிஸ்ரமத்தால் அந்தப் பூர்வாங்கங்கள் அனைத்தும் பூர்ணங்களாகவே இருந்தன. ஸ்ரீ அழகியசிங்கர் க்ருபையாக ஸாதித்தருளின அநுமதியை முன்னிட்டு ஸ்ரீ மடத்தில் ததீயாராதநத்திற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளும், ஸ்ரீ வீரராகவன் ஸந்நிதியில் ஸங்கம் சேர்வதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளும் செய்யப்பட்டிருந்தன. அநேக ஸ்வாமிகள், ஸங்கத்திற்குப் பூர்வதினத்திலேயே ஸ்ரீ வீரராகவனுடைய மங்களாஸாஸநத்தை உத்தேசித்து எழுந்தருளியிருந்தார்கள். ஸங்க தினத்தின் ப்ராத:காலத்தில், சென்னைப்பட்டணத்திலிருந்து, ஸபையின் அத்யக்ஷரான ஸ்ரீமாந் டி. ராஜகோபாலாசார்யர், ஸங்கத்திற்கு அக்ராஸநாதிபதியாக வரிக்கப்பட்டிருந்த ஸ்ரீமான் ராவ் பஹதூர் எஸ். ராமஸ்வாமி ஐயங்காருடன் திருவெவ்வுளூர்க்கு எழுந்தருள, அவ்விடத்திற் சேர்ந்திருந்த கமிடியாரும் மற்றை ஸ்வாமிகளும், வாத்ய

கோஷத்துடன் மிகவும் உத்ஸாஹத்துடன் ஸ்ரீவீரராகவன் ஸந்நிதியை ப்ரதக்ஷிணம் செய்துகொண்டு அவர்களை எழுந்தருளப்பண்ணி ஸ்ரீ மடத்தில் அவர்களுக்கு உத்திஷ்டமாக ஏற்பாடு செய்திருந்த ஸந்நிவேஶத்திற்குக் கொண்டு போய்விட்டனர்.

28-ம் தேதி மங்களவாரத்தில், மத்யாஹ்நம் ததியாராதநாநந்தரம் சுமார் 12 - மணிக்கு ஸங்கார்த்தம் எழுந்தருளியிருந்த ஸ்வாமிகளெல்லாரும், ஸ்ரீ வீரராகவன் ஸந்நிதியில் அதி விஸ்தாரமான கொலுமண்டபத்தில் ஸாநந்தமாகவும் அதிகுதூஹலத்துடனும் ஒன்று சேர்ந்தனர். ஸபையின் அங்கத்தினர்களாகவும் அதிதிகளாகவும் உபந்யாஸ ஶ்ரவணத்தில் கௌதுகமுள்ளவர்களாகவும், எழுந்தருளியிருந்த ஸ்வாமிகளின் ஸங்க்யை சற்றேறக் குறைய இருநூறு இருக்கலாம். ஸ்ரீ. உப. திவான் பஹதூர் டி. டி. ரங்காசார்யர், ஸ்ரீ. உப. திருவல்லிக்கேணி டி. நரஸிம்ம ஐயங்கார், ஸ்ரீ. உப. திருப்பதி அநந்தாசார்யர், ஸ்ரீ. உப. மயிலாப்பூர் எஸ். வாஸுதேவாசார்யர், ஸ்ரீ. உப. ஆர்ணி துரைஸ்வாமி ஐயங்கார், ஸ்ரீ. உப. ப்ரோதத்தூர் ஸுந்தராசார்யர் முதலிய ஸபையின் அங்கத்தினர்களும், ஸ்ரீ. உப. புத்தங்கோட்டகம் ஸ்ரீநிவாஸாசார்யர் முதலிய வித்வாந்களும், ஸ்ரீ. உப. மைஸூர் எ. கோவிந்தாசார்யர், ஸ்ரீ. உப. திருவெவ்வுளூர் என். வி. ஸ்ரீநிவாஸாசார்யர் முதலிய அதிதிகளும், இன்னும் அநேக ஆஸ்திக ஶிரோமணிகளும் அப்பொழுது அவ்விடத்தில் ஸந்நிஹிதர்களாக இருந்தார்கள். மறு திநத்தில் ஸ்ரீ. உப. திருவல்லிக்கேணி எம். ஓ. பார்த்தஸாரதி ஐயங்கார், ஸ்ரீ. உப. மயிலாப்பூர் எஸ். வரதாசார்யர், ஸ்ரீ. உப. பெருமாள் கோயில் எம். கே. தாதாசார்யர், ஸ்ரீ உப மயிலாப்பூர் வி. ஸ்ரீநிவாஸ ஐயங்கார், ஸ்ரீ. உப. தஞ்சாவூர் கோபால ஐயங்கார் முதலிய ப்ரமுகர்களும், ஸ்ரீ. உப. ராயம்பேட்டை க்ருஷ்ணமாசார்யர். ஸ்ரீ உப. கடாதூர் க்ருஷ்ணமாசார்யர், ஸ்ரீ. உப. இஞ்சிமேடு ரங்கநாதாசார்யர் முதலிய வித்வாந்களும் எழுந்தருளியிருந்தார்கள். தஞ்சாவூரிலிருந்து ஸ்ரீ. உப. டி. கோதண்டராம ஐயங்கார், தமக்கு ஸதஸ்ஸுக்கு வரவொட்டாமல் நேர்ந்த அநுபபத்தியைக் கண்டு, கார்யதர்ஶி ஸ்ரீ. உப. சித்தார் ராஜகோபாலாசார்யருக்கு ஒரு பத்ரிகை எழுதி, அவ்விதம் தாம் வரக்கூடாமல் போனது பற்றித் தமக்குள்ள வருத்தத்தை ஸதஸ்யர்களிடம் விஜ்ஞாபநம் செய்துகொள்ளும்படி ப்ரார்த்தித்திருந்தார். இந்த ஸங்கத்திற்கு வரவேண்டுமென்று ஆஸ்தையுள்ள இன்னும் மற்றை ஸ்வாமிகளுள் அநேகர், அம்மாதிரியாகவே கார்யதர்ஶிக்குப் பத்ரிகை நியமித்திருந்தார்கள்.

சுமார் 12 - மணிக்கு எல்லாரும் சேர்ந்தவுடன், ரிஸெப்ஷன் கமிடியின் அத்யக்ஷரான திருவெவ்வுளூர் ஸ்ரீ. உப. ஈக்காடு ராகவாசார்யர், ஸாதரமாக எல்லாருக்கும் ஸ்வாகதம் சொல்லி, அந்தக் காலத்தில், ஸ்ரீ திருவெவ்வுளூரின் ஸ்தல மாஹாத்ம்யத்தின் பெருமையையும், இம்மாதிரியான

ஸங்கத்திற்குள்ள அதன் ஆநுரூப்யத்தையும் விஸ்தாரமாக உபபாதநம் செய்தார். அந்த உபபாதநம் இந்த ஸஞ்சிகையில் மற்றோரிடத்தில் ப்ரசுரம் செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. பிறகு ஸபாத்யக்ஷர் ஸ்ரீ. உப. டி. ராஜகோபாலாசார்யர், உசிதமான வசநத்தினுல் ஸ்ரீ. உப. ராவ் பஹதூர் எஸ். ராமஸ்வாமி ஐயங்காரை ஸங்கத்தின் அக்ராஸநாதிபதியாக இருக்கப்ரார்த்தித்தார். இதை எல்லாரும் கரகோஷத்துடன் அங்கீகரிக்க, அந்த ஸ்வாமி, அக்ராஸநாதிபதியாக இருப்பதை ஒத்துக்கொண்டு, பிறகு தமது பாண்டித்யத்தையும் ஸித்தாந்தாபிமாநத்தையும் விளக்கும் ஓர் அத்புதமான உபந்யாஸத்தைச் செய்தார். அதில், இப்பொழுது ஜகத்திற்கு ஆதங்ககரமாக நடந்து வரும் ஐரோப்பா மஹாயுத்த ஸம்பந்தமான ஜர்மன் தேஶத்தாருடைய அக்ரமங்களையும், நமது ராஜாங்கத்தாருடைய தர்ம ப்ரவ்ருத்தியையும் பற்றி நன்ருக உபபாதநம் செய்து, தர்ம பதத்திற் செல்லும் நமது ராஜாங்கத்தாருக்கு முடிவில் பூர்ண ஜயம் வரவேண்டுமென்று ப்ரார்த்தித்தார். பிறகு ஸ்ரீ அஹோபில மடத்துச் சிஷ்ய ஸபையார் செய்து வரும் ஶ்ரேயஸ்கரங்களான பலவித முயற்சிகளை ஶ்லாகித்து, அது ஸம்பந்தத்தில் ஸ்ரீ. உப. வி. ராகவாசார்யருடைய அதிதுஃககரமான தேஹவியோகத்தால் ஸபைக்கு நேர்ந்த ஹாநியைப்பற்றி மிகவும் ஶோகித்து, பகவத் கைங்கர்ய ரூபமான ஸபாப்ரவ்ருத்தியில் முயன்று நிற்கும் ஆஸ்திகர்கள் விஷயத்தில் ஸ்ரீ அழகிய சிங்கர் க்ருபையாக ஶ்லாகா பூர்வகம் அநுக்ரஹிக்க வேண்டுமென்றும், அவர்களுடைய முயற்சி உத்தரோத்தரம் அபிவ்ருத்தமாகும்படி கடாக்ஷிக்க வேண்டு மென்றும், ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸம்ப்ரதாய ஸம்ரக்ஷகர்களான ஸ்ரீ அழகிய சிங்கரையும் இதர ஆசார்யர்களையும் ஸவிநயம் கேட்டுக்கொண்டார். பிறகு ஸ்ரீ அஹோபில மடத்தின் ஶிஷ்யர்கள் மாத்திரமல்லாமல், ஸகல ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களும் ஒன்று சேரும்படி இந்த ஸபையை விஸ்தரிக்க ஸபையாரிற் சிலர் செய்யும் முயற்சியைப்பற்றித் தமக்குத் தோன்றும் ஸம்மதியை வெளியிட்டு, அப்படி ஒன்றுசேர்ந்து ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களெல்லாரும் ஏகமநஸ்கர்களாய் ப்ரவ்ருத்திக்கும் பக்ஷத்தில் ஸ்ரீ வைதிக ஸம்ப்ரதாயத்திற்கு ஆஸந்நமாயிருப்பதுபோலத் தோன்றும் விபத் நிவாரிதமாகு மென்பதையும், இப்பொழுது ஸ்ரீ வைதிக ஸித்தாந்தத்திற்கு விரோதிகளாக முளைத்திருக்கும் அநேக ஸபையார்களைக்குறித்து நாம் ஔதாஸீந்யத்தை வஹித்தால் மஹத்தான தீமை விளையு மென்பதையும், ஏற்கெனவே புமாந்களிடம் மாத்திரமின்றிக்கே ஸ்த்ரிகளிடத்திற்கூட அவர்களுடைய ப்ரயத்நத்தால் மிக அபதப்ரவ்ருத்தி உண்டாகி யிருக்கின்றது என்பதையும் நன்ருக எடுத்து விவரித்தார். பிறகு, “வேதாந்த தீபிகை” என்னும் பத்ரிகை விஷயமாக அதன் ப்ரவர்த்தகர்களுக்குக் கிடைக்கும் ஸஹாயம் போதாததாக இருக்கின்றது என்றும், அதை ஆஸ்திகரெல்லாரும் உபகரித்தால் ஸம்ப்ரதாயத்திற்கு மஹத்தான ஶ்ரேயஸ் ஸம்பவிக்கு மென்றும் சொல்லிவிட்டு, கடைசியாக ஸ்ரீ மடாதிபதிகளும் கோயிலதிகாரிகளும் ஸம்

ப்ரதாய அபிவ்ருத்தி ஸம்பத்தமாகச் செய்யவேண்டிய சில அம்ஸங்களைப் பற்றிப் பரக்கப்பேசி தமது உபந்யாஸத்தை உபஸம்ஹரித்தார்.

அது முடிந்தவுடன், ஸபாத்யக்ஷர் ஸ்ரீ. உப. டி. ராஜகோபாலாசார்யர், ஸபையின் நோக்கங்களைப்பற்றி ஓர் உபந்யாஸம் செய்ய ஆரம்பித்து, முதலில் ஸ்ரீ அழகியசிங்கர் இந்த ஸபையைக் குறித்து எவ்வித பாராங்முக்யத்தையும் வஹிக்காமல் அதிமாத்ரம் க்ருபையுடன் அபிமுகராக எழுந்தருளியிருக்கிறாரென்றும், அநேக வர்ஷங்களாக ஸபையார் விஜ்ஞாபநம் செய்துகொண்ட விஷயங்களாகிற ஸ்ரீ அஹோபிலம் முதலிய திவ்ய ஸந்நிதிகளுடைய ஜீர்ணோத்தாரணம், ஸ்ரீ ஸந்நிதிக்குச் சொந்தமான ஜங்கம ஸ்தாவர சொத்துக்களின் ஸமீசீந பரிபாலநம், இவைமுதலிய அம்ஸங்களில் ஸ்ரீ அழகிய சிங்கர் மிக்க ஶ்ரத்தையைச் செலுத்தி, ஸ்ரீ ஸந்நிதியை உத்தரோத்தரம் அபிவ்ருத்தமாகச் செய்வதில் பூர்ணோத்ஸாஹத்துடன் கூடியிருக்கிறாரென்றும், இப்படி ஸ்ரீ அழகியசிங்கர் க்ருபையுடன் கடாக்ஷிப்பதுபற்றி ஶிஷ்யர்கள் அனைவரும் அவரிடம் க்ருதஜ்ஞராக இருக்கவேண்டுமென்றும் விஜ்ஞாபநம் செய்துகொண்டு, பிறகு இந்த ஸபையை ஸமஸ்த ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களும் சேரக்கூடியதான ஒரு பொது ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸமாஜமாக விஸ்தரிக்கவேண்டுமென்றும், ஒரே வைதிக மதத்தை ஆஶ்ரயித்திருக்கும் நமக்குள் பரஸ்பரமிருக்கும் ஸ்பர்த்தையையும் கலஹத்தையும் நாம் மறந்து, நம்மால் இயன்றவளவு ஒருவருக்கொருவர் ஸௌஹார்த்தத்தையும் ஐகமத்யத்தையும் தேடவேண்டுமென்றும், அப்படித் தேடுவதுதான் நம்முடைய வைதிகமதத்திற்கு லக்ஷணமாக இருப்பதுடன் நமக்கு ஆத்யந்திக ஶ்ரேயஸ் ஸாதநமாகவும் இருக்குமென்றும், அங்கு எழுந்தருளியிருந்த எல்லாருடைய புத்தியிலும் பதியும்படி விஶதமாக விவரித்தார்.

பிறகு, பின்வருமாறு சில தீர்மானங்கள் செய்யப்பட்டன:—

(1) ஸ்ரீ அஹோபில மடத்துச் ஶிஷ்ய ஸபையின் ஆதரணையிற் சேர்ந்திருக்கும் இந்த ஸ்ரீ வைஷ்ணவ மஹாஸங்கத்தினரனைவரும், இந்தத் தேஶத்துச் சக்ரவர்த்தியினிடம் தமக்குள்ள த்ருடமும் பூர்ணமுமான ராஜ விஶ்வாஸத்தை ஸவிநயம் ஆவிஷ்கரிப்பதுடன், ப்ரிட்டிஷ் ராஜாங்கத்தால் இந்தத் தேஶத்திற்குக் கிடைத்திருக்கும் பலவித நன்மைகளை உணர்ந்தவர்களாய், இப்பொழுது நடந்து வரும் ஐரோப்பா கண்டத்திய மஹா யுத்தத்தில் தமது ராஜாங்கத்தார் ஶீக்ரம் ஜயமடையவேண்டுமென்றும், அப்படி ஜயமடைவதற்கு அபேக்ஷிதமான ஸஹாயத்தைத் தம்மால் இயன்ற வரையிற் செய்யத் தாம் உத்ஸாஹ ஸம்பந்நர்களாக இருக்கிறார்களென்றும் ஸவிநயம் ப்ரிட்டிஷ் கவர்ண்மெண்டாரிடம் விஜ்ஞாபநம் செய்துகொள்ளுகிறார்கள்.

[இந்தத் தீர்மாநம் அக்ராஸநாதிபதியினால் ஸதஸ்யர்களுக்கு விஜ்ஞாபநம் செய்துகொள்ளப்பட்டு, ஸதஸ்யரெல்லாராலும் ஸோத்ஸாஹம் ஆமோதிக்கப்பட்டது.]

2. இந்த ஸ்ரீ வைஷ்ணவ மஹாஸங்கத்தினரனைவரும், ஜாயிண்ட் ஸ்டாக் கம்பெனிகளுக்கு அஸிஸ்டெண்ட் ரிஜிஸ்ட்ராராகவும், இந்த ஸபையின் உப ஸபாத்யக்ஷர்களுள் ஒருவராகவும் இருந்து இப்பொழுது காலம் சென்ற ஸ்ரீ. உப. வி. ராகவாசார்யர் விஷயமாக அதிமாத்ரம் துஃகாக்ராந்தர்களாக இருப்பதுடன், அந்த மஹாந் இந்த ஸபை விஷயமாக வைத்திருந்த ஆஸ்தையையும், அதற்காகப் பட்டிருக்கும் பரிஶ்ரமத்தையும், மஹத்தான உபகார ஸ்ம்ருதியுடன் ஒருபொழுதும் மறவாமல் ஸதா ஆதரித்து வருகிறார்கள். [இதுவும் அக்ராஸநாதிபதியினால் விஜ்ஞாபிக்கப்படவே, எல்லாரும் எழுந்து அதை ஆமோதித்தார்கள்.]

3. இந்த ஸ்ரீ வைஷ்ணவ மஹாஸங்கத்தினரனைவரும், ஸ்ரீ அஹோபில மடத்தின் ஆஸ்தாநத்தில் இப்பொழுது எழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீ அழகிய சிங்கர் விஷயமாகப் பூர்ண ப்ரதிபத்தியுள்ளவர்களாக இருக்கிறார்களென்றும், இப்பொழுது ஸ்ரீ லக்ஷ்மீந்ருஸிஹ்மன் யாத்ரோத்ஸவம் கண்டருளும் விஷயமும், க்ரந்த காலக்ஷேபாதிகள் குறைவற நடந்துவரும் விஷயமும் எல்லாருக்கும் மிக்க ஆநந்தத்தை ஜநிப்பிக்கின்றனவென்றும், இதுபோலவே பல்லாண்டு பல்லாண்டாக ஸ்ரீ அழகியசிங்கர் எழுந்தருளியிருந்து ஸமஸ்த சேதநவர்க்கத்திற்கும் ஆத்யந்திக ஶ்ரேயஸ்ஸை ஸாதித்துக்கொடுப்பர் என்னும் விஶ்வாஸம் பூர்ணமாக எல்லாருடைய மநஸ்ஸிலும் இருக்கின்றதென்றும், பக்தி புரஸ்ஸரமாக ஸ்ரீ அழகியசிங்கர் ஸந்நிதியில் விஜ்ஞாபித்துக்கொள்ளுகிறார்கள். [இதுவும் எல்லாராலும் ஆமோதிக்கப்பட்டது.]

4. ஸங்கத்தின் இரண்டாவது திநத்தின் ப்ராதஃகாலத்தில் ஆலோசிக்கப்படும் ஸபா ஸம்பந்த விதிகளைப் பூர்வம் பரிஶீலநம் செய்யும் பொருட்டுப் பின் குறிக்கப்படும் ஸ்வாமிகளெல்லாரும், ஒரு கமிடியாகச் சேர்ந்து முதல் திநம் ராத்திரியிலேயே அவைகளைப்பற்றிச் சர்ச்சை செய்து, மறுநாள் அவற்றின் விஷயமான அவர்களுடைய அபிப்ராயத்தை நியமிக்கவேண்டுமென்று இந்த ஸங்கம் ப்ரார்த்திக்கின்றது :—

1. ஸ்ரீ. உப. திவான் பஹதூர், டி. டி. ரங்காசார்யர்.
2. ,, ராவ் பஹதூர், எஸ். ராமஸ்வாமி ஐயங்கார்.
3. ,, டி. ராஜகோபாலாசார்யர்.
4. ,, எஸ். வாஸுதேவாசார்யர்.
5. ,, ஸி. ராஜகோபாலாசார்யர்.
6. ,, ஈ. ராகவாசார்யர்.
7. ,, டி. பி. ஸ்ரீநிவாஸாசார்யர்.
8. ,, டி. நரஸிம்ம ஐயங்கார்.
9. ,, புத்தங்கோட்டகம் - ஸ்ரீநிவாஸாசார்யர்.
10. ,, குமார சக்ரவர்த்தி ஐயங்கார்.
11. ,, டி. இ. ராமாநுஜாசார்யர்.
12. ,, கே. எஸ். கிருஷ்ண ஐயங்கார்.

13. „ திருப்பதி ஜகந்நாதாசார்யர்.
14. „ டி. அநந்தாசார்யர்.
15. „ ஏ. கோவிந்தாசார்யர்.
16. „ வி. வ. ஸ்ரீநிவாஸ ஐயங்கார்.

[இதுவும் எல்லாராலும் ஆமோதிக்கப்பட்டது]. பிறகு, அன்றைய மத்யாஹ்ந ஸங்கம் கிஞ்சித் விஸ்ரமார்த்தம் கலைந்தது.

மறுபடியும் பகல் 3 - 30 - மணிக்கு ஸங்கம் உபக்ரமித்தது. ஸ்ரீ. உப. கபிஸ்தலம் தேஸிகாசார்யருடைய திருமேனி கொஞ்சம் அஸ்வஸ்தமாக இருந்தபடியால், அவர் ஸங்கத்திற்கு எழுந்தருளவில்லை. அதற்குப் பதிலாக ஸ்ரீ. உப. புத்தங்கோட்டகம் ஸ்ரீநிவாசாஸார்யர், 'கர்மாநுஷ்டாநம்' என்னும் விஷயத்தைப்பற்றி உபந்யஸித்தார். அநேகப்ரமாணங்களைக்கொண்டு நித்ய நைமித்திகளுபகர்மங்களெல்லாம் ஸர்வ ப்ரகாரத்தாலும் அநுஷ்டிக்கவேண்டியவையென்றும், முக்கிய கல்பரீதியாக அவைகளை இக்காளில் அநுஷ்டிப்பது துஸ்ஸாத்யமானல் அஸக்தர்களுக்கு விஹிதமாயுள்ள கௌண கல்பரீதியாகவாவது அவைகளை எல்லாரும் அநுஷ்டிக்கவேண்டுமென்றும், ஏதாவது ஒரு காரணத்தினுல் அவைகளுக்கு லோபம் ஸம்பவிக்கும் பக்ஷத்தில், அது ஜகத்தின் க்ஷேமத்தின் பொருட்டே யாகுமென்றும், ஆகையால் இந்த ஸங்கத்தில் ஸந்நிஹிதர்களாக இருக்கும் ஸ்வாமிகளெல்லாரும் தாம் யதாஸக்தி கர்மங்களை அநுஷ்டிப்பதுடன் தம்மால் இயன்றமட்டும் மற்றவர்களையும் அநுஷ்டிக்கும்படி செய்ய முயலவேண்டுமென்றும் ப்ரமாண புரஸ்ஸரமாக உபபாதித்தார். பிறகு மைஸூரிலிருந்து இந்த ஸங்கத்தை உத்தேஸித்தே ஸர்வ ஸ்ரமங்களையும் அநாதரித்து மிக்க ஆஸ்தையுடன் எழுந்தருளியிருந்த ஸ்ரீ. உப. எ. கோவிந்தாசார்யர், "ஸ்ரீ வைஷ்ணவ மதத்தின் ஸ்திதி" என்னும் விஷயத்தைப்பற்றி அத்யாத்புதமான ஓர் உபந்யாஸத்தைச் செய்தார். பூர்வ காலங்களில் இந்த ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸித்தாந்தத்திற்கு இருந்த ஸ்திதியையும், வர்த்தமாந காலத்தில் அதற்கு இருக்கும் ஸ்திதியையும், பவிஷ்யத் காலத்தில் அதற்கு ஸம்பவிக்கப்போகும் ஸ்திதியையும் பற்றி அநேக ப்ரமாணங்களைக்கொண்டு எல்லாரும் ரஞ்ஜிக்கும்படியாகவும், எல்லாரும் ஒத்துக் கொள்ளும்படியாகவும் சற்றேறக்குறைய இரண்டு முஹூர்த்தகாலம் விஸ்தாரமாக ப்ரஸ்தாவித்தார். ஸ்ரீமந்நாராயணனே பரமமான தைவமென்றும், அவனுடைய அவதார சேஷ்டிதங்களே அநாதிகாலங்களாக எல்லாராலும் கொண்டாடப்படுகின்றன வென்றும், இந்த ஸ்ரீ வைஷ்ணவமதம் ஜகத்முழுவதும் வ்யாபித்து எல்லாருக்கும் பூர்ணமான ஸ்ரேயஸ்ஸை ஸாதித்துக்கொடுக்கப்போகின்றது என்றும் உபபாதநம் செய்து, அப்படிப்பட்ட ஸ்ரீ வைஷ்ணவ மதத்தை, நாம், நமக்குள்ளிருக்கும் பரஸ்பர ஸ்பர்த்தையினுல் பிறருக்குப் பரிஹாஸாஸ்பத மாகும்படி செய்வது ஸரியல்ல வென்றும், ஸகல வைஷம்யங்களையும் மறந்து ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களாகிய நாமெல்லாரும் ஒன்றுசேர்ந்து ஜகத்தின் ஸ்ரேயஸ்ஸை ஸம்பாதிக்க ப்ரயத்நப்பட வேண்டு மென்றும் பல

விதமாக எடுத்துக் காண்பித்தார். அதற்குள் ஸூர்யாஸ்தமயமாகவே ஸங்கம் கலைந்தது.

அன்றிரவு, ததீயாராதநாநந்தரம், புதிய விதிகளைப் பரிசீலநம் செய்யும் பொருட்டு அன்று காலையில் நியமிக்கப்பட்ட கமிடியார், ஸ்ரீ மடத்தில், அக்ராஸநாதிபதி தங்கியிருந்த ஓரிடத்தில் சேர்ந்தார்கள். ஸபையின் நோக்கங்களைக் கிஞ்சித் விஸ்தரிப்பதைப் பற்றியும், ததநுகுணமாக ஸபையின் பெயரை மாற்றுவதைப் பற்றியும் பூர்ண சர்ச்சை நடந்தது. முடிவில் இரண்டொருவர் நீங்கலாக மற்றை எல்லாரும், விஸ்தரிப்பது உசித மென்றும், பெயரையும் அந்த விஸ்தாரத்துக்குத் தக்கபடி மாற்றுவது ஸரியென்றும் அபிப்ராயப்பட்டு, அந்தப்படி மறுநாள் காலையில் மஹாஸங்கத்தில் விஜ்ஞாபநம் செய்துகொள்ளுகிறதென்று தீர்மானித்தார்கள்.

மறுநாள் காலையில் 9-மணிக்கு, மஹாஸங்கம் சேர்ந்தது. அக்ராஸநாதிபதி பூர்வதிநத்தில் கமிடியார் செய்த நிர்ணயத்தை ஸதஸ்ஸுக்கு விஜ்ஞாபநம் செய்துகொண்டு, அதைப்பற்றி ஸங்கத்தின் அபிப்ராயம் எப்படி என்பதைத் தெரிவிக்கும்படி ஸதஸ்பர்களை ப்ரார்த்தித்தார். ஸ்ரீ. உப. திவான் பஹதூர் டி. டி. ரங்காசார்யர், டி. ராஜகோபாலாசார்யர், ஏ. கோவிந்தாசார்யர் முதலிய அநேகர் அந்த நிர்ணயத்தைப் பலவாறாக ஆமோதிக்க, ஸ்ரீ. உப. திருக்கள்ளம் ஸ்ரீநிவாஸராகவாசார்யர் என்னும் ஒரு ஸ்வாமி அதைப்பற்றி ஆக்ஷேபித்து, ஸ்ரீ அஹோபிலமடத்துச் சிஷ்ய ஸபையால் உத்தேசிக்கப்பட்ட மநோரதங்கள் இன்னும் பூர்த்தியாகாமலிருக்க, ஸபையை விஸ்தரிப்பதைப்பற்றி இப்பொழுது ஆலோசிப்பது அவஸர ப்ராப்தமன்று என்று சொல்லி அதைத் தடுத்தார். அப்பொழுது, இதைப்பற்றி தீர்க்காலோசனை செய்தவர்களுள் சிலர், ஸ்ரீ அஹோபில மடத்துச் சிஷ்ய ஸபையின் முக்கிய நோக்கமாகிற ஸ்ரீ வைதிக ஸித்தாந்தாபிவ்ருத்தியை ஸாதித்துக் கொள்வதில் ஸ்ரீ ஸந்நிதி சிஷ்யர்களிடமிருந்து இப்பொழுது கிடைக்கும் ஸஹாயம் போதாமல் இருக்கின்றதென்றும், இப்பொழுது உத்தேசிக்கிறபடி ஸபையை விஸ்தரித்தால் அந்த மநோரதத்தை நன்றாக ஸாதித்துக்கொள்ள அவகாசம் அதிகமாக ஸம்பவிக்கின்றதென்றும், ஸ்ரீ மடத்தின் அபிவ்ருத்தியைத் தேடுவது முதலிய மற்றை நோக்கங்களை ஆத்யந்திகமாக த்யஜித்து விடாமல் அவைகளுக்கு அநுகுணமாக ஒரு உள்பிரிவு இந்தப் புதிய விதிகளில் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றதென்றும், இப்பொழுது தென்கலை - வடகலை யென்றும், மடம் - முநித்ரயமென்றும், அத்யாபகம் - வேதபாராயண மென்றும் நாம் பரஸ்பரம் ஸ்பர்த்தை செய்துகொண்டிருப்பதுபோல, ஸதா ஸ்பர்த்தை செய்துகொண்டு, நமது ஸித்தாந்த விஷயத்தில் அத்யந்தம் அநபிஜ்ஞர்களாக இருக்குமவர்களிடம் போய், நாம் நமது விவாத விஷயார்த்தம் காத்து நிற்பது அத்வ பரிஹாஸாஸ்பதமாக இருக்கிறபடியால், அந்த ஸ்பர்த்தையை விட்டு ஸகல ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களும் ஒன்று சேர்ந்து ஸித்தாந்தாபிவ்ருத்தியைத் தேடுவதுதான் பக

வர் முகோல்லாஸகரமாக இருக்குமென்றும் எடுத்து உரைக்க, அந்த ஆக்ஷேபத்தை ஆமோதித்தவர்களுள் அநேகர் த்ருப்தரானார்கள். திருக்கள்ளம் ஸ்வாமி மாத்ரம் த்ருப்தியடையாமல், தமக்கு இதைப்பற்றி சொல்லிக்கொள்ளவேண்டிய அம்ஸம் பஹுவாக இருக்கின்றதென்றும், அவைகள் பத்ரிகையில் எழுதி ப்ரசுரம் செய்யப்படுமென்றும் சொல்லிவிட்டு உட்கார்ந்தார். பிறகு, இது விஷயமாக ஸதஸ்யர்களின் நிர்ணயம் தெரியவேண்டுமென்று அக்ராஸநாதிபதி ஸதஸ்யர்களை ப்ரார்த்திக்க, திருக்கள்ளம் ஸ்வாமி ஒருவர் நீங்கலாக மற்றை எல்லாரும் கமிடியாருடைய நிர்ணயத்தை ஆமோதித்தார்கள். அதன்படி விதிகளில் நோக்கங்களை விஸ்தரித்து, ஸபையின் பெயரையும் "ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸித்தாந்த ஸபை" என்று மாற்றி, அதற்குத் தகுந்தபடி மற்றை விதிகளும் ஏற்படுத்தப்பட்டன. இதனுடன் பூர்வாஹ்ந ஸங்கம் முடிந்தது.

மறுபடியும் மத்யாஹ்நம் 2-மணிக்கு ஸதஸ் உபக்ரமித்தவுடன் பின்வருமாறு புதிய வருஷத்திற்கு ஸபையின் நிர்வாஹக ஸங்கத்தினர் நியமிக்கப்பட்டார்கள் :—

ஸபாத்யக்ஷர் : ஸ்ரீ. உப. திவான் பஹதூர் டி. டி. ரங்காசார்யர்.
தத்ப்ரதிநிதிகள் : ,, ராவ் பஹதூர் எஸ். ராமஸ்வாமி ஐயங்கார்.
,, டி. ராஜகோபாலாசார்யர்.
கார்யதர்ஸியும் கோஸாதிகாரியும் } : ,, எஸ். வாஸுதேவாசார்யர்.
கார்யதர்ஸிமட்டில் : ,, டி. கோதண்டராம ஐயங்கார்.
மற்றை அங்கத்தினர் : ஸ்ரீ. உப. ஸி. ராஜகோபாலாசார்யர்.
,, டி. நரஸிம்ம ஐயங்கார்.
,, வி. ஸ்ரீநிவாஸ ஐயங்கார்.
,, டி. அநந்தாசார்யர்.
,, எஸ். ராஜகோபாலாசார்யர்.
,, குமார சக்ரவர்த்தி ஐயங்கார்.
,, பிரொதத்தூர் ஸுந்தராசார்யர்.
,, எஸ். கிருஷ்ண ஐயங்கார்.
,, டி. பி. ஸ்ரீநிவாஸாசார்யர்.
,, ஆர். நரஸிம்ம ஐயங்கார்
,, குளத்தூர் ராகவாசார்யர்.

புதிய விதிகளில் கண்டிருக்கும் ஸங்க்யைக்கு அதிகப்படாமல், மற்றை அங்கத்தினர்களை நியமித்துக்கொள்ள இந்தக் கமிடியாருக்கு அதிகாரமும் கொடுக்கப்பட்டது.

பிறகு ஸ்ரீ. உப. எஸ். வாஸுதேவாசார்யர் "ஸாஸ்த்ர வஸ்யதை" என்னும் விஷயத்தைப் பற்றி உபந்யாஸம் செய்தார். பாஸ்சாத்ய வித்

பையை அப்யஸித்து, ஐஹிக போகங்களையே பரமபுருஷார்த்தமாகப் பாவித்து வரும் சில ப்ரபுக்களால் இக்காலத்தில் நமது ஶ்ருதி முதலிய ஶாஸ்த்ரங்களின் பேரில் ஆரோபிக்கப்படும் அப்ராமாண்ய ஶங்கையை ஸர்வ ஸம்மதங்களான அநேக ப்ரமாணங்களைக் கொண்டு நிராகரித்து, ஶ்ருதி ஸ்ம்ருதி முதலியவைகளில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறபடி, நமது வர்ணாஶ்ரம தர்மங்களை நாம் யதாஶக்தி லோபமின்றிக்கு அநுஷ்டித்து வந்தால், அவ்வநுஷ்டாநம் ஐஹிகத்திலும் ஆமுஷ்மிகத்திலும் நமக்கு ஸர்வவித ஶ்ரேயஸ்ஸையும் ஸாதித்துக் கொடுக்குமென்றும், அஶக்தியினலாவது வேறுவித நிர்பந்தங்களினலாவது அந்தத் தர்மங்கள் ஶாஸ்த்ரோக்தமாக நம்மால் அநுஷ்டிக்கக் கூடாவிட்டால், ஶாஸ்த்ரங்களில் அத்யந்தம் அவஶ்யமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கும் ஸ்நாநம் ஸந்த்யோபாஸநம் முதலிய கர்மங்களைக் காலங்களில் ஶ்ரத்தையுடன் அநுஷ்டித்தும், மஹாபாதகங்களான அஸத்ய வசநம் பரத்ரவ்யாபஹாரம் முதலிய பாபங்களை நிவ்ருத்தித்தும், தர்மங்களைப் பூர்ணமாக அநுஷ்டிப்பதில் இருக்கும் அஶக்தியைப்பற்றி ஹார்த்தமாக அநுதபித்தும், நாம் வர்த்தித்து வந்தால், ஸ்ரீ பகவாந், நமது குறைவுகளைப் பூர்த்திசெய்துகொண்டு, நம்மை க்ருபையுடன் அநுக்ரஹிப்பனென்றும் சொல்லி உபந்யாஸத்தை நிகமநம் செய்தார். அது முடிந்தவுடன் ஸ்ரீ. உப. ராயம்பேட்டை க்ருஷ்ணமாசார்யர், ஸ்ரீநிகமாந்த மஹாதேஶிகனல் அநுக்ரஹிக்கப்பட்ட "ஸங்கல்ப ஸூர்யோதயம்" என்னும் நாடகத்தைப்பற்றி உபந்யஸிக்க ஆரம்பித்து, பூர்வாங்கமாக, சில மிதஜ்ஞர்களால் ஸ்ரீதேஶிகனுடைய திவ்யஸூக்திகளின் ஶய்யையின் பேரில் ஆரோபிக்கப்படும் காடிந்யாதி தோஷங்களுக்கு எவ்வித அவகாஶமும் இல்லை யென்றும், ப்ரத்யுத 'யாதவாப்யுதம்' 'ஹம்ஸ ஸந்தேஶம்' முதலிய காவ்யங்களைப் பரிஶீலநம் செய்து பார்க்குமளவில், ஸ்ரீ தேஶிகன் ஸாரள்யத்திலும் ஸரஸதையிலும் காளிதாஸனை அதிஶயித்திருக்கிறரென்றும் அநேக நிதர்ஶநங்களால் நிரூபித்துவிட்டு, பிறகு க்ருஷ்ணமிஶ்ரனல் இயற்றப்பட்டுள்ள 'பூர்ண சந்த்ரோதயம்' என்னும் நாடகத்தையும் 'ஸங்கல்ப ஸூர்யோதயம்' என்னும் ப்ரக்ருதநாடகத்தையும் விஸ்தாரமாகப் பரிஶோதித்து, அவைகளுக்குள் இருக்கும் தாரதம்யத்தை அதிகமான சமத்காரத்துடன் எடுத்து விவரித்தார். கவிஹ்ருதயத்தை நன்ருக அறியக்கூடிய திறமையையுள்ள இந்த வித்வாந் செய்த உபந்யாஸத்தை ஸம்ஸ்க்ருத பாஷா ஜ்ஞாநத்தையுடைய ஸதஸ்யர்களெல்லாரும் நிரம்பவும் ஶ்லாகித்தார்கள். அதற்குப் பிறகு அங்கு எழுந்தருளியிருந்த ஒரு வித்வாந் இந்த ஸதஸ்ஸில் தாம் ஒரு விஷயத்தைப்பற்றி விஜ்ஞாபநம் செய்துகொள்ள வேணுமென்னும் ஆஸ்தை தமக்கு இருப்பதாகவும், அதற்கு அநுமதி வேண்டுமென்றும் அக்ராஸநாதிபதியைக் கேட்டுக்கொண்டதன் பேரில், அக்ராஸநாதிபதியும் அதற்கு இணங்கி அப்யுபகமம் செய்ய, அந்த ஸ்வாமி, ஸ்ரீராமனுடைய ப்ரஸித்தமான ஏக பார்யா வ்ரதத்தைப்பற்றி ஓர் உபந்யாஸம் செய்தார். ததநந்தரம், மைஸூர் ஸ்ரீ. ஏ. கோவிந்தாசார்யர், அப்பொழுது கிடைத்த சிறிது அவகாஶத்தை அவ

லம்பித்து, ஸ்ரீ வைஷ்ணவ மதத்தின் ப்ரௌடிமையையும், அப்படிப்பட்ட அதிகம்பீரமான மதத்தை இப்பொழுது இருக்கும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் அஜ்ஞதையால் பரஸ்பரம் கலகம் செய்துகொண்டு வீணில் கெடுப்பதையும் பார்த்து, மிகஸோகித்து, 'ஜகத்தில் மற்றவர்களெல்லாரும் ஐகமத்யத்தை அடைந்து நன்றாக வாழும் ஸ்திதியைத் தேடும் காலத்தில், ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்கள் மாத்திரம் ஏன் வீணில் நஶிக்கவேணும்?' என்று நிரம்பவும் கதறி வருத்தப்பட்டார். பிறகு அன்றைய ஸங்கம் கலைந்தது.

அன்றிரவு 9 - மணிக்குமேல், அந்தக் கொலுமண்டபத்திலேயே ஸ்ரீ. உப. எம். கெ. தாதாசார்யர், 'பாஞ்சாலீ மாந ஸம்ரக்ஷணம்' என்னும் கதையை அத்யத்புதமாகவும் எல்லாரும் கேட்டு அதிமாத்ரம் ஆநந்திக்கும்படியாகவும் சொல்லி, ஒரு யாம காலத்தை ஒரு முஹூர்த்தம்போல நயிப்பித்தார். அவருடைய ஸம்ஸ்க்ருத ஜ்ஞாநத்தையும் ஞாநத்தின் ஸ்வாதுத்வத்தையும் கதா ஸந்தர்ப்பங்களைச் சேர்ப்பதில் அவருடைய நைஸர்க்கிகமான கௌஶலத்தையும் எல்லாரும் மிக ஶ்லாகித்தார்கள்.

மறுதிநம் காலை 9 - மணிக்கு மறுபடியும் ஸங்கம் சேர்ந்தது. ஸ்ரீ. உப. கபிஸ்தலம் ரங்காசார்யர், ஏற்கெனவே நியமித்திருந்தபடி தமது உபந்யாஸத்தை ஒருவ்யாஸரூபமாக எழுதி, அதை ஸதஸ்ஸில் படிக்கும்படித் தமது ஶிஷ்யர்களில் ஒருவரை அனுப்பியிருந்தார். "முமுக்ஷுவுக்கு குருபாஸநம் அவஶ்யம்" என்பது அந்த உபந்யாஸத்தின் விஷயம். அதில் வெளிப்படுத்தப்பட்டிருந்த அவருடைய ஜ்ஞாந பாகமும் விஷயத்தின் உபபாதந ரீதியும், வாக்ய பங்க்திகளின் ப்ரவாஹமும் அங்யாத்ருஶமாகவே இருந்தன. அதற்குப் பிறகு ஸ்ரீ. உப. திருப்பதி ஜகந்நாதாசாரியர் கர்மத்தைப்பற்றிய நமது வித்தார்தத்தின் விஷயமாக அநேக லௌகிக யுக்திகளையும் ப்ரமாணங்களையும் கொண்டு ஸங்க்ரஹமாகவே ஒரு உபந்யாஸத்தைச் செய்தார்.

மத்யாஹ்நம் 2 - மணிக்கு மறுபடியும் ஸங்கம் சேர்ந்தபொழுது, ஸ்ரீ. உப. இஞ்சிமேடு ரங்கநாதாசார்யர், ஸ்ரீ பாஷ்யகாரர் வைபவத்தைப் பற்றி அதி விஸ்தாரமாகவும், அதைக்கேட்குமவர்க்கெல்லாம் ஸ்ரீ பாஷ்யகாரரிடத்தில் விஶேஷித்த பக்தி உண்டாகும்படியாகவும், அத்யாஶ்சர்யமானதோர் ஆதராதிஶயத்துடன் ஒரு உபந்யாஸம் செய்தார். அந்த வைபவத்தைப்பற்றி அவர் ப்ரஸங்கிக்கும்பொழுது, அவரிடத்தில் காணப்பட்ட ஓர் ஆர்ஜவமும் ஹார்த்தமான ஶ்ரத்தையுமே அதிவ ஆகர்ஷகமாக இருந்தது. அதற்குப் பிறகு ஸ்ரீ உப. புத்தங்கோட்டகம் ஸ்ரீ நிவாஸாசார்யர் "வைதிக

மதங்களின் ஐகரஸ்யம்” என்னும் விஷயத்தை எடுத்துக்கொண்டு ஸ்ரீஶங்கராசார்யராற் செய்யப்பட்டுள்ள ஸூத்ர பாஷ்யத்திலும் கீதா பாஷ்யத்திலும் ஜீவாத்ம பரமாத்ம பேதப்ரதி பாதகங்களான அநேக வாக்யங்களை ஆதாரமாக அவலம்பித்து, ஸ்ரீ ஶங்கராசார்யருக்கு அப்படிப்பட்ட பேதத்திலேயே தாத்பர்யமென்றும், ஸ்தலாந்தரங்களில் ஐக்யத்தைச் சொல்லும் வாதங்கள் காணப்பட்டால், அவை அதிவாதங்களாகவே இருக்கவேண்டுமென்றும் ப்ரஸங்கம் செய்தார். அது முடிந்தவுடன் ஸ்ரீ. உப. நாச்சியார் கோவில் க்ருஷ்ணமாசார்யர் “ஸ்ரீ வேதாந்த தேஶிக வைபவம்” என்னும் விஷயத்தைப்பற்றி உபந்யாஸம் செய்தார். அவகாஶம் மிதமாக ஸம்பவித்து விட்டபடியால், அந்த ஸ்வாமியின் திவ்ய ஸூக்திகளுடைய ஸ்வாரஸ்யத்தை ஸதஸ்யர்கள் பூர்ணமாக அநுபவிக்கக் கூடாமல் போய்விட்டது. ப்ரஸங்கங்களெல்லாம் இந்த மாதிரி த்ருப்திகரமாக முடிந்தவுடன், ஸ்ரீ. உப. அஷ்டாவதாநம் லக்ஷ்மீகுமார தாதாசார்யர் என்னும் திருவெவ்வுளூர் நிவாஸியான ஒரு ஸ்வாமீ, மூன்று நாளாக அவ்விடத்தில் நடந்த ஸதஸ்ஸைப் பற்றியும், உபந்யாஸங்களைப் பற்றியும் பஹுவாக ஶ்லாகித்து, ‘எல்லாருக்கும் ஹ்ருதயங்கமங்களாக இருக்கும் ஸ்ரீ ஸபையின் மநோரதங்களை ஸ்ரீ வீரராகவன் கடாக்ஷித்துப் பூர்த்திசெய்து வைக்கவேண்டும் என்பது ஸ்ரீ திருவெவ்வுளூர் நிவாஸிகளான ஆஸ்திகர்களுடைய ப்ரார்த்தனை’ என்று விஜ்ஞாபநம் செய்துகொண்டார். ‘ஸபையை விஸ்த்ருதமாகச் செய்தது சிலருக்கு அநபிமதமாக இருக்குமோ?’ என்று சிலர் மநஸ்ஸில் ஜநித்த ஒரு அதிஶங்கையை, இந்த ஸ்வாமியின் ஆமோதநம் நிவ்ருத்திசெய்தது.

பிறகு, அக்ராஸநாதிபதி, இன்னும் அநேக வித்வாங்கள் அநேக விஷயங்களைப்பற்றி உபந்யஸிக்க ஆஸ்தாளுக்களாக இருக்கிறுர்களென்று தனக்குத் தெரியவந்ததென்றும், அப்படி அவர்களை அங்கீகரிக்கும் விஷயத்தில் தமக்குப் பூர்ணமான அபிப்ராயம் இருக்கையிலும் அவகாஶம் இல்லாததால் அவர்களுடைய உபந்யாஸங்களைக் கேட்டு ஆநந்திக்கப்ராப்தி இல்லாமல் போய்விட்டதென்றும் ஶோகித்து, அந்த மூன்று திநங்களிலும் அத்யாஹ்லாதகரமாக ப்ரஸங்கங்களைச் செய்த வித்வாங்கள் விஷயத்திலும், அதிதிகளாக வந்திருந்த விதேஶீயர்களுக்குத் தமது தேஹ ஶ்ரமத்தையும் அர்த்த வ்யயத்தையும் கிஞ்சித்தேனும் பாராட்டாமல் பூர்ண ஆதித்யம் செய்து வைத்த ஸ்ரீ. உப. ஈக்காடு ராகவாசார்யர், டி. பி. ஸ்ரீநிவாஸாசார்யர், அஷ்டாவதாநம் லக்ஷ்மீகுமார தாதாசார்யர், டி. வி. வேதாந்தாசார்யர் முதலிய ஸ்ரீ திருவெவ்வுளூர் நிவாஸிகளான ஸ்வாமிகள் விஷயத்திலும், ஸப்யர்க

ளுக்கு ஜநித்திருக்கும் க்ருதஜ்ஞதையைப் பலவாருக வெளியிட்டு மஹாஸங்கத்தைப் பூர்த்திசெய்தார்.

பிறகு, ஸ்ரீ. உப. திவான் பஹதூர் டி. டி. ரங்காசார்யர், இந்த 5-வர்ஷ காலமாக ஸபாத்யக்ஷராக விருந்து, இப்பொழுது அந்த பரத்தை நிவ்ருத்தித்துக் கொண்டிருக்கும் ஸ்ரீ. உப. டி. ராஜகோபாலா சார்யருக்கும், அதே 5-வர்ஷ காலமாக கார்யதர்ஸியாக இருந்து, இப்பொழுது சில அஸக்திகளால் கொஞ்சம் விராமத்தை அபேக்ஷித்து நிவ்ருத்தித்திருக்கும் ஸ்ரீ. உப. வி. ராஜகோபாலாசார்யருக்கும், இந்த ஸப்யர்கள் அதிமாத்ரம் க்ருதஜ்ஞர்களாக விருக்கிருர்களென்றும், இந்த மூன்று திநங்களாக எல்லாருக்கும் ஸந்தோஷ முண்டாகும்படி அக்ராஸநாதிபதியாக இருந்து ஸதஸ்ஸின் கார்யங்களை நிர்விக்நமாகப் பாதுகாத்து ஸதஸ்ஸைப் பூர்த்திசெய்து வைத்த ஸ்ரீ. உப. ராவ் பஹதூர் ராமஸ்வாமி ஐயங்கார் செய்த மஹோபகாரத்தை ஸப்யர்களெல்லாரும் க்ருதஜ்ஞதையுடன் ஆதரிக்கிருர்களென்றும் விஜ்ஞாபித்துக் கொண்டார்.

பிறகு, இந்த ஸங்கத்தின் உபயோகத்திற்காக ஸ்ரீமடத்தையும் ஸ்ரீ வீரராகவன் ஸந்நிதியையும் க்ருபையாக ப்ரஸாதித்தருளின ஸ்ரீ அழகியசிங்கருக்கும், இம்மாதிரியான ஸதஸ்ஸை நிர்வஹிப்பதிலுள்ள பரிஸ்ரமம் முழுவதையும் தாங்களே ஏற்றுக்கொண்டு தங்களால் கூடியவரையில் ஸகலவித உபகாரத்தையும் செய்த ஸ்ரீ திருவெவ்வுளூர் ஸர்க்கார் அதிகாரிகளுக்கும், கோயில் அதிகாரிகளுக்கும், பாடஸாலா ஸம்பத்தர்களான உபாத்யாயமாணவகர்களுக்கும், இன்னும் மற்றவர்களுக்கும், ஸப்யர்களுடைய க்ருதஜ்ஞதை பூர்ணமாக ஆவிஷ்கரிக்கப்பட்ட பிறகு இந்த வர்ஷத்திய மஹாஸங்கம் கலைந்தது. அன்றிரவு, ஸ்ரீ வீரராகவன் மிக்க விபவத்துடன் அத்யாஸ்சர்யகரமாக உத்ஸவம் கண்டருளினுன்.

ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸித்தாந்த ஸபை.

(திருப்பதிப் பிரிவு.)

சென்னைப்பட்டணத்தைச் சேர்ந்த மயிலாப்பூரில் அதிஷ்டித்திருக்கும் ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸித்தாந்தஸபையை அநுஸரித்துத் திருப்பதியில் நாளது ஜனவரிமீ 26உ ஓர் பிரிவு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. அதற்காக அவ்விடத்திய ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ப்ராஹ்மணர்கள் யாவரும் ஸ்ரீ நம்மாழ்வார் ஸந்நிதியில் மாலை 6-மணிக்குக் கூட்டம் கூடினார்கள். ஷை ஸதஸ்ஸில்,

(1) ஸ்ரீ. விஸிஷ்டாத்வைத மதஸித்தாந்தங்களை அறிந்து அதை வ்ருத்தி செய்துவதும்,

(2) அந்த மதஸம்பந்தமான ப்ராசீந க்ரந்தங்களை ப்ரசுரப்படுத்துவதும்,

(3) ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களுக்குள் ஐகமத்யபாவமும் பரஸ்பர ப்ரீதியும் அத்வேஷமும் உண்டுபண்ணி அந்த மதஸ்தர்களில் இப்பொழுது வ்ருத்தி யடைந்திருக்கும் வ்யத்யாஸங்களையும் வைஷம்யங்களையும் நஸிக்கச்செய்வதும்,

(4) ஷை ஸபையின் பத்ரிகையாகிய "ஸ்ரீ வேதாந்ததீபிகை" யைப் பரவச்செய்வதற்காகக் கூடியவரையில் ப்ரோத்ஸாஹம் செய்வதும்,

இவை முதலானவைகள் இந்த உபஸபையின் உத்தேசங்களென்று இவ்விடத்திய ஸம்ஸ்க்ருத பாடஸாலை ப்ரதாந பண்டிதர் ஸ்ரீமான் கபிஸ்தலம் தேசிகாசாரியர், இவ்விடத்திய டிஸ்ட்ரிக்ட் முன்ஸிப் ஸ்ரீமாந் தட்டை அநந்தாசாரியர் அவர்கள் பீ-எ., பி-யல். (வக்கீல்), ஸ்ரீமாந் மலையாங்குளம் ஜகந்நாதாசாரியர், (வக்கீல்) இவர்கள் அந்த ஸப்யர்களுக்கு நன்றாய் எடுத்துரைத்தனர். அந்த உபஸபைக்குத் தத்காலம் அக்ராஸநாதிபதியாக ஏற்பாடு செய்யப்பட்ட வக்கீல் ஸ்ரீமாந் இடாம்பி கிருஷ்ணமாசாரியர், ஷை உபஸபைக்கு, ரூ. 50 உசிதமாகக் கொடுத்தது தெரியப்படுத்தப்பட்டது. பிறகு கீழ்விவரிக்கப் பட்டிருக்கும் ஸ்வாமிகளை ஷை ஸபாகார்ய நிர்வாஹகர்களாக ஏற்படுத்தும் பொருட்டு வக்கீல் ஸ்ரீமாந் தாமரைப்பூ சேஷாசாரியரால் ப்ரஸ்தாபிக்கப்பட்டுப் பண்டிதர் ஸ்ரீமாந் சங்கரம்பாடி கிருஷ்ணமாசாரியாராலும் வக்கீல் ஸ்ரீமாந் சக்ரவர்த்தி கோபாலாசாரியாராலும் ப்ரோத்பலப்படுத்தப்பட்டபடி நியமிக்கப்பட்டார்கள்.

அக்ராஸநாதிபதி :— ஸ்ரீமாந் திருமலை நல்லான் சக்ரவர்த்தி கிருஷ்ணமாசாரியர், (வக்கீல்)

கார்யதர்சிகள்.
1. ஸ்ரீமாந் கபிஸ்தலம் கிருஷ்ணமாசாரியர் பி-எ. எல். டி, (மிஷன் ஹைஸ்கூல் ஹெட்மாஸ்டர்.)
2. ஸ்ரீமாந் சக்ரவர்த்தி கோபாலாசாரியர், வக்கீல்.

பொக்கிஷதார் :— ஸ்ரீமாந் வேலாமூர் அநந்தாசாரியர், (வக்கீல்)

கார்ய நிர்வாஹக ஸபையார்.
மேற்கூறிய 4 ஸ்வாமிகள்,
ஸ்ரீமாந் கபிஸ்தலம் தேசிகாசாரியர், (ஸம்ஸ்க்ருத பாடசாலை ப்ரதாந பண்டிதர்)
ஸ்ரீமாந் தட்டை அநந்தாசாரியர் பி-எ. பி-யல். (டிஸ்ட்ரிக்ட் முன்ஸிப்)
ஸ்ரீமாந் மலையாங்குளம் ஸ்ரீநிவாஸாசாரியர் பி-எ. (பென்ஷன் தாசீல்தார்)
ஸ்ரீமாந் கிடாம்பி கிருஷ்ணமாசாரியர், (வக்கீல்,)
ஸ்ரீமாந் மலையாங்குளம் ஜகந்நாதாசாரியர், (வக்கீல்,)

பின்பு அக்ராஸநாதிபதி, ஷை ஸபையில் வந்திருக்கும் வடகலை தென்கலை ஸம்ப்ரதாய ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்கள் தம் தமக்குள்ளிருக்கும் அபிப்ராய பேதங்களைப் பாராட்டாமல் ஐகமத்யமும் ஸமபாவமு மடைந்து அனைவரும் ஒன்று சேர்ந்து ஏகக்ரீவமாய் ப்ரவர்த்திக்கும்படி ஸபயருக்குப் போதகமாகவும் மநோரஞ்சகமாகவும் உபந்யஸித்தார்.

அதன்மேல் அவருக்கு வந்தநத்துடன் ஸபை கலைந்தது.

Tirupathi
27—1—16.

K. KRISHNAMA CHARIAR,
Secretary
The Sri Vaishnava Siddhanta Sabha
(Tirupathi Branch.)

கடிதங்கள்.

1.

ஸ்ரீ வில்லிபுத்தூர் ஸந்நிதி வ்யவஹாரங்கள்.

ஸ்ரீ வில்லிபுத்தூர் ஸந்நிதி வ்யவஹாரங்களைப்பற்றி ஒரு ஸ்வாமி தீபிகைக்கு எழுதுகின்றார். வ்யவஹாரங்கள் கோர்ட்டில் விசாரணுபிமுகங்களாய் நிற்கின்றன. இதை எண்ணியே, அந்த ஸ்வாமி ஸாவதாநத்துடன் எழுதியிருக்கின்றாராகுலும், அவருடைய கடிதத்தைக் கிடைத்தபடி வெளியிடல் யுக்தமாகத் தோன்றவில்லை.

அந்த ஆலயத்தில் ஸ்ரீ வேதாந்ததேசிகனுக்கு ஒரு ஸந்நிதி இருக்கின்றது. மேற்குறித்த வ்யவஹாரங்கள் அந்த ஸந்நிதியைப்பற்றி உண்டாயிருக்கின்றன. தென்கலையார்களாகிய கோவில் அர்ச்சக பரிசாரகர் முதலானவர்களில் அநேகர், தேசிகனுக்குத் தென்கலைபுண்ட்ரம் இட்டுத் தென்கலையாராலேயே, தென்கலை ஸம்ப்ரதாய வழக்கப்படி உத்ஸவங்கள் நடத்தவேண்டுமென்று பாத்யம் கொண்டாடுகின்றனரென்றும், அந்தப் பாத்யத்தைக் கோவில் விசாரணைகர்த்தர் மூவரில் இருவர் மறுக்கின்றனரென்றும், தேசிகன் மர்யாதை விஷயத்தில் அர்ச்சகபரிசாரகர்கள் விசாரணைகர்த்தர்களுடைய ஆஜ்ஞைகளை அதிக்ரமித்தபடியால் அவரால் நிவர்த்திக்கப்பட்டனரென்றும், ஆதலால் மேற்படியார் தாம் கொண்டாடும் பாத்யங்களை ஸ்தாபித்துக்கொள்ளவும், தங்களுடைய ஸ்தாநங்களை அடைவதற்கும் வ்யவஹாரங்கள் செய்தனரென்றும், அவர்க்கு அநுகூலராயிருந்த இதர ஸந்நிதி இங்கரும் விசாரணைக்கர்த்தருடன் விவாதப்பட்டு, வேறு வ்யவஹாரங்கள் செய்திருக்கின்றனர் என்றும் தெரியவருகின்றது. வ்யவஹாரங்கள் பரிசீலநமானபிறகு அவற்றின் முடிவை விவரமாகத் தெரிவித்தால், அதைத் தீபிகையில் வெளிப்படுத்துவது யுக்தமாயிருக்கும். அந்த முடிவை ப்ரதீக்ஷித்துக்கொண்டு மேற்படி நிருபத்தை வைத்துக்கொண்டிருக்கின்றோம்.

ஸ்ரீ. வே. தீ. பத்ராதிபர்.

*　*　*　*　*　*

2.

உ. வே. பு. ஸ்ரீநிவாஸாசார்யர் ஸ்வாமி எழுதுகின்றார்:—

ஸ்ரீஜயந்தி விஷயம்.

"இந்த வர்ஷம் ஸ்ரீ ஜயந்தியானது, தோழப்பர் என்கிற வைதிக ஸார்வ பௌமரால் அருளிச்செய்யப்பட்ட தசநிர்ணய க்ரந்தத்தின் 24-வது பக்கத்தில் சொல்லுகிற ப்ரகாரம் புதன்கிழமை ஸப்தமி க்ருத்திகா வேதை யிருந்தாலும், புதவாரயோக மிருப்பதால், அது சுத்தை தான் என்றும், வைஷ்ணவர்களும் அப்படியேதான் அநுஷ்டிக்கவேண்டுமென்றும், ஸ்புடதரமாய் ஏற்படுகிறது. அப்படியிருக்க, அநேகம் ஸ்வாமிகள் வ்யாழக்கிழமையே ஜயந்தீவ்ரதாநுஷ்டாநம் செய்தார்கள். ஸ்ரீலக்ஷ்மீந்ருஸிஹ்மன் ஸந்நிதியிலிருந்தும் வியாழக்கிழமைதான் அநுஷ்டிக்கவேண்டுமென்று நியமநம் வந்ததாயும் பத்ரிகை காட்டுகிறார்கள். மற்ற எல்லா விஷயத்திற்கும், ஸ்ரீ ஆதிவண்சடகோப யதீந்த்ரனுடைய காலம் முதல், தோழப்பர் க்ரந்தம் ப்ராமாணிகமென்று ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்கள் திருவுள்ளம்பற்றி அநுஷ்டித்துவர, இந்த ஜயந்தி விஷயத்தில் மாத்ரம் அந்த க்ரந்தத்தை அநாதரித்து, வேறு விதமாய் அநுஷ்டித்தபடியினால், இது விஷயத்தில் க்ரந்தாந்தர ப்ரமாணத்தையோ, அல்லது, தசநிர்ணய க்ரந்தத்திற்கே வேறு விதமான அர்த்த க்ரஹணத்தினாலோ, சிஷ்டர்கள் அநுஷ்டித்திருக்கவேண்டும். ஆகையால், தஜ்ஞர்களான ஸ்வாமிகள் க்ருபைசெய்து, புதவாரதிநாநுஷ்டாந த்யாகத்துக்கு மூலத்தை இந்தப் பத்ரிகை மூலமாக நியமிக்க வேண்டு மென்று ப்ரார்த்திக்கிறேன்."

*　　*　　*　　*　　*　　*

3.

அந்த ஸ்வாமி மறுபடியும் எழுதுகின்றார்.

ஆர்ய தர்ம பத்ரிகை.

" சில மாஸங்களாய் 'ஆர்யதர்ம' மென்கிற ஓர் பத்ரிகை கும்பகோணம் ஸ்ரீ காஞ்சிகாமகோடி பீடாதிபதி அவர்களால் அநுக்ரஹிக்கப்பட்டு, அருமையான அத்வைத மதவிஷயங்களும், மற்றும் பொதுவான வைதிக தர்மங்களும் எளிதான தமிழ் நடையில் வெளிப்படுத்தப்பட்டு வருவதில், அநேகமான மதஜ்ஞர்களும் விசேஷ உபகாரத்தை அடைந்து வருகிறார்கள் என்பது எல்லார்க்கும் தெரிந்த விஷயமே. அதில் யாவரும் ஆச்சர்யப்படத்தக்க விஷயங்களை அநேக பண்டிதர்கள் ஶ்ரத்தையுடன் எழுதுகிறதினால், கூடிய சீக்ரத்தில் அப்பத்ரிகை மேன்மேலும் விளங்கும் என்பது நிச்சயம்.

"மேற்படி பத்ரிகையில் இரண்டொரு விஷயங்களில், எழுதியிருப்பவர்களுடைய அபிப்ராயம் எனக்கு நன்றாக விளங்காததினால், அவற்றை நன்கு உணரும்பொருட்டு எனது ஸந்தேஹத்தை விவரிக்கின்றேன். ச. க்ருஷ்ணசாஸ்த்ரி அவர்கள் உபந்யஸித்திருக்கும் விஷயத்தில் 96 - வது பக்கத்தில், அஜ்ஞாந ஸ்வரூப நிரூபணத்தில், 'அவித்யை என்றால் அஜ்ஞாநம், அதாவது - அறியாமை; அதை அறிவினுடைய அபாவமாகச் சிலர் சொல்லுகின்றனர்; அது அங்ஙனமாகாது' என்று ஆரம்பித்து, 97 - வது பக்கத்தில் 'விக்ஷேபசக்தியை மாத்ரம் யோகிகள் அவித்யையாக அங்கீகரித்தனர்,' என்றும், 98 - வது பக்கத்தில், 'அமித்ரர்கள் என்றால், எப்படி மித்ரனுடைய அபாவமாத்ரம் அர்த்தமாகாமல் மித்ரனுக்கு எதிரிடையான சத்ருவைத் தெரிவிக்கின்றதோ, அங்ஙனமே, அவித்யை என்றால், வித்யை என்கிற உண்மையான உணர்வுக்கு எதிர்த்தட்டான ப்ராந்தி ஜ்ஞாநமென்று பாவவஸ்துவாக மொழிந்தனர்' என்பதாக எழுதப்பட்டிருக்கின்றது.

"மேற்படி பத்ரிகை 147 - வது பக்கத்தில் பரமதத்துக்குத் தூஷணம் சொல்லிவிட்டு, ஸித்தாந்தத்தில் இதற்கு என்ன பதில் என்றால், அஜ்ஞாநத்தினால் அநாதி என்பதே; அந்த அஜ்ஞாநம் என்றைக்கு வந்தது? என்று கேட்டால், 'அந்தக் கேள்வியைக் கேட்கத் தெரிந்தவன் கேளான்; ஒரு பதார்த்தம் உண்டாகிறதற்குக் காலமுண்டே யன்றி, அதன் இல்லாத தன்மைக்கு ஆரம்பகாலமுண்டா? இவ்வித கேள்விகேட்க அறிவின்மை எப்போது வந்தது? ஏன் வந்தது? என்று, இதை ஆலோசித்தே ஸமாதாநம் செய்து கொள்ளலாம்' என்று எழுதியிருக்கிறது. இதைப் பார்த்தால், அஜ்ஞாநம் ஜ்ஞாநாபாவரூபமாய் அபிப்ராயப்பட்டு இருப்பதுபோல் தோன்றுகின்றது. ஆகையால் இது முன் பாவரூபமென்று எழுதினதற்கு விரோதம் போல் தோன்றுகின்றது.

"முதலாவது ஸஞ்சிகையில், ஸ்ரீ சங்கராசார்யருடைய மாஹாத்ம்ய நிரூபணப்ரகரணத்தில், சிஷ்யர்களுடன் காசியில் சொல்லுங்கால், ஸ்ரீ ஸ்வாமிகளுக்கு எதிரில் ஒரு நீசன் வரவும், சிஷ்யர்கள் அவனை ஒதுங்கும்படிச் சொல்லவும், அதைக் கேட்ட நீசன், 'எங்கும் அத்வைதபாவனை உள்ளவர்களுக்கு ஜாதிபேதம் தோற்றலாமோ?' என்று மொழிந்ததாகவும், அதை ஸ்ரீ ஸ்வாமிகள் இசைந்ததாகவும் எழுதியிருக்கிறது. இது மேற்படி பத்ரிகைகளில் ப்ராஹ்மணாதி ஜாதிகள் ஜந்மஸித்தமென்று பலவிடங்களில் சொல்லப்பட்டிருப்பதுடன் எப்படிப் பொருந்தும்? வ்யாவஹாரிகபேதம் உளதுதானே."